

- محمد حسانی الدسوقی -

هاتووم بېمه سوفی

- رومان -

وهرگېرانی:
زامدار قادری
عبدالرحمان همه دئهمین

ناوہندی رہا

بڑ چاپ و بلاوگرڈنہوہ

سہولیر - داون تاون قاتی دووہم - ناوہراست

+964 750 406 6674

Instagram Facebook Twitter Nawandi Raha

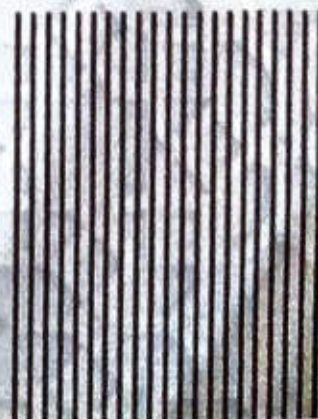
ناسنامەى كىتەب
ناوى كىتەب: ھاتووم بىمە سوۋى
نووسىنى: محمد حسانى الدسوقى
وەرگىپرانى: زامدار قادرى
عەبدولرحمان ھەمەدئەمىن

بەرگ و ناوەرۆك: ئىبراھىم سالىح
چاپى: يەكەم
سالى چاپ: 2023

ناوەندى رەھا

بۇ چاپ و بلاوكرىنەوہ

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکش بہ خوینہر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

(۱)

ئەمە سرووت و ھۆنراوھى كۆمەلئىك لە پاكانە، كە جۆرىك لە نارامى پوھى بالى بەسەريانەوھ كىشاوھ، كە وھلامدەرەوھى داخووزى ھەمووانە. ئاى چەندە جوانە پوھ لە كەشىكى پاك و بىگەرد لە شەقەى بال بىدات، گەر بۆ ماوھىەكى كەمىش بىت لە جەستە جىابىتەوھ، ھەر وھك چۆن پوھ لە جەستە جىادەبىتەوھ "بەم شىئوھىە مورىدان دەورى شىخەكەيان دەدەن و لە دونىا جىا دەبنەوھ، پىك ھاوشىئوھى ھەسارەكان" كاتى دەورى خۆر دەدەن، و لە پووناكى و پۆشنايىەكەى بەھرەمەند دەبن، كۆدەبنەوھ و دەورى شىخەكەيان دەگرن، كئومت لەو وھسافانە دەكەن كە لە نىوان خۆياندا بە دەربىرىنى جىا بەكارىدەھىنن: (مەى، مەگىر، مەستەن)، حالىان لەگەل ئەم دەستوواژانە دىتەوھ..

مەگىر: "شىخ" لە يان فىركار و سەرور و قسەكەريانە.

مەى: گوفتارى شىرىنى شىخە و فىركارە، لە ناكاو بەسەرياندا تىدەپەرىت و بە ھۆىوھ كەمەندكىش دەبن، دەكەونە حال تا لىوارى بىھۆشبوون. مەستەن: ئەو كۆمەلە كەسەى دەورى شىخەن.

ئەمە دىمەنىك بوو لەو دىمەنە باوانەى ئىرە، كە ناوچەى سەعەدى مىسپرە، دىى "سەعەد" سەربەشارى ناودارى "ئەقسەرە"، بە تايبەت لە سالانى شەستەكانى سەدەى پابردوو، ئەو شارە لەو سوؤفیانە تژى بوو، لەگەل زۆرى ژمارەيان "جىاوازيان لە حال و پلەياندا ھەبوو، لە ناوياندا ھەبوو مورىدىكى

پاستگۆ بوو، هه بوو شیخیکى ته واو، خواپه رستی پاستگۆ و خواناسى به ناویانگ
و ده رویشى هه ژار هه بوون.

ئای خودا گیان ده بی چه ند پیکى خوشه ویستی له و پارچه زهویه دا
تۆشکرایى! ده بی ئەم دیواره بیگوویانە گوئیستی به رزبوونه وهى پلهى
ئیحسانى چه ند مورید بووبى، پهنگه گه واهى ناماده یى ئەوان بوویت و به
سروده کانیاں كه وتبنه جۆش و خرۆش، په یمانى پیکه و بوونى له گه لیان به سستی
و ئاشقیان بوویت، به دیار نه مانیاں تامه زوویى و بنوزینه وه.

سلاو له و زهویه ی كه به وانه وه به ره كه تدار بووه و له و مه نزله ش كه سه رتاپای
جوانیه كانى كۆكردۆته وه و نهینى ژیاں و ئاده میزادى ناسیوه.

له گه ل ئە وهى خۆم به گه وره نازانم، به لام ئاماژه و نیشانه كانى ژیاں
گه واهیده رى ئە وهن كه هیچ كات خیر به بی شه ر نابیت و (هه رگیز تاكریت
خیرك هه بیت خالیبیت له شه ر).

پهنگه بیگه ردی بریک گه ردی تیكه وتبى، له بهر ئە وه له م گه ردوونه دا خیری
په ها بوونى نیه، هه روهك چۆن شه رى په هاش بوونى نیه ز په روه ردگارى به شكۆ
حیکمه ته كانى به م شیوه یه یه. له تهك ئە و سۆفیه خواپه رستانه ژماره یهك نه زان
و دلنه خۆش له ریزی كۆمه له كه ده بینرین و به شیک نین له كۆمه له كه، ئە مانه
پۆله ی دونیاں، دونیا یان كرددۆته بینایى چاویان و هه موو مه به ستیاں.

ئە م كۆمه له یه له سه رچاوه ی پاسته قینه یان تۆشكردووه و ده روونیاں رام
بووه و هیمه تیشیاں به رز. خۆیاں به دواپۆژ لكاندووه، وازیان له هه موو هۆكار و
ئە و به سته رانه هیناوه كه به دونیا یان گری دە دات. به لام ئە وانیتەر تامانجی هه ره
كه وره یان بریتیه له شتى بێنرخ و پوچ و ده سته كه وتى كه مبه ها، له نیوان ئە م

دوو كۆمه له يه جياوازي زۆر و كه ليني فراوان هه يه . جگه له مه له نيو ئه و خه لكه دا
سه رمايه داري بالا و ناوه ند و هه ژاري داماو بي دهره تان هه بوون .

له ناوياندا كه سانيك هه بوون په روه رين به دهوله مهنديه كي خراب
تاقيكردبوونه وه ، منيش ئه و پياوه شه ست سالييه خاوه ن پوو خسارتيكي ئه سمه ر
و جامانه به سه ره م هه بوو ، خاوه ن هيتيكي به زه بر و پله ي به رز بوو ، كاتي
قسه ي ده كرد " گوپرايه لي ده بوون ، فرماني بگردايه بي سي و دوو جي به جي
ده كرا ، تكاي بو هه ركه س بگردايه " تكاي وه رگيردراو بوو .

به " حاجي سه بيد " بانگيان ده كرد ، خاوه ن مال و سه روه ت و سامانيكي
زۆر و زه وه ند بوون ، ئه و سامانه ي له و زه ويان پهيدا ده كرد كه خۆي خاوه نيان
بوو ، هه روه ها بازرگانيكردن به حوشتره كاني سه رچاوه يه كيتري داها ته كه ي بوو .
باوكي به بچووكي كچه مامه كه ي لي ماره كرد ، زۆري نه برد له ده يه ي سييه مي
ته مه ني وه فاتي كرد و به شيكي بچووكي خۆي بو به جي به يشت كه ناوي نابوو "
ئه حمه د" وه ك ناوي باوكي . پاش ئه و جارتيكتر هاوسه رگيري كرد ، ئه و جاره ش
بي ئه وه ي مندالي لي ببيت ، لي جيا بوويه وه .

دواي ئه وه بپياريدا چاو له سه ر هاوسه رگيري هه لبگريت و ئه و ته مه نه ي
ماويه تي بو كۆر و كاره كه ي ته رخاني بكات . زۆرينه ي ئه و كه سانه ي له سه ر ئه و
شيوازه ن هيج گرنكي به هه سته كان ناده ن ، گرنكي بو په يوه ندييه مرؤيبه كان
دانانين . ئه ويش به پوانيني دونيا و كرانه وه ي ده رووي خير و خوشيه كان و
پوو كاره فيلاويه كه ي هه لئه ده خه له تا و له ئامانجه بالا و مه به سته خوازاوه كه ي
دوور نه ده كه وته وه .

باوک، تاقه کور، سامانی بیثومار...

باوک که به سامانه که ی کوره که ی تیر کردبوو، بۆ پارزیبونی ئه و "هیچ شتیك نه مابوو بۆی نه کات. نه یده ویست کوره که ی وه کو که نجیتی خوی له زورشت بیبه ش بیته، نه مه ته نها هه لویستی نه و نه بوو بۆ کوره که ی، به لکو زوریک له دهوله مه نده کان هه روایان ده کرد.

نایانه ویت جگه رگوشه کانیا ن نه وه ببینن، نه گه ر پرس یاریش یان لیبریت، له باره ی نه مه وه "هه مان وه لآمه باوه که ده ده نه وه: (نامانه ویت نه وه ی ئیمه به بچوکی چه شتمان له هه ژاری و ناخوشی نه مانه بیچینه وه). نه گه ر که میك بیربکه نه وه ده بینن و دینه سه ر نه و پروایه ی گه ر نه و ناخوشی و نه بوونی به نه بوایه " به م پۆزه نه ده که یشتن که نه مپۆ شانازی پیوه ده که ن.

من به شیوه یه ک پیگه یشتم که له پووی پوچییه وه دۆراو و له پووی مادیه وه تیر و ته ژی بووم. به مال و سهروه تی باوکم له هاوته مه نه کانم جیا ده کرامه وه. مامه له یه کی تایبه تم له گه ل ده کرا، له بهر شتیك که هی خۆم نه بوو و هیچ کوشش یکی شم له پیناویدا نه کردبوو. به هوی پیگه ی باوکم له ناو خه لکیدا نازدار بووم. له وکاته دا سو فیه خواپه رسته کان له نه هلی چاکه ی گونده که " منداله کانیا ن له سه ر خیر و بالایی پوچی و زالبوون به سه ر جهسته و تیکشکاندن ی ناره زوه کانیا ن په روه رده ده کرد.

پۆه هه بوو یه کجۆر خواردنیا ن ده خوارد، رۆژیتر دووان و رۆژیتر سییان. جاریکیا ن نان و چه وری و جاریک به ته نها نان. به و شیوه یه منداله که به شیوه یه ک پیده گه یشتم که به های نه و به خششه ی ده زانی که بۆی ده رده ست

ده بوو. گوئيشى پئنه دده گەر نه و به خششه پووى لئوه رگي پابوويه و لای نه مابوويه وه، به لكو نارامى ده گرت و به سەر نه فس و ناره زووه كانيدا زال ده بوو. گه يشتمه ته مهنى سى و دوو سالى و هر له سەر پئچكەى باوكم بووم. له پوژدا له ناو زه وى و بازرگانى و مه پو مالات و حوشر بووم و له شه ويشدا خه ريكى رابواردن و مانه وه له گه ل دوستانم بووم.

ئه وه ژيانم بوو، ئه مه ش ژيانىكى ئاساييه به ره چاو كردنى ئه و ژينگه يه لى گه و ره بووم. ئايين هيچ ده سه لائىكى به سه رمه وه نه بوو، هيچ كه س و هيچ شتئك نه بوو پئنگرى كاره كانيم بكات، ديندارى وه ك بيروكه " بو چه ند خوله كئىكى كه م به ناوه زمدا گوزه رى ده كرد.

ئه وهى كه ديار و ئا شكرايه برىتييه له وهى كه "دونيا تا سه ر بو كه س نيه، گەر به رده وام بوويه و بو كه س بوويه نه ده گه يشته ئيمه ". بو دلدانه وهى هاو پئكانم يان كاتئك به چيروكى يه كئك له هاو كوڤر و دانيشتنه كانم كاريگەر ده بووم، زور ئه م رسته يه م ده گووته وه، به لام جياوازيه كى زور و فراوان هه يه له نئوان ئه وهى ده بيبستيت و ئه وه ش كه خوت تيايدا ده ژيت.

باوكم نه خو شيه كى سه ختى گرت، وايلئكردم بو ماوه يه كى كورت له كنى بمنيمه وه، پزىشكئك ده رپىشت و يه كئىكتر ده هات، ميوانئك ده هات و يه كئىكتر ده رده چوو. كاتئك هيچ پئگه يه ك نه بوو له قه ده رى مردن ده ر بازى بكات " وه فاتيكرد و هه رچى به دريژايى ژيانى كؤيكرد بوويه وه له دواى خوى به جئيه ئىشت.

نلد بۆی دالتهنگ بووم و دودیا له بهرچاوم تهنگ و پدهش بوو. بیرۆکی
گومانای ترسناک یارییان پیده کردم، خه ریکبوره به ره و بیباوه ریم بیهن. باوکم
قه لغانیکی پۆلایین و قه لایه کی پارێزه ره بوو. ههستم به ونبوونی هه موو شتیکی
ده وروبه رم ده کرد، به های دودیا له چیدایه کاتیک ده ره ده جامه کی کوتاییهاتن
بیت؟ به های دودیا چیه کاتیک به ره و نه مان و له ناوچوون ده چیت؟

چهند گومانیکی شه یقانی به رۆکی گرتبووم، جاریک ههستم ده رکرد که
خۆشبه ختی و دلتهنگی "ته نی دوو رهوی دراویکن و هیچیت، کاتین و نامینن.
جاریش وابوو گومان له سه ره بوونی دروستکاریک که کاری دروستکراوان
به رپوه ببات" بۆ دروسته بوو! نه و ترس و نه و هیدمه یه دواي مردنی باوکم
تووشم بوو، وایلیکرد خاوهن ده رونیکی پووخواو بم، توانای به ره نگاریوونه وهی
پووداوه کانم نه بوو. نه گه به زهیی خودا نه بووایه "ده که وتمه نیو چه پۆکی
شه یقانه وه، به لام خودا سه لامه تی کردم. نه مه به خدشی خودایه له سه رم، له
هه موو باریکدا سپاس و ستایش هه ره بۆ خودایه.

مردنی باوکم وه ک برووسکه وابوو. خۆزگه پیش نه و پووداوه بیرم لیکردبایه وه،
بۆ نه وهی نه بووایه پووداویکی له ناکاوی پر له ئیش و ئازار. له و کاته دا نغروی
هیدمه که م بووم، سه رسام بووم و له گیزاوی خه م و خه فه تدا پووچوو بووم. له ناو
نه و پارچه زه ویه ی خۆمان" که که وتبوویه ته نیشته مالمان، ره شمالی پرسه که
جیگیر کرابوو، به رده وام له ویتبووم، پرسه که ماوه ی سی شه و پۆژی خایاند.
نه وانهی بۆ سه ره خۆشی ده هاتن" توانیان له وماوه یه دا به شیک له خه م و
په ژاره که م له سه ره سوک بکه ن.

پۇژانى پرسه تەواويوون و ماوهى زۆر خراپتر دواى پرسه كه ده ستى پيكرد.
 بېگومان دهكرا به پازيبوون و خۆبه دهسهسته ودان پووبه پووى ئەو كاره ساته
 بېمه وه، ده متوانى به دل پووبكه مه خوداى خۆم، به لام هيچ له وانهم نه كرد، پيكر
 به پيچە وانهم "خراپه كارى و خۆبه زلزانيم زياد بيبكرد، ده رگام به پووى
 داواكارىه كانى نه فسم والا كرد. به خواردنهمه مهى زيده پوييم ده كرد و به رده وام
 بووم له سه ر خه راپه، به سه ردانىكردنى خانهى مه يفرۆشان و دانيشتن له گه ل
 به دره وشتان راهاتبووم، بېگومان هيچ هۆكارىكى دروستم بۆ ئەو په فتارانهم
 نه بوو، بگره ئە نجامه كەشى په سه ند نه بوو.

به وه نده نه وه ستام و كارى به دره وشتم تپه پانده - په نا به خودا - ئە وه
 دوو جار پوویدا: يه كه ميان مانگيک دواى وه فاتى باوكم بوو، كاتيک هه نديک له
 هاوپيكانم پيشنيارى ئە وه يان بۆ كردم كه پيويستم به ئاسووده كرنى ده روونم
 هه يه، له بهر ئە وه له گه ليان چووم بۆ قاهره و له وى ئەو كاره پوویدا، جارى
 دووه ميشيان له گه ل يه كيک له و ئافره ته به دره وشتانه بوو كه به لادىكه مان
 بېگانه بوو.

هه ركاتيک به ره و ئەو جوړه كارانه ده چووم، له ساتى ئە نجامدانى هه له كه هه ستم
 به ئاسووده يه كى ساخته ده كرد، كه ميک دواى ئە وه ده كه وتمه سه رزه نشتى خۆم
 و پاشان ده گه پامه وه سه ر كاره كه، ئە مه هه موو جاريك دووباره ده بوويه وه.
 سه ره پاي ئەم هه موو به فيرۆدانه "بۆ ژيانه په رته وازه كه م زۆر بېرم له چاره يه ك
 ده كرده وه. هه رگيز له ژيانمدا خۆم بۆ ئە مه ئاماده نه كردبوو، هيچ كات

نه ده ترسام بژتویم به شیوه یک له شیوه کان که م بکات. به دواي چاره یه ک
ده گه پام، وام لیبکات به سینگیکی فراوان پروبه پرووی پروداوه کان بیمه وه.

شهیتانه که م ختوره ی بۆ ده هیئام و ده یچرپانده گویم، که مردن هه یه و هیچ
گومانی تیدانیه " نه وا ده بیئت چیژ له هه موو ساته کانی ژیان ببینم. جا نه و چیژه
به حه لالی بیئت یان به حه رامی.

به لام من ده گه پامه وه و باو کم بیر ده هاته وه. نه و زۆربه ی کاته کانی له و کارانه
به سه ر ده برد که من ئیستا نه نجامیان ده ده م، له گه ل نه وه شدا له سه ره مه رگدا
نازاری زۆری ده چه شت و نه و چیژانه ی پابردووی هیچ به هانایه وه نه هاتن. بگره
نه فسووس و داخی زیاتر کردبوو، جگه له مه له ترسی نه و کارانه ی که له پابردوو
نه نجامی دابوون و له ترسی نه وه ش که چاوه پئی ده کات له و دیو دونیا" ته واو
توقیبوو.

ژیانی مرۆڤه به مردن ناوه ستیئت، نه مه له ئایینه که شماندا به ئاشکرا ئاماژه ی
پیدراوه، به لکوو به بۆچوونی نه وانه ش که باوه پریان به زیندوو بوونه وه نه " مردن
لای نه وانیش شتیکی ناخۆش و نه ویستراو بووه.

نه و لیشاوی بیر کردنه وه یه به خه ویک کۆتایی پی نه ده هات و هه موو نه وانه ی
له بیر نه ده برده مه وه و حال و ژیانم وه ک خۆی ده مایه وه.

ماوه یه کی زۆر له سه ر نه و حاله مامه وه، هه تا پۆژی به خته وه ریم هات، نه و
پۆژه ی که له ودیوی په نه انه وه وام بۆ دانرا بوو که ده ستم بگریئت تا نه و شوینی
که په رده کان لاده چن و پنگه ی پیده دریئت له و ده رگه بچمه ژووره وه، که ژیانگیکی
پاکی لییه وه ده ستپیده کات.

دئيه كه م - هه روهك باس مكرد - ژيان ومالى زؤرىك له وانهى تئىدابوو كه بؤ خودا سولحا و خؤپارىز و خواپه رست و پالته بوون، هه روهك چؤن كؤمه لئيك له وانه شى لئبوو كه دونيايان پشتگوى خستبوو، پوويا نكرد بوويه په روه رئينى خؤيان و مه به ستيان رازى بوونى ئه و بوو. له سه ره تادا هيچ به هايه كم بؤ ئه وانه دانه دهنه و زؤرجارىش گالته م به گوئرايه لئى ئه وان بؤ شئىخ و مامؤستا كه يان ده كرد، چوون ته واوى كاره كانيان بؤ لاي ئه و ده گه پانده وه، ئه وه م به بئى كه لك بئى مانا داده نا.

گالته م به كؤرى زىكر و سروده كانيان ده كرد، له گه ل ئه وهى هه ندىكجار دل و گويم پئى خوشده بوو.

سه ير م له وه ده هات كاتئيك به دره نگانى شه و گويم له دهنكى ئه و خواپه رستانه ده بوو" گه ردوونيان پر ده كرد و دلله كانيان سه راسيمه ي خؤى ده كرد، به زوبانى حال بانگى ده كرد هه تا ئاسووده ي و شادى به ديبكه ن. سه ير م به حاليان ده هات، به ويرد و دامه زراويان، به ئه دهب و په فتارى جوانيان، به په روه رده و يه كلابى بوونه و پالته بوونيان، به حال و پاراستنى نه ئينه كانيان!

ئئستا دان به وه داده نئيم كه گالته و به كه م سه ير مكردوون، به لام هه رگيز رقم لئيان نه بوو، به پئچه وانه وه خوشمده ويستن. پئويستم به وان هه بوو و نه شمده زانى، پئموايه ئه وانيش رق و كينه يان به رامبه ر به كه س له دلدا نه بوو. چؤن ده كرئت نه خوشى رئگه ي بكه وئته ئه و دلله پاك و دروستانه!

پیش مردنی باوكم، كاتى چەند پىنگرىهكى ئايىنى ھەبوون لەوھى بچمە
مزگەوت، ئەوكات ئەو دەرویشانەى لەوشوینەبوون دەوریان دەدام و سلاوى
گەرمیان لى دەكردم و بە دلخۆشیدیهو بە پوومدا بەزەیان دەكرد، مینا
ھاوپیەكى دیرین چاوه پریان دەكردم.

بەلى "خۆشمدەوېستن و ئەوانیش منیان خۆشدهوېست... ئەمە راستییکە.

پۆژىك لە پۆژان خۆرى پوحم ھەلات، بۆ ئەوھى تارىيكاىي ئەنگوستەچاوى دلم
لابدات و ئەوپەلە پەشانەى كە لەسەر دلم كەلەكەبوون پامالى. ئەمە لە مانگی
پەمەزاندا پوویدا.

یەكەمیان ھەنگاو لەو پیەى كە پىپوارانى تەریقەت پىیدا پەتدەبن بریتىە لە
تەوبە و گەرانەو، گەر تەوبەكەى راستەقینەبیت "بىگومان كاریگەریەكانى
لەسەر كەسى تەوبەكار دەردەكەون و بەروبوومەكەى ھەستى پىدەكریت.
تەوبەكەى بەردەوام بۆ پلەى بالآ و بالاترین بەرزى دەكاتەو، بۆ پلەى زوھد-
خۆى بۆ خواپەرسى تەرخان دەكات، گەر لە زوھدەكەى راستى كرد و
بەردەوام بوو بۆ پلەى وەرە- لەگەل خواپەرسى خۆى لە گوناھیش بەدوور
دەگریت- بەرز دەكریتەو، بەو شیۆەیه كەسى پىپوار و تەوبەكار بەو پلانەدا
بەرز دەكریتەو.

ئەو كەسەى بەو پلە بالایانە بگات، لە خەلكى تەربى منەت دەبیت، بۆیە
ئەمان پووناكەنە پووى خەلى، بەلكوو پووین تەنھا دەكەنە پەروەردگاریان،
ھەروەكوو وتووینانە:

ئەمانە كۆمەلێكن وېستیان تەنھا بە خوداوە گریداو

وېست و پىوېستىەكانیان نابەنە لای ھىچ كەس

داواى نهمان خوداى په روه ردگار يانه
چنده جوانه ويستيان كه تنها خوداى تاك و تنهايه

به لام بهر له تهوبه " ده بيت هوكاريك بو گه رانه وه كه هه بيت و دلى موريد ته واو
داپوشيت، نه و هوكاره نيگه رانى بكات و ته واوى بوونى بخاته هه ژان و به ره و
خوداى په لكيش بكات.

نه و هوكاره خودا ده يهاو يته دلى به نده كه ي، به بى نه وه ي هيچ پيشهاتيكي
پيشه وخته هه بيت، به نده كه به و هوكاره له وكات تهوبه ده كات و ده گه رپته وه
لاى خودا.

ده كرى نه مه ي ده سته كوى له و شوينانه ي كه تيايدا سه يرى خوداناسيكي
كردوه يان خوانا سيك سه يرى نه وي كردوه، سه يركردنى موريد بو خواناس به
چاوى ريز و گه وره ييه، سه يركردنى خواناسيش بو موريد به چاوى سوز و
ميهره بانیه .

ده كرى نه وه مان له به دوا داچوونى حالى چا كه كاران و چاولي كردنيان يان
سه يركردن و خویندنه وه ي په رتوو كه كان و ژيانيان ده سته بكه ويته، چونكه
باسكردنيان پا كه ره وه ي دله .

(۲)

له پۆژیکى مانگى په مه زان "نه فسم پيداگيرى خواردنه وهى مهى بوو، نه مه بو
که سیکى پوو چوو له گونا و تاوان کاریکی نامۆ نیه، تا زیاتر له ناو گونا بیت
سانتر له گه ل گونا کردن رادیتیت و گرنگی بو سنوره کانی خودات له کن نامینی
و گوئی پینادات.

دواى نه وهى جله وم دابوویه دهست نه فسم، نه و نه فسهى له خهراپه پوو چوو
بوو و هه میسه پيشپه وى ده کردم بو نه و کارهى که به ره و هه لدير و له نا چوونى
ده بردم.

له نيو ماله که م به دواى شوشه یه کی پر یان پیا له یه ک ده گه پام، هیه شتیکم
له مانه ده ستنه که وت. که وته بیرم که هاوړیه کم هه یه و له ده ورو به رى دتیه که
نیشته جی ده بیت "پیشتر بو کرینی چه ند شوشه یه ک هاوړتیه تیم کرد بوو،
له وانه یه هه ندیک له و شووشانه ی مابیت. بو داواکردنى شوشه یه ک چوومه لای،
نه و په تی نه کرده وه و به بزه وه وه لأمى دامه وه و دانه یه کی پیدام.

شوووشه به په پړو ره شه داپوؤشراوه که م هه لگرت و بو کيلاکه بچووکه که م به پړي
که وتم، کيلاکه که م نزيک مائي هاورپيه کم بوو، له دوواوه ده پروانييه سه ر هيلي
شه مه نده فهر.

هه ستي به کويله بوون بو شتان چهنده بينرخ و هيچه، به تاييه ت که ده بيته
کويله ي ناره ززو و فرمانه کاني نه فس.

چوو مه ژير سا يه ي داريک، که که وتبوويه کو تايي کيلاکه که و هيلي
شه مه نده فهر يش ده که وته پيشم، نه وم بو نه وه بوو تا که س نه مبيني، پيک
دوای پيک مژولي خوار دنه وه بووم.

له و ده مه ي له و حاله دابووم "پياوچا کيکي لاديکه به لامدا تيپه پري، خه لکي
له باره ي نه و پياوه ده يانگوت: له که سه تاييه تيه کاني خودايه ! ده مبيني له
نيوان هيله ناسنينه که رييده کرد و گوچانيکي گه وره ي به ده سته وه بوو.

سه رزه نشتي خو م ده کرد و خو م لييشارده وه، پشتم دابوويه قه دي داره که،
به رام به رم هيلي ناسنيني بوو و پياوه که ش به نيو هيله که دا به ره و پووم
ده هات...

نه مده زاني چ شتيک نه وي هيناو ته ئيره و له و ده مه دا لي ره دا چيده کات!
هر که له دووره وه بينيم "نه و ده نگه شاراوه يه ي ناخم وه ده نگه ات، نه و
ده نگه بوو ده يچرپانده ناخم و بو به گزاچوونه وه ي نه فسم پالپشتي ده کردم، مينا
که سيکي ره خنه گر له به رده م ده پرنگايه وه.

به لام به خوبه زلزانی و سه رکه شیه که م نه و دهنگه م خاموشکرد، شووش
"مه ی" یه که م له دوواوه م شارده وه، چاوه پیم کرد تا شیخ تیپه پی و دووباره
دهستم کرده وه به و کاره ی که به بیئاگایی و نه زانیه وه دهستم پیکردبوو.
شیخ له هیلی ئاسنینه که ره تا و به ره و پووم ههنگاوی دهنا.
بو هاتنه که ی ناهیکی توندم هه لکیشا، ئیستا کاتیکی گونجاو نیه بو
گویگرتنی ئاموژگاری، ته نانه ت کاتی سلاوکردن و داواکردنی شتیش نیه.

سه ره پای جیاوازی ریگه و ئاراسته مان "په یوه نندی من به و شیخه و ته واوی
پیاوچاگان و پاگان په یوه نندی خوشه ویستی دوولایه نه بوو، له نیوان من و
هه ریه ک له وانه هیچ جوړه بق و دوزمنداریه ک نه بوو.

هه ر کاتیگ نه و که سه پیروژه نزیکتر ده بوویه وه زیاتر ده چوویه ناو سۆزو
هه سته کانم، وه کو تیکه له ی شله مه نیه کان تیکه ل ده بوون، له کوتایی نه و
تیکه لیه و شکوی نه و شیخه هیوام ده خواست زه وی له ت بووایه و خۆم و
تاوانه کانم ونبوونایه.

لیم نزیکبوویه وه، شوینه واری پروه نورانیه که ی جوانی و شکوی په خش
ده کرد، ئاوینه ی دلیک بوون که تژیوو له خوشه ویستی ته واوی خه لک. ئا نه وه یه
به نهرمی ههنگاو ده نیت، قه میسه دریژه که ی پوشیوه و جامانه گه وره که ی
به ستووه و گۆچانه که شی به دهسته وه گرتووه.

وا پیویست بوو بو نیشاناندانی ریز و سلاو هه لبسته وه، که چی نه مه م نه کرد..
نه مه به هوی خوبه زلزانی و که مریزیم به رامبه ر نه و نه بوو! به لکوو له بهر نه وه

بوو كه شكوى نه و جولەى لى برى بووم! به هوى زالبوونى نه و بوو به سەر دلّم
و به سووك سه یرکردنى حالّم بوو.

له شهرمى كاره كه م سەرم شوپ كرددبوو، نه مده توانى هېچ بکه م ته نها نه وه
نه بېت چاوه پى بکه م نه و قسه بکات! چاوه پىم ده کرد گویم له سه رزه نشته كانى
بېت.

لیم نزیکیبوویه وه و به سەر نه ژنکانى دانیشت، له چاوانیدا نیگای سوؤز و
میهره بانیم ده خوینده وه، نیگای به زه یی و خوشه و یستیم به دیده کرد، نه ک ترس
و توقان و هه ره شه.

نه و وه کوو نه و که سانه نه بوو که هونه رى پازاندنه وه ی وشه کان به کاردینن، نه و
به خوبه زلزانى نه ده دوا و پوحى وشه كانى نه ده گوشت و خه لکیان به بیستنى
وشه کانیاں بېزار نه ده کرد.

سه یده که سلاوى لی کردم و پرسته ی " کوره که ی خۆم" ی به سلاوه که لکاند، مینا
که سیکی به سوؤز و میهره بان ده سستی خسته سه رشانم. وه لامى سلاوه که م
دایه وه و زه رده خه نه یه کی ساخته م به لیوه کانم نیشاندا.

دواى نه وه شیوازی دانیشتنه که ی گوپی و هه روو پانه كانى به سکیه وه نوساند و
به به زه ییه وه نامۆژگارى کردم و گوتى:

- نه وه نده به س نیه کوره که م؟

له نامارزه که ی گه یشتم. سه رم دانه وانده نیو کۆشم. به هوى نه وه وه دلته نگ
نه بووم که شیخ به و حاله ی بینیم، به لکوو بو نه و دوخه خه مبار بووم که ژیانمى
تیکه وتبوو.

پیمگوت: به خودا قوبان نازانم..

پوانینه کانی به رامبهرم دریزه ی کیشا و به پیز و به زه بیه وه ده پوانی، تاراهی
هه موو بوونی ئه وی داپوشیبوو، به جوریک منیشی مینا خوی داپوشیبوو.
گونا هه کانم منی له بهر چاوی ئه و نه خستبوو و به سووک سهیری نه ده کردم،
به لکوو یارمه تیدام له خه وه که م به ناگاییم، روحی به به را کردم وه و ویستی
ژیانی لا زیندوو کردم وه، زیان له لام زیاتر جوان بوو، ئه مه وای لیکردم به خۆمدا
بچمه وه و سهر له نوی به کاره کانمدا بچمه وه.

هیواخوازیووم له گه ل خوی بمباته وه ماله که بی و فیرم بکات چۆن دهستیگم
به ژیانیکی خوش و پاک و بیگه رد، چۆن بتوانم مانای مرۆقبوون له خۆمدا زیندوو
بکه مه وه که عه یامیکه ماندوو و ون بووه، وام لیبکات له مه بهستی بوون و
درووستبوونم له م ژیانه دا تیبگه م.

پیی گوتم: کوربه که م گوئیگره، تو ئه وه نده خراب نیت که وا گومان ده به بیت،
یان شهیتانه که ت وا بۆت وینا ده کات و له گه یشتن به رینگای راستی بی ئومیندت
ده کات. به راستی ته مه ن ده پروات و هیچ گومانیکی تیدانیه، خوشیه کان له بیر
ده کرین و پۆزه پر چ—پۆزه کان کۆتاییان دیت و هه مووان به بی جیاوازی کوچ
ده که ن. ته نها داوات لیده که م به راستگویی له گه ل خۆتدا دابنیشیت.. هه رچه ند
نامۆزگريت بکه م“ وه کوو ئه وه نیه به ته نها سه عاتیگ له گه ل خۆتدا دابنیشیت و
له حالی خۆت پابمینیت و بیر له داها توت بکه یته وه، ئه وه ی من به ئه ندازه ی
سه عاتیکی به ته نها مانه وه ی تو گۆرانکاری درووست ناکات، به باشی ئه وه ت له
بیربیت که ئه وه نده خراب نیت هه روه کوو وا گومان ده به بیت.

دواى ئه وه “ به نهرمى دهستى راستهى گرتم و به دهستى چهپهى به نهرمى و
خۆشه ويستيه وه كيشاى به پشته دهستم و خودا حافيزى ليكردم .

سهر ئه وه يه ئه ووشانهى ئه و شېخه چرپانديه گويم، پيشتر چهندينجار له
شانهم ژنه وتبوو، بهلكوو ئه وهى نوئ بوو ئه و نىگا پر له بهزهى و ميه ره بانىهى
بوو، كه واى كرد شۆرشىك درووست بيت و جووله بخاته دلّم و هه موو ئه و ته پ
وتوزه كه له كه بووه رابمالئ .

شېخ رۆيشت و منيش نغروئى قولايى دهرياي بيركردنه وه بووم، جهنگىكى
فراوانى بيرۆكه كان له ئاوه زمدا هه لگيرسا ، .. مينا چهنده كه سيك بوون له
ئاوه وه م بهرگرىان له بۆچوونه كانيان ده كرد، يه كئى ده يگوت: هه ر به راستى له
بنه ر هتدا بۆچى درووستكراوى؟ يه كئى كئىتر ده يگوت: ئه رئ چهنده ته مهنت له
سه رگه ردانى پوچ و به تاليدا به هه ده ردا؟ ئه و بيرۆكانه م وه كوو شه پۆلى
ده رىايىكى بئى كه نار شه پۆليانده دا .

دواى تاريكى ئه نگوسته چاوى شه و “ هه ر ده بيت سپيده ده ركه ويئ، تاريكترين
كاته كانى شه ويش ئه وكاتانه ن كه ده كه ونه به ره به يان .

وشه كانى ئه و پياوچاكه به رده وام له گوئچكه مدا ده زرنگيته وه، بويه هؤى
ئه وهى گپى شۆرش و دلاگه رمى له ناخما هه لېكات و ده ست بكات به
گۆرپانكارى، ده بووايه وته كانى ئه و پياوچاكه م به هه ند وه رگرتبووايه “ چوون
وته كانى ئه و پياوچاكه وه كوو نامه يه ك بوون له ئاسمانه وه نيتردراين .
ئه و مملانيئيه به وه كۆتايى هات كه ده بيت هه ر بگه ريمه وه .

بیگومان نووری قورس و گرانه، پیویستی به گورانکاریه کی گوره ههیه، بۆ
ئوهی هه موو ئه و پوژ و شهوانه ی که له کیسم چوو قهره بووی بکه مه وه،
بیرمکرده وه که ریگه ی ئه و سوؤفیانه بگره بهر، ئه و سوؤفیانه که هر که سی
لایان دانیشی سهره پۆ و به دبخت نابیت، بۆچی یه کی نه بم له و کۆمه له چاک و
خۆپارێزانه؟

به ویستی خودا“ دوا ی ئه و هه لوه سته و ئه و هۆکاره، کاتی ئه وه بوو
بکه ریتمه وه. ته ویه م کرد و له وه ی پیشووم په شییمانیم ده ریری، پیداکیربووم
له وه ی له ده رگا که بده م، ده رگای ئه و کۆمه له سوؤفیانه، به هیوا ی
وه ده ستخستنی نور و دۆزینه وه ی پتی راست.

له و رییه هیچ شتی کم بۆ نه مابوو یه وه جگه له په روه رده کاریک نه بیت، به لی
پیویسته شیخ و چاوساخ و په روه رده کاریکی شاره زا به و رییه م هه بیت، به ته نها
ناگه مه مه نزل، پیناگه م.

ئه و ریگه یه ی به نیاز بیگره بهر“ پره له مه ترسی و ترس و خلیسکان. ئه و
که سه ی ده یه وی ئه و فه وتینه رانه بیری“ پیویستی به که سیکه چاوساخ ی بکات و
ریگای نارام و ئاسایشی پینیشان بدات.

گری په شیمانی له جه سته مدا دایسا، بۆ ئه وه ی په راوه په شه کانی پیشووم
بسپرته وه و زیده ره ویی و که مه ترخه میه کانیشم بیچیتته وه.

وه ک بۆم ده رکوت ئه و ناگره ی له ناخدا دایساوه“ به ره می ئه و په یمانه مه یه
که له داوی نه فسه که م پزگاری کردم، ئه و نه فسه ی که به رده وام فرمانی
ئه نجامدانی خراپه ی پیده کردم.

ئەوکات باوکم بىرکەوتەوہ... چى دەبوو ئەگەر باوکم باشتر منى پەرورەدە کردبووايە؟.. چى دەبوو ئەگەر منى ئاشنای يەکیک لەوانە کردبووايە و لای ئەوانە پەرورەدە کرابوومايە.. بە ھەر حالّ خودا لىخۆشبیّت، ئیستا خۆی و کردەوہکانى.

ئەلاھو ئەکبەر.. ئەلاھو ئەکبەر..

دەنگى بانگبێژ بەرزبوویەوہ و بانگى عەسرى دەفەرموو. ھەستم بۆ نوێژ و تامەرزۆییم بۆ وەستان لە بەردەمى خودا دەجۆشا.

لە رێگای چوونەوہم بۆ مألەوہ“ بە لای مزگەوتدا تێپەرییم.. ھەزەمە کرد بچوومايە ژوورەوہ، بەلام ھێشتا نا. دەبیّت پێشووختە خۆم بشۆم و خۆم پاک بکەمەوہ - جەستە و ناخم - ئەوکات دەچمە ناو مالى خودا، ئەو شوینەى کە ئەوى لێیە و نزیکترین شوینە لێیەوہ.

دەلحاز چوومە مألەوہ و خۆم شوشت، دواتر پێیەکانم بەرەو لای شیخە خۆپارێزەکە پەلکێشیان کردم، ئەو شیخەى پێش کەمێک بە دیدارى شادبووم. بە ھێورى و ئارامیەوہ لە دەرگامدا و کورە بچوو کە کەى دەرگای کردەوہ و دواتر گەرايەوہ تا ھەوالی ھاتنم بە باوکى بدات، کەمیکى پێچوو شیخ دەرکەوت، تەنھا بە بینیم ژۆردلخۆشبوو، چ دلخۆشبوونیک!

پێشوازی لیکردم و بە توندی لە باوہ شیکردم و دەستی گرتم، وەکو کە سیکى بەندکراو بە ھىواشى“ بى ئەوہى وشەيەک دەریبەرم لە گەلى چوومە ژوورەوہ چوونە ژووریکى تەسكى بچووک، کە دوو قەرەوێلە و چەند گۆشەيەکی لیبوو. زەویەکەش برییتی بوو لە قورپیکى پەق و پتەوی پاخراو بە زەویەکەدا.

شیخ به بزەوہ سەیری کردم و گوتی:

- کورە کەم پیمواییت بپاریتداوہ سەر لە نوێ دەست بە ژیان بکەیتەوہ و هاتوویت تا گەواهی لە دایکبوونەوہت تۆمار بکەیت، ئە ی وانیه؟
- گوتم: ئینشائەللا قوریان، هەر بۆ ئەوہ هاتووم.
- گوتی: پۆلە سوود و پەند وەگرتن بە ویست و پێداگیریهکی راستگویانە دەبیّت، سەرفرازی و پارێزراویش بە فرمانی خودایە، بە بیرت بیّت کە پەرەردگار - ئەگەرچی پێویستی بە تۆ نیە - بەلام بێگومان بە تەوبە و گەرانیوہت دلخۆش دەبیّت. تۆ لای ئەو خاوەن پێگە و بەھایت، ئەگەر پاسەت بکەیت پیروۆزت بیّت ئەو دلشکانەت، پۆلە کەم بزانی کە پەرەردگار لەگەڵت میھربانترە لە دایک و باوکت. ئەوہی لای پەرەردگارە بە گوێراپەڵ بوون ئەبیّت بە دەست نایەت.
- گوتم: قوریان کاتەکە زۆر درەنگ بووہ.
- گوتی: نیوان و دووری پێی بەرەو خودا بە تەمەن ناپیوردریّت“ بەلکو بە کردەوہی چاک و یارمەتی خودا دەبپردریّت.. پێدەچیّت وەلامی نامۆزگاریە کەت دابیّتەوہ و بۆ دەنگی حەقیقەت ملاکەچ بووبیّت، ئەمەش بەلگە و نیشانەیهکی دیار و ئاشکرایە لەسەر ئەوہی لەسەر پێگای حەقی و خێریکی پەنھانت تێدایە، ئەوہندەت لەسەرە لەگەڵ داردایەمان ببەستی و خزمەتی بکەیت بۆ ئەوہی لەبەرەبوومە چیژ بەخشەکە ی تامبکە ی و خوداش پشتیوانیّت دەکات. باوەرم پێیکە کورە کەم“ هەیه لەسەرەتای پۆژدا تەوبە دەکات و بۆ لای خودا دەگەریتەوہ، شەوی بەسەردا نایەت دەبیّتە یەکی لە

بهنده نزيكه كان و وهليه كانى خودا، ئەمەش لای خودا زەحمەت نیه و خیریش
 ھەر لای خۆبەتیی، ھەموو شتێكیش لای ئەو بە ئەندازە یەکی دیاریکراوہ.

شیخ داوای پێپێدانیدا تا شتێکم وەکوو بە خێرھاتن پێشەش بکات. وام
 گومان دەبەم شیکاریی ئەو ھاوکیشە یەم دۆزیووە تەوہن ئەو ھاوکیشە یە
 لە داوای مردنی باوکم سەرقالیکردووم.. ھاوکیشە ی ژیان و چیژ بینین و
 ئەمان و مردن.. چۆن لە نێو ئەو ھەموو سنوورانە بێ خەوش و خال بژیم!
 تەنانەت مردن! چۆن بە پووێکی خۆش و دلێکی فراوان پێشوازی لێ
 بکەم!؟

کرده وهی چاک و مانه وه له بهردهم دەرگای خودا... بە لێ بە پراستی ئەوہ
 دەرمانی پراستە قینە و چارە سەر و پەر جووہ بۆ ژیانکی ئارام و بەختەوہر،
 بە پراستی ھەموو شکۆ و سەر بەرزیک لە گوێ پراستی پەر وەردگار دایە.

چەندە نەزان بووم! کاتیک وا گومانم دەبرد، بە سووچی ئەوہی مردنمان
 لە پێشە و ھیچ پزگاری بوونی کمان لێی نیه، ھەر وەکوو ئارەزوومانە دەبێ چیژ
 لە ژیان و ەربگرین، بە لام جیھانەکانی مرقۇف بە نەمانی دنیا کوتایی نایەت!
 بە لکوو بە نەمانی ئەو دەست پێدەکات، ئایا تەمەنی دنیا یی (کاتی) بە
 بەراورد بە ژیان (نەمریی) دواپۆژ چەندە، ئایا پشت بە دنیا ببەستین کە
 شوینی پەڕینەوہ یە و دواپۆژ پشتگوێخەین کە مەزلگای ھەمیشە ییە، ژیان
 ھەمیشە یی ھەر لە وێیە.

هاتنى شىخى خۇپارىزمنى لە دەريايى بىر كىردىنەۋە دەرىنا، مەجمە يەكى
لە دەست بوو كە دوو كوپ چايە و دوو ئاۋى لەسەر بوو. بە گوتمدا چىپاندى
:

- بېورە كۆرەكەم ھەر ئەۋە ھەبوو.
- گوتم: قورىان دەكرى داۋاي شىتېكى زۆر گىرنگت لى بىكەم، زۆر گىرنگە،
بەلكو ۋاي دەبىنم كە ژيانم بەۋەۋە بەندە، ھەر دەبى بىي.
- گوتمى: بىگومان پۆلە فەرموو:

گوتم: قورىان، دەمەۋى لەسەر پىچكەى ئىۋە بىم، بىمە يەكى لە ئىۋە، لە كۆپى
زانست و زىكر و ھەژاران و درویشان دابنىشم. باۋەر بىكە قورىان داۋاي ئەۋە ھىچ
چارە سەرىكم نىە جگە لەۋەى بە تەۋاۋەتى پىشت لە دونيا بىكەم، ھەرۋەك چۆن
پىشتەر پووم تىكرىدبوو.

شىخ فەرموۋى: بەلام كۆرەكەم ناتوانىت ئەۋە بىكەيت، لەۋانە يە ئەۋە زىانت
پى بگە يەنىت و ھىچ سوۋدى لى نەبىنىت، تۆ پىچكەى تايىت بە ژيانى خۆت
ھە يە و لەسەرى گەۋرە بوۋىت. بە ھەر حال تۆ دەتوانى بىتە كەسىكى باش و
نزيك لە خودا بى ئەۋەى بىتە پال ھەژاران و درویشان. تەرىقەت ئەركىكى
ئەۋەندە سانا و ئاسان نىە ھەرۋەكۋو گومانى بۆ دەبەيت، پىموايە تۆ ناتوانىن

له سه ر چه شتني نازاره كانى نارام بگريت، له كاتيكدان تو هه موو ته مه نت له خوؤشى به سه ر برردوو و خزمه تى كر اوئى.

گوتم: تكات ليدنه كه م قوربان! خوؤم به كلايى كرده وه .. باوه ريم پييكه پاشگه ز نابمه وه! نه وه ئى پيشوو به سه، له شه رى نه فسم رزگارم بكه!
 گوئى: له ماوه ئى ته نها دوو كاژير خوؤت به كلايى كرده وه؟! پؤله نه مه ئه ركيكى گه وره به و ناتاجى بير كرده وه ئى قوئه. با جارى له ئيس تادا واز له وه بينين، ..
 نه مرؤ به ته نها له گه ل خودا دابنيشه، گه ر پاستگويى و به كلا بوونه وه ئى نه فست بو ئه و ئه ركه به دى كرد و ه ره وه جارى كيتر قسه ئى له باره وه ده كه ين، نه گه ر نا ئه و هه موومان به نده ئى خوداين و به ريگاي خوؤمان به ره و لاي خودا هه نگا و ده نيئن.

له و چاوپييكه وتنه ئى ئه و جار هه م له گه ل شيخدا ئه وه پرووى نه دا كه بوئى هاتبووم. به هه ر حال بيريارمدا جارى كى تر له گه ل خوؤمدا دابنيشه مه وه و هه لسه نگاندن بو كار ه كه بكه م.

ره نكه بيرياره كه م به ساتى لاوازى مرؤئى بووبيت و مالموئيرانى و خليسكانيش له په له كردن دايه. گه پارامه وه ماله وه و نوئيرى خه وتنانم به ته نها كرد، دانديشتم و بيرم له پؤژاننى پابروو و داها توو ده كرده وه، دلم كه وته هيئمه، دواتر به ته نها له گه ل خودا كه وته راز و نياز، ليدنه پارامه و داوا ئى پيى راست و سه رفراريم لى ده كرد، داوام لى ده كرد ده ستم بگريت.

له سه ر نه وه به كلايى بوومه وه كه هه ر ده بى مامؤستا و چاوساغيكه م هه بيت ، ده بى ريگه ئى تيكؤوشانى له گه ل نه فس بگرمه بهر، وه كوو ئه وان نارام بگرم،

گومانی باشم به خودا برد که پیشوازیم لی دهکا و که سیکم بو رام دهکات تا
به ره و لای خویم نزیکم دهکاته وه.

(۳)

له زهویه کی نه رم و قورپاو پامده کرد، درووستکراویکی ترسناک له شیوه ی
گیانداریک دوامکه وتبوو، پیشتر هاوشیوه ی نه وم نه دیبوو. من پامده کرد و نه ویش
دوامده که وت. هیلاکی کردم و هیزی لی بریم، که میکم مابوو بگه مه وشکایی و
پشوو بدهم و عاره قی ماندوییتی و شه که تیی بسرم.

پاشان پیاویک هات که پیشتر له ژیانمدا نه مبینی بوو. مووی پیشی چر و
پووخساری سپی ره نگ بوو، شکوی دهرویشی پیوه دیاربوو. له سه ر پیگاکه م
لیزه و له وی خه لکیکم ده بینی، به لام کاتی نه و درووستکراوه سهیره نه و

دەروئىشەى بېنى، سەرى شۆر کرد و پرووى وەرگىپراو گە پايەو، ئىتر ئاوپىشى نە دايەو و دوورکەوتەو.

دەروئىشەكە سەيرىكى کردم و گوتى: كورەكەمان بە خىر هاتى .

لە سەردانى دووهمم بۆ لای شىخ "ئەو خەونەم بۆ گىپرايەو، بۆم باسکرد كە خۆم بۆ دواپۆژ يەكلایى کردۆتەو، ھەر دەبى بېمە سەرنەو پىيە .

ئەوئىش موژدەى دامى، وتى: خودا كەسىكت بۆ پام دەكات تا بەرەو لای خۆى نزيكت بىكاتەو. پىي وىم: كە دەبى لە ئىستاتاو خۆى لەسەر زۆر سەلاواتدان پابىنىت، ئەو چارەسەرە بۆ ئەو حالەت و بۆ ھەموو نەخۆشەك. ئەوئى بە پاستگۆيى و نىتپاكى پەيمانى لەگەل بېستى "بىگومان بە يارمەتى پەرورەدگار دەگاتە مەبەست، پەرورەدگارى دەيگە يەنئتە لای ئەو كەسەى كە پەرورەدەى دەكات، يان وای لى دەكات خۆى بېتە ئامۆژگارىكارى نەفسى خۆى، دەتوانى سەركۆنەى نەفسى خۆى بىكات و لە خراپە قەدەخەى بىكات، ھەر پەرورەدگارە وای لى دەكات بە دیدارى پىغەمبەر (د.خ) شادبىت و لەوئى پىنموونى وەرەگىت، بە كورتى كاروبارى دەكەوئتە ژىر فرمانى خودا و رەزامەندى ئەوئى .

ھەرەك چۆن ھەوالى پىدام كە ئەو چىتر پىگە پىدراو نىە بۆ پەرورەدەکردنى دەروئىش و موریدان، بۆيە پىويست دەكات بۆ ئەو گە شتەم داواى پەرورەدەكار و مامۆستا و شىخىكى پىپىدراو بىكەم، بانگى کردم بۆ ئەوئى نموونەى ئەو شىخە و مامۆستا پىپىدراوانەم نىشانبدات، ئەوئىش كەسىكى گەرە و خواناس و زانا بە شەرىعت و مەعنەوئەت بوو، بە "شىخ مەھدى" ناسراوبوو، لە گوندىك

داده نیشته له ناوچهی " قوص "، نه و په یوه نډیه کی باشی له گه ل " شیخ مه هدی هه یه " پوی چوارشهم سهر دانیکي نه و ده کات، داوای لیکردم نه و پوژده له گه ل نه و بچم، چوون کویوونه وه و دانیشتن له گه ل پیاوچاکان هیمهت مرؤف به رز ده کات و لاوازی ناهیلیت، بویه پیوستی ده کرد نه و هه له په خساوه بقوزمه وه . به و شیوه یه جه نابی شیخ خواحافیزی کرد و منیش گه پامه وه ماله وه، له راستیدا پیشتر ناویانگی نه و شیخه ی که به " شیخ مه هدی " ناسراو بوو گویبیسست بوو بووم . . .

خه لکی تا دوورترین سنوور و فراوان نه اندازه گومانی باشیان پیده برد، چه ندین قسه یان لی ده گپراهه وه - که نازانم تا چه ند راستن - چوون من له نزیکه وه نه و پیاوهم نه دیوه و گواهی ژیانی نه و نه بووم، باسی دووره په ریژی نه و له گونا و به کلایبوونه ی بو خودا و رامکردنی نه فس و قوولبوونه وه ی له شه ریعت و معنه ویه ت باس و خواسی نیو خه لکی بوو، هه ندی به خوری پووناککه ره وه " - نه و خوره ی که ژیانی خه لکی پووناک ده کاته وه و پپچکه ی پیواران و موریدان خوشده کات - په سنایان ده کرد .

به ر له وه بپوام به و گپراهه وانه نه بوو که خه لکی له باره ی شیخ بلاویانده کرده وه، نه و پووداوانه ی که له گه ل شیخ پوویداوه . پیشتر کاتیک له باره ی نه و پووداوانه قسه م له گه ل ده کردن " به م شیوه یه وه لامیان ده دامه وه و ده یانگوت: په روه ردگار به هوی کوششه کانی چه ند ده رگایه کی زانین و نزیکي له خوی بو والا کردووه، تاریکی و په رده ی دووریشی لبردووه، به و هویه وه بینایی پووشنبوته وه، پووناکیی بینایش گه ر دروست بوو " نادیار دیار ده بیت و په نهانیش ناشکرا .

به دريژايى ئەم شەووه به ئاگايى مامەووه و بېرم له چاره نووسى خۆم
 ده کردهوه، تکام له خودا کرد کاره کهم بۆ ئاسان بکات و بهرچاوم پۆشن بکات.
 خه يالێک به ئاووه زمدا ده خولايه وه که به پيغه مبهه (د.خ) په يوه سست بوو،
 بېنگومان کاره کانمان نيشانى پيغه مبهه دراوه و نه ویش داواى ليخوشبوونى بۆ
 کردووم، شهرم دايگرتم، ئەگەر له پۆزى دوايى به دیدارى پيغه مبهه (د.خ) شاد بم
 چ پيده ليم؟ ئەمه ئەفسووس و داخێکه دواى ئەوه داخ و ئەفسووسى له و
 شتیه يه نيه. ئەو شەووه م به دوعا و پارانه وه برده سهه. له رينکه وتى ديارىکراوا
 سهردانى شېخ مه هيديمان کرد.

سى که س بووين. شېخ موعته سه م و من و گه نجیکيش که نه مده ناسى، ئەو
 گه نجه له گه ل شېخدا باسى ئەو کۆمه له و رتيبازى ته سه و فيان ده کرد.

نامۆزگارى کردم که رهوشتى قوتابى به هره به دواى خۆى دینى، هه ر کاتى
 مامۆستا و شېخێكى په روه رده کارت دۆزیه وه ده بېت خۆتى پاده سست بکه يت و
 به راستگۆيى له گه لى به ره و په روه رده گار ههنگاو بنیيت، ئەم خۆرا ده سستکردنه
 له کارى هه ره له پيشينه ي موریده، نابييت مورید جگه له و رتيماييانه ي شېخه که ي
 ده بکات خۆى به شتێكى تر خه ريك بکات، نابييت په له ي کردنه وه ي ده رگاگانى
 به ره و خودا چون بکات، چون ئەو خۆى ده رگايه که له ده رگاگانى گه يشتن به
 په روه رده گار، بۆيه ده بېت به هاى بالايان بناسين.

به شېخ موعته سه مم گوت: قوربان به راستى من سپاسگوزارى تۆم.

- گوتى: شايه نى نيه کۆپه که م، به لکوو دواى مردنمان بېرمان بکه يت و
 نزامان بۆ بکه يت.

- گوتم: قوربان دەسپېڅى ناسىنى تو له گه له نه و سەردارانە چۆن بوو؟ چۆن نه و انت ناسى؟ دەبېنم چەندىن سالا رېبوارى نه و پڼگايەيت!
هەر که نه وهى له من بېست چاوانى پر بوون له فرمېسک و له چاوانيدا ده تکان.

- دواتر گوتمى: پۆله تکام له خودايه له سەر نه و حاله بمانفرقېت، نه وه مان به سه و شانازيه که ئيمه له بهر ده رگاي نه وين و به نزيكى نه و چيژ ده بېنين.

شيخ دەستىکرد به گيړانه وهى چيړوڅى به کتر ناسينه کهى و گوتمى:
له سه ره تادا من وه کوو هەر که سيڅى موسلمان بووم، په رستشه کانم نه نجامده دا و هه ولم ده دا پرقيڅى حه لال ده سته بخه م و خانه واده مى پى بژنم، پۆژه کانم دووباره بوون و له سه ريه ک شيواز ده پويشتن، نه مپوم وه کو دويڼى بوو و دويڼيښ وه کو نه مپو. هيچ پوژيک به خه يالما نه ده هات نه و پيچکه به بگره بهر، ته نانه ت گوماني خراپيشم پييانده برد و پيمو ابو نه وهى نه وان نه نجامى ده دن له دهره وهى قورئان و سوونه ته. منيش وه کوو خه لکى نه وانم به لادهر و دهرچوو له نايين ده زانى، تومه ز من له نامانچ و مه به سته کانيان بيخه به ربووم و تيگه يشتنى ته واوم بو کار و چالاکيه کانيان نه بوو.

نه گه رچى له وه شدا عوزرم هه بوو، چوون بانگه شه کاران زياتر گرنگيان به پوکار ده دا، له کاتيکدا سوڤى و موریده پاستگوکان نه وانەى شه ريعهت و

مه عنه ويه تيان له خودا كۆكر دبوويه وه " چه زيان به هيشتنه وهى نهينى
كاره كانيان بوو، له ناوبانگ و دهر كه وتن ده ترسان.

تا رۆژيک هات " له مالى يه كيک له مامه كانم بووم كه له يه كيک له
گونده كانى شارى " قه نا " نيشته جى بوو. خوانچه پاخرا، دانيشتن تا دهست
به ناخواردن بکهين، له و كه شه دلگير و دلرپينه دا ناموزا كه م گوتى: كه سيك
هه يه به ناوى: " شيخ عيمران " په سنى شان و باليدا، وه كوويه كيک له
گوره دوستانى خودا ناساندى، رووى له من كرد و گوتى: چى ده لييت به
يانى بچينه سهردانى؟

خواردنه كه هه ر له ناو ده مم بوو به گالته وه گوتم: دوستيک له دوستانى
خودا؟! دوستانى خودا پيوستيان به ناساندى نيه و نا ناسرين، له وهى تو
باسى ده كه يت واده رده كه وييت ئه و كه سه فيلباز و ته له كه باز و فيلبازيکه،
له و سهرده مه له و جوړه فيلبازانه زورن.

له و كاته دا ماميكم كه ته مه نى په نجا ساليك و قورئانى پيرۆزى نه زبه ر
كردوو، به دهنگيكي زير و تيكل به نارهازى گوتى: نه خير، وامه لى، ئه و
پياوهى باسى ده كر يت له و جوړه كه سانه نيه، به پاستى ئه و كه سيكى
چا كه كاره. دواتر تو ناينا سیت " چون به و جوړه باسى ده كه يت و سته مى
ليده كه يت، كورم ويژدانته هه بيت؟

هه ستم به شه رمه زار يه كى زور كرد، چون به پاستى هه له م كرد. تا
شه رمه زار يه كه م ديارنه كه وييت هه لويسته كه م گورپى و گوتم:
= باشه وه ليد به يانى دواى عه سر ده چين بو لاي ئينشانه للا.

وه لیدی نامۆزام به پیکه نینه وه گوتی: ئەگەر نایه یت کێشه نیه .

- گوتم: نه خێر به لکوو سبه ی پیکه وه ده چین، به چاوم ناماژه م بۆ کرد
که قسه و باسه که بگۆریت.

به ناچار ی له گه لیان چووم، له قولایی ناخمه وه له سه ر نه و بۆ چوونه بووم که نه و
شیخه ش یه کێک بوو له و فیلباز و درۆزنانه .

چوومه ژووره وه و نه وه ی له قولایی ناخم بوو راست ده رچوو...!

نه وه ی دیار و ئاشکرایه که نه و خه لکه ی به دوای چاکسازی و راستگویی وه
بوون و سینه یان سه لامه ت بووه نه و خه لکانه بوون که به ته واوی پشتیان له
دوینا کردووه، به لام نه وه ی من بینیم شتیکی تر بوو، شیخ له جوانترین جله کانی
پۆشیبوو، حالی و نیشانی ده دا که یه کێکه له ده وه له مه ندان و خۆشگوزه رانه!
هیچ ئاسه واریکی له خۆگرتنه وه و پشت له دوینا کردنی پتوه دیار نه بوو.

له کۆر و بازنه ی نه واندا دانیشتم، پێشتر بریاری پێشوه ختم له باره ی نه و
پیاوه دابوو، با به ته که له کنه من کۆتایی هاتبوو، هیچ گرنگیم به قسه کانی
نه ده دا، سه یرمه ده کرد و نه مده توانی هیچ بکه م جگه له چاوه پوانی تا کۆتاییه اتنی
دانیشتنه که .

قسه کانی به دوعا کردن کۆتایی پیهینا و ئیمه ش له دوایدا ئامینمان بۆی
ده کرد، دیداره که مان کۆتاییه ات و مۆله تی پۆشتمان خواست، نه ویش مۆله تی
داین، پشتمان تیکرد بۆ پۆشتمن " شیخ بانگی کردم و گوتی: کورم تو وه ره،
ناماژه ی بۆمن کرد، نامۆزا که م ناماژه یه کی بۆ کرد و که برۆمه لای شیخ و
وه لامی بانگه که ی بده مه وه .

له بهرده مى خۆى داينيشاندم، بهروودا بزه يهكى كرد، نه گەر نه و بزه يه وه ريگيرد رابووايه سهر زوبانى كوردى ماناكه ي ده بوويه: (زانيمان باسى چيت كرد)، وتى: پۆله كه م من پشتم له دونيا نه كردوو و بانگه شى پشت له دونيا كردن و كه ماليش ناكه م، داوا له خودا ده كه م منتبارمان بكات به وهى شوينكه وتى پيغه مبه ر(د.خ) بين، ده مه وي شتيكت بۆ پوون بكه مه وه .. نه وانى تو بيري ليده كه يته وه كرده وهى دلن و په يوه نديان به پووكه شه وه نيه. چه ندين كه س هه يه له كوشكدايه و له نزيكاني خودايه و بۆ خودا يه كلايى بۆته وه، چه ندين هه زارى بى دهره تانيش هه يه كه ژهمى پۆژانه ي ده ستناكه ويت و له هه ره دوژمنه سهرسه خته كاني خوداشه.

له پاستيدا سهرم گيژى ده خوارد، له خه جاله تى و سهرسامى ئاشكرا كردنى حالى په نهانم نه مده زانى چۆن وه لامى بده مه وه .. ئايا به پاستى چيروكى دوستانى خودا له و سهرده مه دا بۆته خه يال؟!

شيخ و ته مه نداره كان چيروكى دوستانى خودايان بۆ ده گيرايينه وه، وامان گومان ده برد كه خه لكى نه و سهرده مه وه كوو خه لكى سهرده مانى پيشوو، له و ژيانى كه ماده گه رايى به سهريدا زال بووه و هه موو لايه نه كاني به ماده ي دوورى په نگريژ كردوو، ئايا هيج شوينيك له سهر زهوى ماوه بۆ دوستانى خودا؟ دوستانى خودا ريگاي خودايان ناسى و به پله كاني " صديقى " كه له دواى پيغه مبه رايه تى به رزترين پله يه " به ده ستيان هه يئا.

نه وهى پوون و ئاشكرايه نه وه يه كه په روه ردگار په رده ي لادانى نه ينييه كان بۆ هه موو كه سيك لانا دات، به لكو نه وه ديارببكه خودا پيشكه شى دوستيكي

خۇي دەكات، ئەو ديارىيە دەبىتتە رېز و كە پاماتىك كە پەو ەردىگار لە سەر دەستى
يە كىك لە ھەلبژىردراوانى خودا نىشانى دەدات، لە سەر دەستى يە كىك لە وانەى
كە رىنگاى پر چەرمە سەريان بېرە و لە لىزمەى پر لە خۇشەويستى خودا
بە ھەرمەندىبون.

تكام لىكرد بۇ ئەو خراپ گومان بردنەم لىم بېورى، بەلام ئەو گوتى: نا
كوره كەم ئاسايىە، خودا لە ھەموومان بېورى.

لە لای ئەو رۆيشتەم "بىنيم ئاموزاكەم لە دەرەو ە چاوەرئەم..

لىي پرسىم: جەنابى شىخ چى پىنگوتى؟ گوتم: ھىچ نەبوو.. تەنى قسى
گشتى بوو لە ووشانەى كە ئاموزگارى ميوانانى پىدەكات بە خۇپارتوى و
پارىزگارى لە فەريزەكان.

ئەو شەو ە بە تەنھا دانىشتەم و بىرم لەو ە دەرەو ە كە لە نىوان من شىخا
پوويدا..

ئەقلم دركى بە پووداوە كە نەدەكرد، دامابووم لەو ەى ئاخو لە و سەردەمەما
كە سانىك ە بن پەنھان بزائن و بە راستى زاناي خواناس بن!! لە ناو خەلكىدا
نەكەسم دىبوو نە كە سىشم دەناسى لە و جۆرانە بن، ئەو ەى دەمناسى تەنى
كۆمەلە كە سىكى سواو بوون بە دونيا و بە راستى رۆلەى دونيا و ئارەزوو ەكانى
بوون.

عەيامەك چاودىرى ئەو شىخەم دەكرد، ئەو ەى بىنيم راست و رىكى ئەو بوو
لە سەر شەرىعەت. دواى ئەو ماو ەى بە بۆم دەرکەوت كە ئەو شىخە يە كىكە لە
دۆستان و نزيكانى خودا. ئەو ەى پوون و ئاشكرايە لە لای شوينكە وتوانى ئەو
قوتابخانە يە ئەو ەى كە ھىچ پىزانين و رېز و گرنگىەك بۇ كارە سەير و

سه مه ره كانى هيچ كه سيك نيه " نه گه ر نه و كه سه كاره كه يى و پره و شت و خواهه كانى به ته رازووى شه ريعه ت نه بيت، پيوه ر لاي نه وان برى تيبه له نه نجامدانى كاره فرمان پيكر اوه كان و دوور كه وته نه وه له و كرده وان هى ريگرى ان ليكر اوه .

هه لى مانه وه م له شارى مام قوسته وه و داواى ليبووردنم ليكرد، داوام ليكرد ريگاي گرتنه به رى ته ريقه تم نيشان بدات و پيم بدات نه و رييه بگره به ر، ره زامه ندى نواند " نه گه ر چى ناموزا كه م " وه ليد " زياتر له جاريك هه ولى له گه ل دابوو بو رازيكردى " به لام نه و هه موو جاريك ره تيده كرده وه .

له شارى جه نابى شيخ و له خزمه تى نه ودا مامه وه تا كه رايه وه خزمه ت خودا و دونياى خه له تينه رى جي هيشت و گه رايه وه مالى خوشبه ختى .

له گه ل نه وه ي جه نابى شيخ به جه سته كوچيكردوه " به لام هه موو كات له دلدا ناماده يه، پوچه پا كه كه ي ليم جيانا بيته وه، سپاسى خودا له سه ر به خششى كو بوونه وه و به يگه يشتن .

بويه روله كه م ديسانه وه ناموزگاريت ده كه م، نه گه ر خودا منه تى به سه ردا كرديت و به شى خيكي زانا و ره بانى كه يشتى به هه ردوو ده سته كانت ده ستى پيوه بگره و زيده روييش مه كه .

سوئيند به خودا له وه دا خيرى كى بيشومار و فه زليكي گه وره هه يه . تا يا هيچ به خششيك گه وره تر هه يه له به خششى گرتبه رى رپى خود! ؟ بويه به رده وام شوينكه وتوانى نه و رپيازه له ناموزگار به كانيان ده يانگوت: شى خه كه ت له پيشتره بو ت له باوكت، بويه به رده وام بيكه بينايى چاوت. به شوين نه خشه كه ي نه ودا

برۆ، هرچی پئیدایت وهریگره وواز له وهش بیینه که لیت قه ده خه دهکات. شوینی بکهوه و گویرایه لی به، پیدایگر به و تیبکۆشه، باش بزانه نه وهی به نزیکی ده رگا و به له ده رگادان ئالووده بیت " پۆژیک دیت ده رگا که ی به پروودا والا بکریت، به یانیش به نهینی سپاسی هه موو نه و خه لکانه دهکات که نه و پێگایه یان نیشانداوه.

قسه کانم له گه ل شیخ " موعته سه م " به وه کۆتاییهات که دوای نه وهی بو کردم که خودا بو هه موو چاکه و خیریک به سازینی و گیان نه سپیرم تا له هه موو په له یه ک پاک ده به وه. نه و ده مه ی گه یشتینه " قوس " نه و گونده به ناویانگه له پیشوودا ناوه ندی بلا بوونه وهی ئایینی ئیسلام و ویستگه ی گرنگی پیدراوی شه وینکه وتوانی نه و پریازه بوو، شوینی پێگه یاندنی چاکان و په روه رده کاران و زانایان بوو، له پێگاماندا بو لای شیخ " مه هدی " گه یشتین به کۆمه لیک له دۆستان و موردانی شیخ " موعته سه م " مۆله تیان خواست که نه وان به ته نها له گه ل شیخ " مه هدی " قسه بکه ن.

له نیوان نه وان و جه نابی شیخدا گفتوگۆیه کی کورت نه نجامدرا. داوی نه وه جه نابی شیخ هات و داوی لیبوورنی خواست، چوون نه و کۆمه له خه لکه ی هاتبوونه کنی داوایه کیان کردبوو هر ده بویه به ده میانه وه بچووبایه، بویه داوای لیکردم که به ناوی نه و " به ته نها بچمه لای شیخ " مه هدی " و شه رم نه که م، چوون سه ردانیکردنه که له بنه ره تدا بو من بوو، هیچ پیویستی نه ده کرد جه نابی شیخ " موعته سه م " و نه و گه نجه و نه و خه لکه بین.

دوای نه وهی که شیخ موعنه سه م ناو نیشانی " شیخ " مه هدی " پیدام و پتی
 گوتم: نه م شوینهی که " شیخ مه هدی " لیتی نیشته جییه زور له شار دووور نیه "
 دوای نه وه له گه ل گه نه که و هاوړیکانی رویشتن.
 پرسسیارم له یه کی کرد که به ویدا تیپه ر ده بوو. نه ری چون بگه مه نه و گوندهی
 که له ناو نیشانه که دا ناماژه ی پیکراوه ؟

رپی نیشاندام و دوای نریک بیست خوله کی که یشته گونده که ...

مه ندی له خه لکی مالی شیخیان نیشاندام که ده که و ته ناوه راستی گونده که،
 خانویکی ساده بوو، پوویه ری خانووه که ی (۱۷۵) مه تر تیپه ری نه ده کرد، .. له
 کوتای خانووه که ته نها ژووریک مه بوو بو خانه واده ی شیخ، ناوه راستی
 خانووه که کرابوویه مزگوت، نویری تییدا ده خوینرا و میوانان لیتی ده مانه وه و
 فیرخوازانی زانست وانه کانیا تییدا ده خویند، جگه له مه کوری زیکر و خویندنی
 قورنایشی تییدا ده به ستره.

(۴)

دهرگای مالی شیخ کراوه بوو، موریدان و فیرخوازانی زانست " ژماره یان زور بوو.
 بز چوونه ژوره وه هیچ شه رمیکم نه کرد، چوومه ژوره وه و پرسسیاری جه نابی
 شیخ کرد و گوتیان: نه و له م مزگوت به چووکه یه ...

چوومه نیو مزگه و ته که، شیخیکم بینی له باره ی زانسته وه ده دوا، قوتابیانی
دهوریاندا بوو. لیږه وه نه و هیمنیه پوویدا که له سه روی ناستی خه یاله وه بوو...!
نه و شیخه ی که له گه ل قوتابیان دانشتبوو هه مان نه و شیخه بوو که له خه ودا
بینیم و پرزگاری کردم و پی گوتم:

(به خیری پی پوله) !!

نه و خه ونه ی که بینیم وه کو خه ونیکی تیکه ل و بی مانا به سه رمدا گوزه ری
کرد و هیچ هه لوه سته یه کم له سه ر نه کرد، چون ده کری خه یالیک بیته راستیه کی
به رجه سته بوو، چون ده کری به چاوی سه ر بینری !!

به سه رسورمانه وه ده مروانیه شیخ "مه دی"، هه سییتیکی سه یرم بق
درووست بوو بوو، مینا شتیک به ر هه نیه م که وتبیت و په رده ی به رچاومی
لادابیت، زانیم نه و شیخه کاریکی هه یه و په نگه منیش له گه ل نه و کاریکم هه بیته.
بالای به لای دریزی ده چوو، مینا خور" پووناکی له پووخساریدا ده رده چوو. به
شکو و نارام و جوان بوو. سیمای هیمنی ده نواند، و ته کانی سه نگین بوو، دهنگی
به لای نزمیدا ده شکایه وه. ته سبیحیکی له ده ست بوو، به س خودا ده زانی چه ند
به شکو بوو، پووخساری نوور و جوانی په خش ده کرد.

به رده وام وانه کانی دوا ی نویژی به یانی ده سستپیده کرد و پیش نیوه پو کوتایی
ده هات. کاتی له ده رگا نزیکبوومه وه "سه یری کردم و ناماژه ی پیکردم دابنیشم،
منیش له دوا ی نه وان دانیشتم.

نه و ده مه ی نه و دیمه نه جوانه م بینی که ته ژنی بوو له نوور و خیر و فەر و
هۆگری و ناسووده یی و دلنیا یی، خوم بینیه وه له گه ل نه و که سه په یرۆز و

به پړزانه، له دونيايه كي جيا له و دونيايه ي كه ناسييووم، له گه ل خه لكانيكې جيا له وانه ي له گه ليان ژيايووم، دوو هه سستی هاودژ له ناخدا دروست بوو بوو: خه مباريه ك له وه ي گوزه ري كړدبوو، خو شيه ك له وه ي خهريك بوو ده مچشت له و پييه ي كه پي چا كه خوازان بوو.

جه نابی شیخ مژولی رافه ی په رتووکيکی نه و پړبازه بوو، ناوی "قوت القلوب" بوو، نه و په رتووکه ئی "نه بو تالبي مه ککيه"، چنده کويپيه کی نه و په رتووکه م لای قوتابيانی شیخ بينی.

وا پیده چوو من له کوتایي وانه که گه شتیم، نه و نده ی نه برد شیخ به دوعا کردن کردن بو قوتابيانی کوتایي به وانه کان هینا، دوعای بو کردن که خودا سه رکه وتوویان بکات بو کار کردن له وه ی فیری دهن، خودا بیانپاریزی له شهر و شوپری دیار و په نهان، دواتر قوتابیان به وپه پی ره وشت و شکوه شوینه که یان جیهیشت.

یه کی له و ره وشتانه ی که تووشی سه رسورمانیان کرد نه و بوو کاتی شیخیان جیهیشت پشتیان له شیخ نه ده کرد، به لکوو پوویان له شیخ ده کرد و بو دوواوه ده گه پانه وه، نه و هس بو نواندنی پیز بوو بو جه نابی ماموستای فیکار.

هه ستام و لئی نریکبوومه وه و سلوم لئی کرد، به پوومدا بزه ی نواند و گوتی: "کورپه که مان به خیری پی"

نه و وشه یی که به رده وام له گوچکه مدا ده زرنگیتته وه! نه و وشه یی له وده مه ی له خوما گوپیستی بووم، سه رسورمانم زیاد ی کرد و بروای به هیز کردم، به وه ی

که جه نابی شیخ خاوه ن پینگه یه کی بالایه و منیش له سهر پینگه یه کی دروست و پتهوم.

جه نابی شیخ نیکاکانی به پوومدا چر کرده وه و گوتی: پۆله بۆ ده ته وی به پتی ته سه وفدا برۆی؟

گوتم: ده مه وی به په روه ردگار بگه م. نه وه مه به ست و نامانج و خواستمه، شتیك منی بۆ لای تو په لکیش کردوه “پهنگه نه مه دعای پیاوچاکنیک بیت هاوپینگه ی قه ده ری نووسراو بووه.

گوتی: پۆله نه مه ماندوو بوون و تیگزوشانی پوچه، پینگه م به هیچ که سیک نه داوه نه و پتی به گریت، مه گه ر دوا ی نه وه بوویت که بۆم ده رکه وتووه شایه نی نه و پینگه یه یه. به لام من پاستگویی و هیمهت به رزی و نیه تپاکیم له تو به دیکرد، بۆیه به ئیزنی خودا کاریکت پی ده ستپیرین” گه ر تیایدا به نه مه ک بوویت. دواتر نه وه ش بزانه که کۆله که ی پتیازه که مان له سهر قورئان و سوونه ته، به نه ندازه ی تاله مویت لئی لانه دین، جگه له و دووه به هیچیتر رازی نابین، له شه وه نه نگوسته چاودا به پۆشنایی نه و دووه پیده که یین و له کاتی تهنگه تاویدا هانای بۆ ده به یین...

له ده رگادانی یه کی که له میوانان وته کانی شیخ پچراند، ئیزنی هاتنه ژووره وه ی ده خواست، جه نابی شیخ ئیزنیدا، گه نجیک بوو له شیخ نزیکبوویه وه و به یه که وه به نزمی ده یانچرپانده گوئی یه کتر، دواتر گه نجکه پۆیی.

دواتر بۆم ده رکه وت که کورپه که بۆ وه رگرتنی په یمان و ته ریهت له سهر ده ستی شیخ هاتبوو، به لام جه نابی شیخ پتیگری نه وه بوو، نه مه ش له بهر پاراستنی زنجیره ی پیروزی ته ریهت و نه نا سراوی که سه که بوو، پهنگه له بهر نه وه بوویت

که شیخ بینیبیتی له توانای کهسه که دانیه و ناتوانی له سر نه و پتیه نارام بگرفت.

چوون نه و کاره سره تا که ی پتویستی به نارامگریه که هیه تامه که تال و ژار ناسایه و کۆتاییه که ی سوپاسگوزاری و ههنگوین ناسا شیرین و پالافتهیه.

شیخ له ناخاوتنی بهرده وام بوو و دهیگوت: وه کوو گوتم پۆله نه وه سره تایی ریگایه، به وه ی پیت ده لیم ویستت بۆ نه و کاره دهسته بهر ده کم، نامهیه بۆ " شیخ موخته سه م " ده نووسم و رادهستی نه وی ده که ی، بۆی ده نووسم که قورنانت پی نه زهر بکات و هه ندیک له سوننه ت و رینماییه کانت فیر بکات، بوی نه وه دیتته وه لام، هاوتا له گه ل نه مه پابه ندی زیکی " نهسته غفیرو لالا " ده بیت بۆ نه وه ی دلت پاله فته و پاکده بیتته وه و ناماده ده بیت بۆ وه رگرتنی نه وه ی پیتده دریت. هه ول و تیکۆشانتم نیشان بده ! نه گه ر پاستگۆ بوویت له هه وله کانت " نه وایمه ش باوه شت بۆ ده که ی نه وه و به پاستت ده زانین، نه گه رنا تۆ زهره رمه ند ده بیت، ئینشانه لالا به پاستگۆی ده تبینین.

دهستی جه نابی شیخ راموسی و خودا حافیزیم لیکرد و نه ویم جیهیشت. دلخۆشیه که م بی نه ندازه بوو، به هه موو که نجینه ی دونیا پیوانه نه ده کرا.. به سینه ی گوشاد و ناسووده و تهژی له خۆشیی و شادی شیخ جیهیشت. نه و بارگرانیه ی چه ندین سال بوو له ژیرییه وه نازارم ده چه شت " دامنان و تور هه لمدان..

نه و پیاوه بۆیه هیز و پشت و په نام، له و ژیا نه پر له ناسۆریه به ره و که ناری پزگاریبون ده سستی گرتم. نای نه وه چ ده سته وتیکه ! دۆزینه وه ی پیاو چاکیکی

پیریۆزی له و شتیوهیه چ برینه و دهیه که، نه و پیاوهی بهر له ئاگایم له خهونه کانم
پنهی ناشنا بووم!

نفرۆی خوشی بوو بووم و له گه ل خۆم ده دوام : پتویسته له ئاستی په سن و
گومانباشی شیخه که م بم، له ئاست نه و بهر پر سیاریته بم که پیم سپێردراوه، بۆ
نه وهی بیهه جینگای په زامه ندی و پازیبوونی نه و " پتویسته بهردهوام له سه
په پمانه که م پیندا گیریم.

به دلخوشیی و موژدهی قه بولبوون گه پامه وه زیدی خۆم، دلنیا بووم له وهی که
جه نابی شیخ " مه هدی " به کیکه له وانهی که په روهردگار به خاتری نه وان
به رده که ت و فه ر داده بزینتیت، به کیکیشه له وانهی که مه رجه کانی شیخی
په روهرده کاری راسته قینهی تیدا کو بوته وه.

هه ولندا و تیکوشام تاوه کوو قورئانی پیرۆز و چل فه رمووده ی پیشه و
نه وهی و چه ند کورته نامه به کی " ته سه وق " م نه زیه ر کرد، نه مه هه مووی له
ماوهی سالتیک و سی مانگ ته و او بوو، شکو و گه ورهیی بۆ خودا که یارمه تیدام بۆ
نه م کاره و تیایدا سه رکه و توو بووم، به لی کلیلی هه موو شتیک راستگویی و
نیخلاسه هه روه کوو گوتوویان: " له بهر ده رگا بوه سته و به راستگویی
ده ستپیکه، به رووتدا ده کریته وه "

سالتیکی پیرۆز و به فه ر بوو.. مژولی نه زیه ر کردن و خویندنه وهی قورئان
بووم، شیرینی ئارامگرتم چه شت، به ره مه که ی ته و او ی قورئانم نه زیه کرد...
سپاس بۆ خودا... بۆنی هه ناسه کانی خوشه ویستیشم له فه رمووده کانی پیشه و
نه وهی ده کرد، گوێچکه کانیشم به بۆنی وته کانی پازانده وه و چیژیان
وه رده گرت، گشت وته کانی جوان و بۆنداریوون، بۆ نه زیه رکردنیان

ماندووووننه كه م بېزاركه ر نه بوو، هرچى نامه كانيشه به خوئندنه وه يان هه ستم به نارامى و شكۆ و دامه زراوى ده كرد، كاتيكيش له گه ل جه نابى شيخ ده مخوئند ته واوى دلم ناماده يى وانه كان ده بوو..

به پراستى ته سه وف كرۆكى ئيسلامه و لايه نى كرداره كى مه به سته كانيه تى، .. قورئان و سوننه ته، زيكو و خوشه ويسستيه، ويرد و ئه ركه، خوخاليكردن و خوړازاندنه وه يه¹ ..

ئهمه ناوه ركى شه ريعه ت و مه به ست و نامانجه بالاكه يه تى.

به و شيوه يه سالتك تپه رى له نيوان كاره كه م و چوون بو خزمه تى شيخ " موعته سه م " و سه رقالم به ويرده كانم.

دواى ته واو كردنى ئه زبه كردنى قورئان " ئاهه نگيكي گه وره م پيخست، بى ئه وه ي كه س به هوكارى پيخستنى ئاهه نكه كه بزاني، تيايدا هه رچى هه ژار و بى دهره تانى لاديكه و لاديكانى ده ورووبه ر هه بوو بانگران، چكه له وان زورديك له پياوچاكانيش بانگرابوون، له ناوياندا " شيخ موعته سه م " يش بانگرابوو، ئه وه ش

---

¹ خوخاليكردن: ده سته لگرتنه له هه رچى گوناو و خوئ خراپه. خوړازاندنه وه: نه نچاندانى هه رچى چاكه و په وشتى جوانه.

له بهر ئه وه بوو كه جه نابی شیخ دهستیکی بالای له ژیانم هه بوو... سپاس بۆ
خودا .

به و شیوه یه ئه وه ی مامۆستا که م لیمی داوا کرد له ئه زبهرکردنی قورئانی
پیرۆز و سوننه تی پیغه مبه ر(د.خ) هیئامه دی، دوا ی ئه وه حه زم کرد له " قوص "
سه ردانی " شیخ مه هدی " بکه م، پیشتر په یمانم به خۆمدابوو که سه ردانی
شیخ " مه هدی " نه که م تا داواکاریه کانی جیبه جی ده که م.

له کاتی نوێژی عه سرگه یشته مه شاره که و نوێژی عه سرم ئه نجامدا، دواتر
پرومکرده مالی " شیخ " که له گونده که بوو، بینم ده رگا که کراوه بوو، به لام ئه و
که په ته هیه قوتابیه کی لی نه بوو، به لکوو چه ند شیخیکی لی بوو، دوا ی ئه وه ی
پروخسته م خواست و چوومه ژووره وه، ئه وکات خه ریکی نانخواردن بوون، سلوم
لیکردن و وه لامی سلالویان گێرپایه وه، به لام جه نابی شیخ له یه که م بینین زۆر
گرنگی به هاتنه که م نه دا، له ئاست چاوه پوانی من نه بوو، وام به خه یالدا هات که
شتیک پرویداوه و شیخ به هۆیه وه لیم عیجزه .

به لام هه رزوو شیخ بانگیکردم بۆ نانخواردن له گه لیان هاوبه شی بکه م، منیش
گوێرپایه لیم کرد و دانیشتم، به گوێره ی ئه وه ی دوا یین که س بوو دانیشتم " دوا یین
که سیش بوو له نانخواردن بوومه وه .

بۆ ده ست شوشتن هه ستام، ته شتیکی گه وره دانرابوو بۆ خه لکه که، میوانه کان
له ده ست شوشتن بووبوونه وه و پاشماوه ی ئاوه که له ته شته که جیما بوو.
له وه مه ی دهستم ده شوشتن شیخ هاته لام و گوئی:

- حالت چۆنه پۆله ؟

- گوتم: سپاس بۆ خودا باشم قوربان.

- شیخ وتی: نزمبه وه و له و ئاوه بخۆره وه!

- گوتم: چی قوربان؟

- گوتمی: ههروه کوو بیستت.

هه موویان دایانروانیه من، چوون به دهنگی به رزه وه ئه مه ی گوتم، میوانه کانیش پینج که س بوون و ته مه نیان هه لکشا و به سالآچوو بوون.

وتی شیخ " موعته سه م " م بیرکه وته وه که نامۆژگاری کردم به وه ی گوتم پرایه لی فرمانه کانی شیخ بکه م و له فرمانی ده رنه چم، چوون بۆ سپاردنی هه رکارتیکیان حیکمهت و هۆکاریک هه یه، هیچ ده ره تانیکم نه بوو جگه له وه ی بکه ومه سه ر نه ژتۆ و ههروه کوو فرمانی پیکردبووم له ئاوه که بخۆمه وه.

شیخ زوو به فریام گه یشتهت و له هه نیه ی نیشانه ی پزامه ندی دیاریوو و گوتمی: به سه .. به سه .. هه سته، ده سته له سه ر شانمدانا و گوتمی: تا ته واو ده بيم له ناو مزگه وت چاوه پریم بکه، دیمه لات، وه ک فرمانی پیکردم چوو مه مزگه وت.

وه ک دیاریوو نه و پینج که سه پشکی گه وره یان له زانسته و ته ریهت هه بوو، گویم لیوو به شیوه یه ک ده دوان لییان تیینه ده گه یشتم: ده یانگوت: مردنی خوازراو، نه فس... مردن بۆ جه سته .. دۆران بۆ نه فس!! به و جۆره له گه لّ خۆم ده دوام، له کاتی کدا له ناو مزگه وت چاوه پروانی شیخ بووم.

له کۆتاییدا دانیشتنی میوانه کان کۆتاییهات و شیخ هاته لام، لییره وه " له وده مه ی ده ستمنایه ناو ده سته و ته ریهت تم لیوه رگرت چیرۆکی من له گه لّ " شیخ مه هدی " ده سته پیکرد، به لّین و په یمانی چه ند کاریکی چاکه م له کاریوباری دین و دنیا

پیدا، به و شیوهیه روحم په یوه ست بوو به پوحي مەردانی ته ريقه ت و بووم به
یه کيک له وان... هه روه کوو یه کيک له وان گوتی: په یوه سستی پوحت به
شیخه که ته وه و پوحي شیخه که ت به شیخه که ی خۆیه وه ... به و شیوه یه مینا
زنجیره یه کی نورینه، یه کيک تر له په سنی نه و زنجیره پیروزه گوتی:
نه مان په تی گه یشتنن، نه گه ر کوتایی په ته که بجولینیت*** سه ره تاکه ی
له گه لی دیته هه ژان.

دواتر په یمانم به شیخدا که ته وبه و په یشمانی له هه موو گونا هه بچووک و
گه وره ده ربېرم. بۆیه پیکردن بۆلای په روه دگار درووست نابیت، مه گه ر واز له
گونا هه گه وره و بچووکه کان بینیت، پاشان کاخه زیکی پیدام که ناوی ته واوی
زنجیره ی پیاوانی ته ريقه تی تیدابوو و گوتی: له مه ودوا نه مه سه رجه له ی
پاسته قینه ی تۆیه، نه مانه باوانی تۆن، به کاری نابه جی و گونا هه شه مه زاریان
نه که یت، به رده وام یادیان بکه بۆ نه وه ی به رده وام هیمه ت به رز و پوحت بالابیت.
شیخ به رده وام زوو زوو ئاراسته ی هه ندیک کاری گرنگی ده کردم و منیش
نه انجام ددها، نه مه ی بۆ نه وه بوو هه ندیده می به ره مه می تیکۆشانه که م ببینم،
له سه ره تادا فرمانی پیکردم زۆر په یوه سستی " ئیستغفار" بم، زۆر پیداکیری له و
داوا یه ی ده کرد، چوون به هۆیه وه دل پاک ده بیته وه له هه موو نه و په لانه ی
پتیه وه نووساون، بۆ سپینه وه و لابردنی په رده ی بیتاگایی و دووری بوو.

جا به پاستی زوو شوینه واری نه وه م له سه ره خۆم به دیکرد، دواتر فرمانی
پیکردم بۆ ماوه یه که په یوه سستی سه لاواتدان بم به سه ر گیانی پیغه مبه ر(د.خ) بم،
چوون نه وه ده بیته هۆی پۆش نکرده وه ی دل و به رزکردنه وه ی پله و به ره و
بالایی به رزی ده کاته وه و ژیان خۆش و بوندار ده کات، هه روه کوو چۆن کاریگه ری

و شوئنه وار به سهر دلى بانگخواز جئدئلتئت و دلە كەى به رده وام به زئندووى ده هئئلتته وه، بؤيه گوتويانه: "سه لاواتدان له سهر پئغه مبه ر" (د.خ) وه كوو شئخ وابه بؤ ئه و كه سهى شئخ و رئئئمايىكارى نيه".

رؤر ده چوو مه لاي شئخ و به گوئرهى پئكران ئامادهى وانە كان ده بووم.
رؤژئك له مزگهوت هاته لام و دواى سلاو گوتى: رؤله له وانەى پئشه خوومان پئمانگه يشتوو كه هه ندى كات هه به گه ر مرقؤ بئانقوزئته وه و سووديان لئوه ربگرئت "بئگومان ئه و كاتانه ده بنه ده بنه پالنه رى به هئز بؤ گئرانه وه و قه ره بوو كردنه وهى ئه و ته مه نهى له ده سئچوو، بئگومان ئه وه به يارمه تى خودا ده بئت.

گوتم: ئه و كاتانه كامانه ن؟

گوتى: پئش به يانى به چاره كه كاژئريك، دواى به يانئش ئه گه ر به چاره كئكئش بئت، هه روه ها پئش رؤژئا و ابوون، پئويسته له سهرت ئاگادارى بئت و بئقوزئته وه به و زئكرانهى كه له په رتووكى سوننه ته كانه وه هاتوو.

هه روه ها له و هؤكارانهى كه كاتى به سهر چووت بؤ ده گه رئئئته وه و يارمه تئت ده دات په يوه سئتبوونه به م دوعا و پارانه وانەى كه له په رتووكانى سوننه تدا هاتوو وه كوو فه رمائشئتى پئغه مبه ر (د.خ) ده فه رمووئى: (دوو وشهى سانا له سهر زوبان و قورس له سهر ته رازووئى كرده وه كان هه به برئئئن له: (سبحان الله بحمده سبحان الله العظيم)..

به م شئوه به له گه ل جه نابى شئخ هه نگاهه كانم به ئارامئى و دامه زراوئى ده نا، شئخئش ده سئتى گرتبووم و بؤ كه نارى پزگارى رئئئوئئنى ده كردم.

له سه ره تادا پوژانه له دیکه مه وه بو نه و شوینه ی شیخ لئی نیشته جی بوو
 هاتووچوم ده کرد، دیدارم له گه ل جه نابی شیخ نازار و ماندوو بوونی هاتووچوی
 بیر بردبوومه وه، تهنی بینی نه و بهس بوو بو هه لگرتنی هه موو نه و ناخوشیانه ی
 دینه ری، له گه ل نه وه ش په یمان و پیکه وتنم له گه ل یه کیک له ناسیوانم کردبوو
 که کاروباری بازرگانی و جوتیاری له بری من نه نجام بدات، خوشم مانگی جاریک
 سه ره رشتی کاره کان بکه م و مانگانه یه کیشم بو ی بریبوو یه وه. بو خوشم
 خانویکم لای مالی شیخ کری، نه مه ش بو نه وه بوو تا هه موو کات له شیخ نزیك
 بم.

په یوه سستبوونم به شیخ زیاتر بوو، پوژی ته واو وه کوو فیرخواز و شاگرد له
 خزمهت نه و بووم، په یوه سستی وانه و ناموژگاریکانی بووم، یه کی له و پرستانه ی
 هه رگیز له بیرم ناچیته وه نه وه بوو که ده یفه رموو: بناخه ی ته ریهت له سه ر چوا
 کوله گه وه ستاوه: برسیتی، بیده نگی، که مخه وی، دوره په ریژی.

پیویست بوو له سه رم له گه ل خوم بکه ومه تیکووشان تا به و کوله گانه خوم
 برازینمه وه. فرمانی پیکردم مانگیک له مال ه وه بمینمه وه و له خه لکی
 دووره په ریژیم، بو نه و مه به سه ته ویرده کانی نه و ماوه یه و بری خوادن و
 خواردنه وه ی بو دیاریکردم و ده رباره ی گرنگی پوژووگرتن له شه ریعهت و
 پاداشته که ی ناخه فت، باسی نه وه شی کرد پوژووگرتن پوچی مورید پاله فته و
 بالا ده کات.

خوم بو نه و فرمانه ی شیخ ناماده کرد به دلته نگیه وه، دلته نگیه که م ئی زه حمه تی
 تیکووشان نه بوو! به لکوو ئی نه وه بوو مانگیک ده مینمه وه له مال بی نه وه ی شیخ

ببينم، نه و ماوهيه ناتوانم نه و كه سه ببينم كه پييه وه په يوه ست و گريدراوم، چ
په يوه ستبوونيكي توند و پته و! .

مانگيك له ماله وه مامه وه، بو نويزي ههيني و نويزي به كومه ل نه بيت
نه ده چوومه دهره وه، به پوژ مزولي خویندنه وهی قورئان و پوژووگرتن بووم،
شه وانيش بيركردنه وه و زيكردن، نه مه ش له سهر داواي جه نابی شيخ بوو هر له و
پوژهی كه په يمانم پييدا.

له شوی پينجه می گوشه گيريه كه م " جه نابی شيخم له خه و بينی و گوتی: ليم
بيوره پوله، شه يتان بیری بردمه وه پیت بلیم: نه مان .. نه مان نه كه ی له کاتی
گوشه گيريه كه ت خوت له نه وانيتر به بالاتر و باشتر بزانی، به خه يالت نیت و
نه لیتت بوومه ته به نده يه كي نزیکي خودا و خه لکی تریش گومرا و سه رگه ردانن،
به لكو گوشه گيريه به نيه تی نه وهی خه لکی له شه پت و زیانت پاريزراوبن، وا
تینه گيت نه مه بو نه وه يه تا له شه پی نه مان پاريزراوبی، گه ر كه سيکی له خوت
به ته مه نترت بينی بلی نه وه له ئيسلامه تيدا پيش من كه وتووه، گه ر كه سيکی له
خوت گه نترت بينی بلی: من بو گوناھ پيش نه و كه وتووم، نه فسست ريسوا و
ملکه چ بکه، چون نه فس ريگری گه يشتنه).

له خه وه كه م رابووم، له ته واوی رينمايه كان گه يشتم...

بينگومان شيخی په روه رده كار رينموونيکار و پرگاركاره له بيابانی گومرایي و
له ناوچوون. نه و ناسايشه و دژی دز و ريگرانه، ناويکی پاله فته يه و بلیسه ی ناگر
خاموش ده کات، بو پوح ميئا باوكيکه په روه رده و چاوديري ده کات به ره و

بالایی پله کانی که مال، پله و پایه و پیگه ی شیخ لای ریوارانی ته سه وف به رزتره
له باوک.

یه کیکی تر له و خالانه ی که په یمانه که ی له سه ر بونیاد نرابوو بریتی بوو له
ناماده یی شیخ له خه یالدا به تایبته له کاتی زیکرکردن، نه مه ش بو نه وه بوو له
ریکردنمان بو لای په روه ردگار هاوړی یه کترین و خه یاللم بو شتیکی دونیایی
نه چیت، به رده وام نه وه م نه جامده دا، هر به راستی هاوړیم بوو له ریکردنم بو
لای په روه ردگار.

مانگه که کوتاییهات، له به ره مه کانی نه و دوره په ریژی و خویه کلاییکردنه وه بو
په رستش نه وه بوو که په روه ردگار بینایی فراوان کردم و کرانه وه یه کی گه وره م
پیبه خشرا. نه وه نده م له به روو بوومه بو ندار و پا که که ی چه شت به وه سفکردن
ناکریت، مینا چیژی شیرینی و مه رگه مووشی تالایی“ به تامکردن نه بیته له زه تی
نازانی و تا دهرده ست نه بیته هه سستی پی ناکریت.

به م شیوه یه بو ماوه ی پازده سال به و حاله له گه ل شیخ مامه وه، تا ده هات
بروام زیادی ده کرد و خوشه ویستیم به ره و ترؤپک هه نگاهوی دهنه و دنئیایی و
خوپاریژی و زوهدم زیادی ده کرد... جه نابی شیخ ده سستی گرتم و پلیکانه ی
وه سلی بو جیگیر کردم، فیریکردم چون به ره و بالایی بچم، پازده سال له نوور و

فهړ و بهر كهت " پېمخوؤشبوو بهردهوام هه ندى له م به خشش و پووداوانه ي به سه رمدا ده هاتن بو شېخى بگيرمه وه .

گه وره ترين سوودم له م ماوه يه دريژه يه برىتېى بووه له وهى له گه ل شېخ زياوم و چاودېرى و جو له و دانېشتنه كانى بووم . كاتېك له كنى داده نېشتم هه ستم به و په حمهت و فهړه ده كرد كه به هؤى مهردان و چا كه كارانى هاوشئوهى نه و داده به زى .

شه ريعهت و حه قيقه تم له كانياوى شېخ نوؤشكرد و پشكى گه ورم له زانسته كانى ته سه وف و ئاداب و مه به سته كانى " شه رع و كو له گه كانى ، فه رمووده و زانسته كانى فه رمووده ، زانسته گه ردوون و هه ندىك ديوانى شاعيره سوؤفیه دلگه رمه كانم پېپرا .

جارتك وه كووه هه مووجار نياز م وابوو له كوؤتايى مانگ سهردانى شاره كهى خو م بكه م ، به لام سه ير بوو ! يه كه مجار بوو جه نايى شېخ ريگري سه رانى كردن بكات و بليت : مه چوو و پيدا گيريشى له سه ر بكات ! .

گوپرايه لى فرمانه كه م كرد و نه چووم ، پاشان زانيم كه نه م شه مه نده فه رهى كه برپيار وابوو له گه لى گه شته كه م بكه م " تووشى پووداويكى نه خوازراو بووبوو ،

سپاسی خودام کرد له سه ره وهی پرگاری کردم له و پروداوه، له بهرخومه وه ده مگوت: (نه مه که پاماتی که له که پامه ته کانی جه نابی شیخ)

هه روه ها جاریکتر به کیک له هاو پیمانم بو ژه می نیواره داوه تی کردم و کاتی کمان دیاری کرد بو ناخواردن، شه وداهات و پیدایر بووم له سه ره چوونم بو داوه تیه که، ریکه وتنه که پوژی دواتر بوو، شه و جه نابی شیخ له خه ودا بینی، زقر پیدایگری ده کرد له سه ره وهی نه چمه داوه تیه که ! منیش داو لی لی بووردنم له هلو پیکم کرد و نه چوومه داوه تیه که. دواتر بو ده رکوت که نه و هاو پدیه م مال و سامانه کی له چه پام په یا ده کرد و ناویانگی له لادی زپابوو.

جاریک جه نابی شیخ ریکه یدام هه ندی له په رتووکانی ته سه وف بخوینم، به به ره که تی نه و ده رگای زانستی په فتارم به پرودا والا کرا. ته نانه ت لای نه و پیکگی خوشم دوزیه وه. جاریکیان هه ندیک له فیرخوازان هاتنه لای شیخ بو خویندنی هه ندیک په رتووکی ته سه وف به پافه وه، به لام شیخ فه رمووی: برۆنه لای " شیخ نه حمه د" نیمه هه موو شتی کمان له باره ی نه و زانسته پی به خشیوه.

به و شیوه یه له گه ل شیخی په روه رده کار بووم.. به شیوه یه کی توند و تۆل پییه وه په یوه ست بووم هیچ شتی ک نه و په یوه ندیه ی کرچ و کال نه ده کرد.. خوشحال ده بووم گه ر شیخه که م نووسینی کی ناماده بگردایه و منیش پافه و شیکردنه وه م بوی کردبوایه و نهینیی و وردبینی و سووده کانیم بخستبایه وو.

رؤژئىكيان جەتابى شىخ لىي پرسىم: بۆچى تا ئىستا ژنم نەھىناوہ؟ خۇ ئىستا ژيانم جىگىرہ، بەتايىت ژمارەيەك لە نزيكانم ھاوسەرگىريان كىدووہ، تەنانەت بەشىكيان مندالىشيان ھەيە .

ئەوہم وەك فەرمانىكى شىخ ھەژماركرد، گەرەمەوہ لادىكەم بۆ ئەوہى يەكەك لە خزمانم بخوازم، داواى دەستى چەند كچىكم، ھىچ يەككيان رازى نەبوون، بەبيانوى ئەوہى من بۆ ھاوسەرگىرى ناشىم، من وەك جارەن نە ماوم! دەيانگوت: تۆ ئىستا دەرويش و سوؤفى ! سەرى زوبان و بنى زوبانت باسى زوھد و پەرسەتسە، بىگومان سەروشتى زۆرەي ئافەرەتان لەگەل ئەو جۆرە كارانە نايەتەوہ، كى ھاوسەرگىرى لەگەل كەسەك دەكات كە خۆشەيكانى ژيانى لە خۆى قەدەخە دەكات! ئەوان بەو شىوہەيە بىردەكەنەوہ...

ئۆر لە سەر ئەم بابەت نەپۆدیشتم و پىداگىرىم نەكرد، بەلكوو گەرەمەوہ لای شىخ و ھەموو ئەوہى پوویدا بۆم باسكرد.

جەنابى شىخ فەرمووى: بەپاستى پۆلە پىشنىارىك دەخەمەپوو كە پىشتر دواخست بۆ كاتى خۆى، ئىستا كاتى ئەوہ ھاتووہ و ھەر دەبى بۆتى باس بەكەم و تۆش مافى ھەلبىزاردنت ھەيە .

گوتم: ئەو پىشنىارە چىە قورىان؟

گوتى: ئەگەر بتەوئىت كچەكەمت لى مارە دەكەم... من پىشنىارى خواستنى كچە تاقانەكەمت بۆ دەكەم، تۆش ئازادى پىپاردانت ھەيە .

پیشتر نه مده زانی شیخ کچی هیه و بو هاوسه رگیری بشیت خو نه گه ر بمرانیا
خوم ده سپیشخه ری خواستیم ده کرد.

گوتم: به خودا قوریان نه وه به خششینه که له توه، تو منت نغروی گه وره یی و
چاکه کرد.. نووشتامه و دهستی شیخ ماچکرد، دلخوش و سپاسگوزاری
چاکه که ی بووم.

له و ساته وه بیرم له هاوسه ری داها تووم و چۆدیه تی دلخوشکردن و
به خته وه رکردنی ده کرده وه. بو چی رازی نه بم کاتی نه و کچه تاقانه ی نه و
شیخه یه که به سۆزی دلنه وایی کردم و به چاکه کانی نغروی کردم.

نه وه بوو په روه ردگار منته ی به سه ر کردم و له شه ویکه پیروژدا کچی شیخی
کرده هاوسه رم، شه ویک پراوپر له به خشش و فه ر، مالباته که م بو لاتی جه نایی
شیخ و پیوپه سمی هاوسه رگیری داوت کرد، شیخ دوعای پیروزی و فه ری بو
کردووین و "سومه یه" بوو به هاوسه رم.

له شه وی گواسته وه که دا جه نایی شیخ وه سیه تی کردم هه روه کو چون هه موانی
وه سه ت ده کرد، به خو پاریزی له تاوان به نا شکرا و نه هیئی و ده یگوت: ده ست
به م په یمانه وه بگرن و منداله کانتانی له سه ر په روه رده بکه ن.

من و هاوسه رم "سومه یه" له مالی شیخ نیشته چی بووین، نه و جگه له و کچه هیچ
مندالیکه تری نه بوو، هه زی ده کرد لای نه و بژین و به ته نها جیبی نه هیلین.

سومه یه کچی زور شه رمن بوو.. پوو خساری بازنه یی و سپیه کی بیخه وش
بوو،.. دووچاوی له بی نه ندازه جوان و بالاییه کی ریکی هه بوو، .. بزه و
خه نده یه کی هه بوو له لیوانی جیا نه ده بوویه وه، گه وره ترین خالی جیاوازی و
ناسینه وه ی پاکیی و بیگه رده که ی بوو.

زۆر تىكەلى دۇنياي خەلكى نەبووبو. مينا ئەوھى لە بەھەشت لە داىك بووبى و بە رووبوومى ئەوى نەشوونماى كردووه و دواتر بۆ ئەوھە هاتۆتە دۇنيا تا دۇنيا برازىننیتەوھە . بەردەوام پاك و گەشاوھە بى خەوش بوو .. دۇنياكەى منى بە پەنگەكانى بەختەوھرى پەنگرپژ كرد و خاسىتە جوانەكانى بەسەردا پرشتم و بوويه دۇنياكەى من.

سومەيە باسى ژيانى خۆبى و دايبابى بۆ كردم، پىشتەر ژيانيان چۆن بووه . زۆر شانازى بە داىكى دەكرد و ئەگەر باسى كردبا پەسنى دەدا، بە ئەندازەيەك بە هۆى پەسنى كچەكەى داىكەكەيم خۆش دەويست .

باسى زۆرىك لەو ناسۆريانەى دەكرد كە خۆى و دايبابى لەسەرەتاي ژيانيان چەشتوويانە . سومەيە تەنھا سى سال لە من بچووكتر بوو، جەنابى شىخ زۆر بە جوانى پەروەردەى كردبوو، كچىك بوو زۆر بە پۆژوو دەبوو، زۆر شەونويژى دەكرد و دووره گوناھ بوو، زانستى زۆر خۆش دەويست.

ھەر چۆنىك بىت ژيانىكى خۆش و ئارام ھەبوو كە شىخ و كچەكەى پىيانبەخشى بووم، .. ھاوسەر و خۆر و پووناكى ژيانم .. چ ئاسوودەيەكى جوانە لە ژىر سايەى خىزانىكى نمونەى خىزانم، چ بەخششيكە ئەوھى منى تىدا دەژىم، .. ئەمە ژيانى من بوو لە مالى شىخ بە ھىمنى و ئارامى دەمانگوزەرانند.

پۆژىكيان جەنابى شىخ فرمانى پىكردم مزگەوتەكە فراوان بكەم و لە تەكيشى ژوورىكى بچووكيشى بۆ دروست بكەم، داواشى كرد كە ژوورەكە بچووك و تەسك بىت، تاوھكوو ھەر كاتىك چوويه ناوى تەنھايى گۆر و ترسەكەى بىر بخاتەوھە . گلۆپى ژوورەكە بە درىژايى شەو دايسابوو، ھەندى شەو بە ئەنقەست لە

ژورده كه م دهرده چوم به نيازى نه وهى كه ژورده كهى شىخ نزيك به وه گونم
له هه نديك له زيكره كانى نه وپيت ، بۇ نه وهى هاوشنه وهى نه وم لقبيت و
چاوليكه رى بكه م .

جارتك گويم له ناله يه كى به سۇ بوو له سينگيكى سوتاوه وه مينا له گه تيكى سهر
ئاگر گولپه ي ده هات، ده ميك گويبيسى ته دهنگى ته سيبه كهى ده بووم كه به
شيوه يه كى ريكخراو و ريكوپيك دهرده چوون، دواتر به سهرسامى ده گه رامه وه .

تاوه كوو رۆزتك هات و جه نابى شىخ بانگى كردم نه وده مه شه و په چه ي ره شى
به سهر گه ردوون دادابوو و ئاراميش بالى كيشابوو، له خوى نزيكى كرمانه وه و له
به رده م خوى داينيشاندم هه روه كوو چۆن باوكيكى به سۆز مناله كهى
داده نيشينيت و وه كو نه وهى مائئاوايى بكات ئامۆزگارى كردم .

گوتهى: رۆله گويبگره بۇ نه ووشانه ي پيتى ده ليم: تو پيگه ي خوت لاي من هه
و ده زانى چه ندم خوشمه وه ي . .

گوتم: فه رموو باوكه ، چى ده فه رموى شىخ . . فرمان بكه و گوپرايه ل دميم .

گوتهى: بزانه رۆله نه مرى مه حاله و هه رچه ند ته مه نمان دريژينيت هه ر ده صويت . .
هه ست ده كه م كه ئوغرم نزيك بووه و جيا بونه وه نزيكه و كفن چتر اووه و گوپ
چاو ه نواره ، گوئ له م گفتانه م بگره له وان ه يه له توانامدا نه مينى بوتهى نوويلاره
بكه مه وه . . .

توم ديارى كردوو بۇ نه وهى شوينم بگريته وه و له دواى من كاروياره كان به رتوه
ببه يت و ببه ته يه كى له پياوانى زنجيره ي پيرۆزى نورانى، نه و كاره ناپچرپيت و
سووده كه شى به رده وام ده بيت تا خور و مانگ مابن .

پۆلە پىشتر پىگەمدائت پەروەردە و پىنموونى بکەيت، جا بەيداخە کە ھەلبىگرە... بەيداخى نور و پۆشئنايى و ھىدايەت،.. پارىزگارى پەيمانە کەت بکە و پۆدبە لەسەرى، ئەو پەيمانە لەگەل کەس مەبەستە مەگەر کەسە شايستەى ئەو پەيمانە بىت، چوون ئەو ئەرکە سپاردەيە.

وہ سىەتت دەکەم بە ترسان لە خودا و شوپىنکەوتنى شەرىعەت، ھەروەك چۆن وەسەيەتم کردووى بە پا بە ندبوون بە زنجىرەى پىرۆزى نور، ئامان نە کەى عەيبدارى بکەيت، چوون ئەو زنجىرەيە بەيەکگەيەنەرى پوحەکانە. بەيەکگەيشتنى خۆشەويستەنە، بەيەکگەيشتنى نەوہکانە بە باپىرانىان، بەيەکبەستەنەوہى زىندوووان و مردوانە.. ئەمە بەخشش و فەزلىكى گەرەيە و خىرىكى نەبراوہيە، خودات لەگەلە و پشتيوانتە و بەخششەکانى خۆيت بەسەردا دەبارىنى و سەرتدەخات.

دەربارەى کچەکەم ھىچ وەسەيتىکت ناکەم، چۆنى لەگەلى ھەروا بىمىنەوہ، تو باشترىن ھاوسەر و سەرپەرشتياري ئەوى، بىگومان پۆژە سەختەکان ژىرى و ئامادەيى و ئەقلىكى پىگەيشتوى پىبەخشىوہ، گەر تووشى گرفتىک يان ناخۆشەيەك بوويت پاويزى پى بکە، لە پاويزىپىکردنى زەرەرمەند نابىت.

دواتر جەنابى شىخ دەستى گرتم و گوتى: ((خودايە جىگىر و سەرکەوتووى بکەيت، بە يارمەتى خۆت يارمەتى بدە و بە چاودىرى خۆت بىپاريزە، بى ئەوہى لەسنور دەرچىن و لىمانبگورپىت لە فىردەوسدا لەگەلدا کۆمابکەيتەوہ" ئەى خوداي جىهانىان))

دواتر ئەو تەسبیحەى لە دەستی کەوتبوو سەر زەوى ھەلیگرتەو و پێى گوتم:
پێستا بگەرێتو مەنیش کارێکم ھەبە دەبێ ئەنجامى بەدەم.

ھەستم بە گەر و گیران و ئازارێک کرد کە توند دڵى دەگوشیم، چاوانم پۆندکی
گەرمیان دەباراند، چوون جەنابى شەيخ بۆ من خۆرى ھیدایەتە،
خۆشەویستى کەى تیکەلى خۆین و گۆشتم بوو و ھىچ کات بیری ئەو ھەم
نەکردۆتو ھە لێجودا بېمەو، ئەمە چۆن پوودەدات؟

لەلای ئەو ھاتمە دەرەھ و قاچەکانم ھەلێاننە دەگرتم، سەدای وشەکانى دلى
وردوخاش کردم، کۆلەگەى ھیزمى داروخاند، مینا ھەلۆھەرىنى گەلای وشكى
دەختىكى بەردەم پەشەبایەكى تووش لە پایزى تەمەنیدا..

ژيان بەرەوتیا چوونە.. بەلى، بەلام بۆ ماوھەبەكى تریش بە شەيخە کەمان
دەخۆشمان ناکەیت... بێگومان پۆزە خۆشەکان و ھەکوو بروسکە تێپەر دەبن،
دواتر دەبێ جەنابى شەيخ چى لەمن بوى کە منى کردۆتە جیگرەو ھى خۆى دواى
مردنى؟ ئایا من بەو ئەندازەى گوتى گرنگم؟ بێگومان ناخۆشى ئەو وشانەى بەر
گویم کەوتن وای لێکردم لەم بارەبەو ھىچ نەلێم.. ھەموو ئەو خەيالانەى ئەو
شەو بە دەریای ئاوەزما شەپۆلى دەدا، ئەو شەو ھى چاوانم خەویان لى تۆرا
بوو و فرمیسکیان لى تێزابوو.

دواى ئەو شەيخ ھەر پازدە پۆزێک بە شەو ھەکانیەو ھە ژیا، پێش ئەو چوو
خەلوھەتگا کەى و داواى کرد کەس بەسەر بەو نەچیت،.. تاوھکوو پۆزێک ھات و
نەخۆشەبە کەى زۆر سەخت بوو، ئەو شەو شەو ھى ھەینی بوو، من و ھاوسەرە کەم
بۆ خزمەتکردنى بەدیاریەو بە ناگابووین، ھەندى وشەى چرپاندە گوێى کچە کەى

که من لئی تیئنه گیشتم، دواتر خۆی خسته سەر لای پاستی و پوچی پاکی سپارده پەروەردگاری.

بەم شتیوویە پوچی پاکی لە جەسەى پاکی جواپەز بوویەو، ئەم خۆرەى که پێگای خەلکی پۆشن کردبوویەو کوزایەو، دەرگای ئاسمان بە پووماندا داخرا، ئەو دەرگایەى که هەرچی فەر و بەرکەت هەبوو لئی دادەبەزى لە پێناو ئەو بەندە خۆپاریزە ئیتر داخرا..

لە ئەرکە گرانهکەى حەسایەو و پووی کردە جیهانى کۆتایی، ئەو جیهانەى که چاکەکاران تیايدا باشتەرىن پاداشتی چاکەکانیان پى دەدریتهو، بە ئوغری ئەو کەوتینه دلتهنگیەکی قولەو...

ناشتنى ئەو وەکوو ناشتنى پوچی من بوو لە گەل ئەودا، هیچ نەما تەنها جەستەىەکی لاواز که توانای بەرگەگرتنى ناخۆشیی و سەختیەکانى نەدەگرت. لە گەرەبى کارەساتەکه بیرم تیکەل و تووشى هیدمە بووبووم، هەرچی "سومەیه" ی هاوسەرە که وتبوویە دلتهنگیەك هەر نایەتە باسکردن. دەرگای ژووڕەکەى لەسەر خۆی داخستبوو تا ئەو فرمیسکانەى بىسرىت که بنى نەدەهات، بە زامیکەو دەینالاند کۆتاییان نەبوو. ئەو عەيامەك بوو جگە لە باوکى کەسى تری نەدەناسى.. ئەو باوکەى دواى مردنى دایکى هەموو ژيانى بە کچەکەىو پەيوەست بوو، ئەو باوک و دایک و برا و سەرپەرشتیار و هەم مامۆستای بوو، .... سومەییە تۆ خودا و ئارامگريت هەیه .... تۆ خودات هەیه.

دواى چەند خولەکىکى کهم لە مردنى جەنابى شىخ بانگبێژ بانگى بەیانى خویند، لەگەل بانگى بەیانى هەولمدا و خۆم پراگير کرد و وەسەیتى هاوسەرەکهم کرد

به وهی نارام بگریت، به راستی جوریک له نارامی و دلنیاپی به سه ریدا بالیکیتشا،
هه والی پیدام که باوکی جه نابی شیخ پیش کوچی به گوئیدا چرپاندووییه تی و
وه سیه تی پیکردوه نه و کاغه زه بخوینیته وه که له ژیر پشتیه که دایناوه،
کاغه زه که ی بو هینام و خویندیه وه، تییدا نووسرابوو:

((بسم الله الرحمن الرحيم، كل نفس ذائقة الموت و إنما توفون أجوركم يوم
القيامة..))

پۆله کانم وه سیه ت بیته دواي مردنم شین و پۆرۆم بو نه که ن و بۆم مه گرین، به
مردنم وانه و په ند وه رگرن و جگه له خودا پشت له هه موو شتی که بکه ن.
کوړه که م وه سیه ته که مت بیر نه چیت، گهر له ماله که م بارتان کرد و جیتانه یشت
ماله که م ببه خشنه خیزانیکي هه ژار و بی مال بو نه وه ی بیته خیریکي نه براوه
دواي مردنم..

هه روه ها تو کچه که م، خه م مه خو و دلته نگ مه به، به یانی هه موومان لای خود،
کوړده بینه وه، له وی نه جیا بوونه وه و نه خه فه ت و دلته نگي هه به. تکاتان لی
ده که م ته سییح و به رماله که م له گه لم بخه نه نیو گوړ و زور دوعام بو بکه ن چون
من زور پیویستم به دوعا کانتانه)

بو نویژی به یانی چووم بو مزگه وت، دواي نه وه ی که بریارمدا مه راسیمی به
خاکسپاردنی شیخ بو دواي نویژی هه یینی دوا بخریت، نه مه شم بو نه وه بوو تا
خۆشه ویستان و فیرخوازان و موریدانی جه نابی شیخ ناماده بن. دواي نویژی
به یانی خۆم کوړده وه و هه واله که م به خه لکی راگه یاند، به راستی هه موو خه لک
به و هه واله شپرزه و خه مبار بوون.

سواى چەند ساتىكى كەم ھەوالەكە لە تەواوى لادى و شار بلاوبووئەو و خەلكى لە پياو و ژن لە ھەموو شار و لادىكانى دەورووبەر دەھاتنە مالى شىخ.

ئافرەتان پووئان لە ژووەرەو ھە کرد و لای سومەى دانىشتن، من و پياوانىش لە دەرەو، دلتنەنگى بەسەر پووخسارى ھەمووانەو دياربوو، ئەوان ئەو باوكە دلسۆزەيان لە دەستدابوو كە لە كاتى كىشە و تەنگانەدا پەنايان بۆ دەبرد و چارەسەريان لای ئەو چنگ دەكەوت. تاوھكوو بەيانى ھەروا ماينەو.

دەستمان بە شووشتنى جەنابى شىخ كرد. بۆ ئەم كارە دوو لە قوتابيانى شىخ ھەلبژارد و خۆشم لەگەڵيان بووم، ھەركە قوماشە داپۆشەرەكەمان لە سەرى لادا پووخسارىكى نوورانى و پۆشمان بە دىكرد، ئەمەش بەكەم موزدە بوو. چەند جوانە بەرووبووئى پەرسش و گوپرايەلى و تىكۆشانەكانت لە پەرسشەكان ببينيت، با پىبوارانى ئەو پىيە بە نمونەى وەكوو ئەمە ھەلبەن و كتیبكۆشن.

لە نپۆ ئاپۆرايەكى بە شكۆ لە پياوان و ئافرەتان و مندالان تەرمى جەنابى شىخ ھەلگىردا و خەم و دلتنەنگى و پەژارەى داپران دالدە يدابوون. بەو شىئو بە شىخمان سپاردەى دووا شوئىنى كرد ھەرەكوو چۆن وەسىيەتى فەرمووبوو تەسبىح و بەرمالەكە پىمان لەگەلى خستە گۆرەو. داومان لە خودا كرد بىبەخشىت و ئىمەش سواى ئەو تووشى فیتنە نەكات و لە پاداشتەكەى بىبەشمان نەكات.

خەلكى بۆ كاروبارى خۆيان گەرانەو ھە مالە كانديان و منيش گەرامەو لای سومەيەيەى خىزانم و دلمايەو و نەمدەزانى چۆن بە ئارامگرتن و دانبەخۆداگرتن وەسىيەتى بكەم لە كاتىكدا خۆم ئاتاجى كە سىك بووم دلنەوايىە

بكات، بەلام ھېچ كېشەيەك نەبوو، چون سومايە كچى باوكىي خۆى بوو، لە باوكىيەو زانست و پازىبوونى بە قەدەرى خوداى بۆ ماپوويەو.

بۆ ئەو ھى ئەو ناخۆشەيەى لەسەر سووك بىت باسى ئەو موژدانەم كرد لە لەكاتى شۆردنى بينيمان پلەبالاىى جەنابى شىخى نيشاندەدا لاى پەرەردگار، چون موژدەكان بەلگەى ئاخىرخىرە، خەلكى پلەوپايە و حالى تايبەت بە خۆى ھەيە، براو و بەختەوەر ئەو كەسەيە كە پەرەردگار بۆ خواپەرسىتى و تەقوا رىنموونى بكات.

چوومە ژوورە تايبەتەيەكەى جەنابى شىخ كە يەكى لە لاكانى ژوورە كە بە پەرتووكخانەيەكى گەرە داپۆشراپوو، ژمارەيەكى زۆرى پەرتووكى لە خۆگرتبوو، بە جۆرىك لەسەر يەكى دانابوو كە لە زەويەو بەرەو بنمىچى ژوورە كە بەرز دەبوويەو.

ئەو ھى پوون بوو ئەو بوو كە دوواين ئەو پەرتووكەى كە جەنابى شىخ بەر لە مردنى خوى خويندبوويەو پەرتووكىك بوو بە ناوى (التذكرة في أمور و أحوال الأخيرة) ي پيشەوا قورتوبى بوو، چون تەنھا ئەو پەرتووكە لە دەرەو ھى پەرتووكخانەكە و بە تەنيا دانراپوو.

ھەندىك كاغەزىش بە پەرشوبلاويش لە دۆلابەكەى شىخ ھەبوون، ھەندىك لىيان خويندەو و لە ناوياندا شىعەرىك بەدىكرد كە لە بارەى ئەقیدەو نووسراپوو بەلام جەنابى شىخ تەواوى نەكردبوو، ديارە مردن و قەدەر پىپىنەدابوو تەواوى بكات.

ھەندىك مىسك و كوپىكىش ھەبوو كە پاشماو ھى قاو ھى تىدا ماپوو.

دهرگای کۆگای جلهکانی شیخ کرده وه و بۆنیکی خوش و پاکم کرد و چاوانم
پۆندکیان لی تکا، ژماره ی جلهکانی به کجار که م بوون و زۆریش ساده بوون، له
خام درووست کرابوون.

بویری دانیشتم له سه ر دۆشه که که ی شیخ نه بوو، چون جهنابی شیخ له دلما
گه وره یی و شکۆی جیهیشتبوو، وام هه ست ده کرد خۆی ئاماده یه و کۆچی
نه کردوه، به لکوو وام داده نا که روحی جهنابی شیخ له ژوره که ده خولیته وه.
مانگیك به سه ر شیخ و باوكم تیپه پی بی ئه وه ی هیچ پینماییه کی فیرخوازانى
شیخ هه بیته.

به رده وام سه ردانیان ده کردم و چاوه پتی شتیکیان له من ده کرد، مینا ئه وه ی
بلین : ئیستا ئیمه چیمان له سه ره بیکه یین و چاره نووسمان چی لی دیت؟
ده مانه وی له سه ر ئه و ریگه یه ی که جهنابی شیخ بۆ دیاریکردبووین برۆین، بۆیه
پنویستیمان پیته... تو جیگر و کۆپی ئه وی، ئه گه رچی ئه و کۆپی نه بوو، به لام
تو خاوه ن پیگه و پله بوویت لای ئه و، ئیستا پیمان بیژه چی بکه یین؟

به م شیوه یه له چاوانیان ئه وه م ده خوینده وه، ئه گه رچی هه ندیکیان به ئاشکرا و
شه رمه وه ئه وه یان پیگوتم، هیچ بریاریکم نه دا، ئه گه رچی به رده وام بووین له سه ر
ویرده کان و هه موو پینج شه ممه یه ک کۆپی زیکرمان ده به ست له گه ل فیرخوازان
و موریدانی شیخ، دواى مردنی جهنابی شیخ که س ناها ته ریزی ته سه وف، چون
من مژۆلی ریکخستنه وه ی ژیانم بووم و به کارى له پیشینه م داده نا.

دواى ئه وه ی ئه و په رتووکانی که جهنابی شیخ بۆ فیرخوازانى دانا بوو له رافه و
خویندنی بووینه وه پیشنیارم بۆ هاوسه ره که م کرد بچینه وه زیدی خۆم بۆ

ئەو ھى لەوئى ژيانمان جىگىر دەبىت، بىرىم دابوو لە زىدى خۆم بىزكە يەكى
فېربوون و بلاوكردنه ھى زانست و زانىارى بگەمە ھە. ھەرچى دەربارە ھى كۆرى
زىكر و تەرىقە تىشە داوام لە " شىخ ئىسماعىل " كرد كە ئەو ئەو ئەركە بگرتتە
ئەستۆ، چوون ئەو ھى لە لايەن " شىخ مەھدى " پىش مردنى ئىزنى لە ئەستۆ
گرتنى ئەو كارە ھى پىدرا بوو، داوام لىكرد ئەو لە برى من سەرپەرشتى كۆرى
زىكر بكات، چوون من دەچومە ھە زىدى خۆم، بەپاستى ئەو ئەركە ھى گرتە
ئەستۆ و پەزامەندى نواند.

تەواوى پىويستى و كەوپە لە كانمان كۆكردە ھە، تە نائەت ھىچ شىتېكمان
جىنە ھىشت، ھەرشىتېك ئى گواستەنە ھە بوويىت گواستمانە ھە، ئەمەش بۆ
پارىزگار بىكردن لە يادگارە كان و پەيمانە كەم بوو.

خانوو كەشم بە بىو ھەژنىك بەخشى كە چەند مندالىكى ھە بوو و لە خانوئىكى
دراوسىمان كرىنشىن بوو، ھەسىتە كە ھى جەنابى شىخمان جىبە جى كرد.
خۆم و ھاوسەرە كەم كە كۆرپە يەكى لە نىو سكىدا بوو گەراينە ھە زىدى پىشووم
لە خانوى كۆنمان نىشتە جى بووين.

چوینە ناو خانوو كە و خەمىكى بىدەنگى كە لە كە بووم بەسەر پوو خسارى
سومە يەدا بەدىكر، وام گومان برد ئى يادى باوكى يان جىھىشتنى خانوو كە ھى
پىشومان بىت، ئەو خانوو ھى كە تىايدا گەورە بوو.

لەو بارە يە ھە پرسىارم لىكرد و ھەلامى دامە ھە و گوتى: ھەستم بە تەنھايى
دەكەم، بە تايبەت كاتى ئەو خانوو نەخشىنراو ھە بنمىچ بلىندە ھى بىنيو ھە، واى
ھەست دەكرد كە دونيا بانگى دەكات و ئەمىش دەترسىت كرده و چاكە كانى

پيشووي به هه دهه بروت. له چاوانى رۆندكى بیده ره تانى ده تكا، ئاى له دلّه ناسكهى !

زه رده خه نه م كرد و هينامه نزيكى خۆم و پيم گوت: له هيچ مه ترسه: به هوى دوعاى باوكت بۆمان ژيانمان خوش ده بيت ئينشائه لالا، به بىرت بيت تا ئيستا خانوه كه مان له وى ماوه، كهى حهزت كرد سه ريك ده دهين و ده چينه ئه وى. به لام سومه يه گيان پيم بلئ: ئايا تو له گه ل من دلخوشى يان نا؟

له سه ر پوو خسارى بزي په زامه ندى ده ربپرى و گوتى: ئيستا واز له وه بينه، من به هوى ماندوبوونى گه شت شه كه تم، پتويسته پيش ئه وهى ناوما ل ريكخن كه مى پشو بدهم.. چوو سه يرى ناو ژوورى خانوو فراوانه كهى ده كرد و گه پليه وه و گوتى: باشه ژوورى خه وتن كامه يه؟

گوتم: بۆچى له پرسياره كه م راده كه يت؟

ژور شه رمن بوو، هيچ هه لويسستىكى نه بوو ته نها هاوپابوون نه بيت، هيچ كات وه كوو هاوسه رانيتر كيشه و راجيا يامان نه بووه

گوتى: هچ كيشه نيه به يه كه وه شياوترين ژور هه لده بژيرين، له گه ل قسه كانى بزهى هاوسه ريكى دلخوش و په زامه ندى ده نواند.

فه زل و گه وره يى و به خششى خودا و پيز و چا كهى باوكى بوو كچه كهى بووه هاوسه رم، هاوسه ره كه م ئه و ئافره ته بوو كه پياوانى وه كوو من بۆ رۆشن كردنى ژيانيان و يارمه تيدانيان له كاته سه خته كان ئاتا جيانين.

ئه وه ندهى نه برد چه ندين كومه له و چه ندين كه س له ناوچه جياوازه كانى ده ورووبه ر هاتنه لام، هه يانبوو بۆ سه ردانى هاتبوو، تيباندابوو بۆ دوعا هاتبوو،

هەندیکیش بۆ داواکردنی زانست و خویندن ھاتبوون، کەمیکیش بۆ ھەرگرتنی تەریقەت ھاتبوون، بۆیە پێویست بوو لەسەر مزگەوتیک بنیاد بنیتم، ئەو شوینە ی پێشتر بەرنامەم بۆی دارشتبوو، زەویەکی فراوانم دیاریکرد و بە دیوار دەورم گرت و مزگەوتیکم لەسەر بنیادنا.

ئەو مزگەوتەمان ناونا " مزگەوتی شیخ مەھدی " بۆ پڑانی فەر و بەرەکەت بە ھۆی جەنابی شیخەو، جگە لە مزگەوتەکە دوو نھۆمی گەورەش بنیادنرابوو، نھۆمیکیان بۆ مانەوہی ئەو قوتابیانە بوو کە نیازی مانەوہ یان ھەبوو بۆ خویندن، نھۆمەکە ی تریش شوینی خویندن و وانە گوتنەوہ بوو.

بۆ وانە وتنەوہ سوودم لە یارمەتی قوتابیانی شیخ مەھدی بینی، ھەرۆک چۆن شیخ ئیسماعیلش خۆی دەھات و کۆری زیکری پێرۆزتر دەکرد.

ھەموو شەوانی پێنج شەممە دوای عیشا کۆری زیکر دەبەسترا.

لەگەڵ وابەستەییمان بە ھەموو ئەمانە، خودا مندالێکی لە سومەییە پێبەخشیم و ناواننا " مەھیدی " بەناوی شیخی باوکمان کرد (پەحمەتی خودای لیبیت)، پێشتر سومەییە لە کاتی دوگیانیدا باوکی لە خەودا بینیوہ و ئەویش مندالەکە ی بە باوکی داوہ و جەنابی شیخیش سەیری کردوہ و دوای پێرۆزی بۆ کردوہ و ماچی کردوہ و پۆییوہ، ئەمە موزدە یەکی دلخۆشکەر بوو سپاس بۆ خودا.

بە شیکێ زۆری تەمەنم بەم شیوہ یە گۆزەراند، لە نیوان زانست و وانە وتنەوہ و پەرسش و زیکر و بێرکردنەوہ، بە شەو لە کاسە ی نزیکی خودا دەمنۆشی و بە پۆزیش لەگەڵ قوتابی و موریدانم چیژم لە زانست دەبینی .

لەگەڵ ھەلکشانی تەمەنم و گەیشتم بە (چل و نۆ) سال، تا ئەو دەمە جگە لە " مەھدی " ی کورم ھیچ مندالێکی ترم نەبوو، سپاس بۆ خودا.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکش بہ خوینہر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

زۆرئك له راستدیه كانی ئەم گەردوونەم بۆ ئاشكرا بوو، ئەمە هەمووی بەروبوومی ئەو زانستە بوو كە لە جەنابی شیخ و مامۆستام بۆم بەجی مابوو، هەرۆهە بەرھەمی ئەو ملکەچیە بوو كە بۆ پەرستشەكان هەمبوو، هەرۆهكۆو لە فەرموودە یەکی قودسیدا پەرۆهردگار دەفەرمووی: (گویپرایەلمبە دەتکە مە بەندە یەکی پەبانی، بلیتە هەرشت ببە ئەویش دەبیت).

چیزێ بەروبوومی ئارامگری و چارەنوسیه که ییم کرد، ژیان بە دریزایی ئەو ماوہیە بی لەکە و خۆش و شادیی بوو. چون سروشتی ژیان تال و پرخەوشە، گەر پۆژئک باش بیت بئگومان چەند پۆژئک خراپیت بۆ دینی و شتانیکت دینیتە پیش ژیانت لی تال دەکات و سافیەکە ی ناھیلی.

جا بەراستی تووشی ناخۆشترین کاتی کردین.

پۆژئک خۆم و خیزانە کەم بە دەنگی تەقینەوہ یەکی گەرۆه و چەند دەنگیکی بیزارکەر و ترسینەر بەئ اگا هاتین، ... ئەمە ئەو جەنگیە کە ونبوو و شەل و پەراگەندە جیدیلێت، زەوی بە پەنگی خوین پەنگریژ دەکات.

ئەو پۆژە میسر پەنگی پەشی پۆشی و پرسە ی پراگە یاند و خەمیکی گەرۆه هەموو میسری تەنی.

زیانیکی گەرۆه بوو بۆ ئەو سوپایە ی کە وەك ئاو و ھەوایە بۆیان، .. دلتهنگی هەموو کونجیکی ولاتی گرتبوو، تەواوی شوینە جیاوازەکانی ولات بە یەکەوہ لە خەم و ژیانیکی پەر لە ناسۆری و شەکەتی دەژیان.

تەنانەت ئەو دەرویشانەش هەمان ئازاری ئەو خەلکەیان دەچەشت، ئەوہی پێیانکرا لە یارمەتیدانی ئەوانیتر و لەخۆگرتنیان " ئەنجامیاندا، داویان لە خودا

ده کرد هرچی ئەم بە لا و قەيرانە تىپە پىننىت و دەروى خىر و خوشيان بە پروودا
والا بکات.

هەرچى له توانای خەلکى هەبوو له مال و سامان و شتتيريش خستیه خزمەت
سوپا و دووباره پیکخستنه وهى سوپای نیشتمانى، ئەو سوپایه ی که قەلغانى
ئاسایش بوو، هەموومان دەمانویست بۆ یارمەتیدانى سوپاکەمان بچینه
بەرەکانى جەنگ، بەلام دەسەلات ئامۆژگارى خەلکى کرد که ئەمە خزمەت بە
ئیمە و بە نیشتمان ناکات.

ئەو کەسە درۆى کردوو که گوتوو یه تی دەرویشەکان کە سانى هەزار و له کەتوار
دووهره پەریزن و گرنکی به کاروبارى نیشتمان نادەن و هەول بۆ خزمەتى
نیشتمان ناخەنەگەر، .. به پىچەوانه وه، خوشەویستى نیشتمان و خوبەختکردن
بۆى هەر له دیرزەومانه وه خاسیتته کی دیارى ئەو کۆمەلە یه بووه، پەرتووکی
ژياننامە و میژوو یه کان دیارترین گەواھیدەرى ئەو پاستیەن، تژیە له و
هەلوستانه ی که له خزمەت نیشتماندا یه.

ئەو ماوه سەختە ی که به هۆیه وه کەوتینه ژیر کاریگەرى قەیرانى ئابوورى و
دەروونى به سەرماندا تىپە پى، بەلام له سەرى ئارامان گرت، چەکی دە ستمان
ملکە چى و پارانه وه بوو له پەروەردگار.

له نىوان خەم و پەژارە و خوگونجاندن و موژدە و پۆیشتنى سەرۆک و هاتنى
یه کیکیتەر، ئەو شەوه هات که تیايدا بپيارى شەپ و گەپانه وه ی شکۆ و زهوى
داگیرکراو درا.

بیرم دى چوار پۆژ بەر له وهى جەنگ دەست پى بکات، چوم سەرگۆپى جەنابى
شیخى کۆچکردوو و داوام له خودا کرد و به پەجای پیغەمبەرە بەرپێزە که یى و

چاكه كاران داوام كرد نه و به لا و ناخوشيه كوتايى بيت و موسلمانان سهر بخت و ناشتى و نارامى و ناز و به خشه كانيمان بو بگيرپته وه .. پياو چاكان تهنه به مردنيان په يوه نديان له گال ئيمه نا چپرئ، هه روه كوو جه نابی شیخ پیشتر نه وه ی فیركردبووم .

نه قیده م وابوو كه پوحى شیخه كه م له گه لدایه، دلنه وام دهكات و ناراسته م دهكات، بیگومان پوحى مهردانى خوددا له بالاترین شوین و پله دایه، لای په روه ردگار تاییه تمه ندی خوی هه ی

هه رچی پوویدا له كوتاییدا ولاته كه مدا له و به لایه ی به سه ریدا هاتبوو پزگاری بوو و سه ركه وتن به سه ر دوژمندا، له هه موو باریکدا سپاس بو خوا، به خششی ناسایش و جیگربوون گه رایه وه قوناخی سه ره تا.

سهیری خۆم و ژيانم كرد بینیم كه ته مه نم هه لكشاوه و پیری سهری داگیركردووه م و بهرگی سپی پی پۆشیوه، ته نانه ت كوره كه م گه یشتوت ته مه نی بیست و دوو سال، .. گه شاوه یی گه نجیتی له پوو خساره پۆشنه كه یدا خوی ده نواند. له جوانی و نازداریدا مینا دایکی گه شاوه و كه شخه بوو، ده تگوت به شیکه له و پوحی به به ردا كراوه .

په رتووکی زۆدیک له گه وره مهردانی ته سه وفم خوینده وه، به هیوا بووم شوینپیان هه لگرم پیش نه وه ی هیزم نه مینی و له په لوپۆ كه وم، به لام نه متوانی، شتانیک له ژياننامه یان ده بینم هۆكارن بو گیان به به رداكردنی هه و له كرچوو كاله كه م و جولاندنی نه ندیشم، به رووبوومه كه ی بریتیه له كاركردن و بهرچاوپوونی و بالایی بینینه .

له باره ی گه شته کانی سەر زه ویشیان شتانیك خویندۆته وه... په رستشی گه شتکردن،، ئەم جۆره په رستشه له و سەر دهمه ی ئیمه دا به جۆریك نه ماوه، بۆ جۆری تر بۆ گه شتکردن و مه به سستی تر گۆردراوه، که هیچ په ند و هیما به کی گه وره یی خودای تیدا نابینری.

وا گومان ده به م ئیستا کاتی ئەوه یه که خۆم یه کلا یی بکه مه وه بۆ په رستشی گه شت له و زهویه فراوانه ی خودا، کورپه که م ببوه پیاویك ده توانریا بۆ راییکردنی کاره کان و چاودیری کردنی کاروباری مال له دوا ی من پشتی پی بیه ستری.

نیازی گه شتم هینا و پیدایه بوم له سهری، داوا ی پیدانم له هاوسهره که م کرد، کاتی بینی پیدایه که م نه کرد و هیچ راو بۆ چوونیک ی دهر نه بری.

سه یریکی مزگوت و فیترگه که م کرد که کاره کانی له سهر پیره وی خوی ده پوی، ئەرك و به رپر سیاریه که م به " شیخ ئیسماعیل " سپارد تا له گه شته که م ده گه پیمه وه.

ئهو دهمه ی خه ریک بوو ده پۆیشتم که میك له جل و پاره شم دانا، خوا حافی زیم له هاوسهره که م کرد، کورپه که م ویستی تا ویستگه ی شه مه نده فەر هاوده میم بکات، به لام من پێگرم لیکرد له گه لم بیست، خوا حافی زیم لیکرد و پۆیشتم، به هیوا ی ئەوه ی له به خشش و پاداشتی خودا نغروبین و منته بفرموویت پله ی زانین و ئاسویی بینیمان فراوان بکات و زانینی نهینیه کانی خۆیمان بخاته دل.

ئاراسته ی پۆیشتمه که م به ریک و پیک ی پیشوه خته نه بوو، وام دانه نابوو بچمه ئەوپه ری باشوور که ناوچه ی ئەسوانه، دواتر چومه سوودان و پاشان بۆ خاکی ئەفریقا، ئەم شوینانه پیشتر پوگه ی زۆریك له پیاوچا کان بوو، شوینی

چاوتیبرینی پیاوچاکان و مهردان بوو، نه مه ش له بهر نارامی و سر و شت و په وشت جوانی خه لکه که ی و به پیته خاکه که یان بوو، به پیچه وانه ی شوینه کانیتر. سواری شه مه نده فهره که بووم و عه بایه سپیه که م پووشی بوو و میزه ره گه وره که شم به ستبوو، گۆچان و ته سبیحکه شم به دهسته وه بوو.

شه مه نده فهره که تژی بوو له خه لک، هه ریه که یان نغری ده ریای خه یال و بیرکردنه وه ی خو یان بوون، خه مبار و پارا بوون، یه کی خه می پوژی بوو نه ویتر نی مال و مندال..

کاری مرؤ زور سهیره ! خودا پوژی بو درووست و فراهه م و دابینکردووه و فرمانی پیکردووه که جگه له په رستش به شتی تروه ماندوو نه بیت، که چی پیداییره له سه ر نه وه ی که خو ی ماندوو بکات و به شتی که م نرخ مژول بیت، چی ده بوو گه ر خو یان راده سستی خودا بکردبا و خوداش دونیای راده ست ده کردن و سه لامه تیش ده بوون لی، وه لی له بهر نه وه یه دلنیا نین.

دوای چند سه عاتیک و ماندوو بوونیکی زور گه ی شتمه (نه سوان)، وتم گه ر بچمه هۆتیلک له هۆتیله کانی شار بو پشوودان باشتره.

له باله خانه ی پشت ویستگه که به ریکه وت چاوم به پیاویک که وت، جله کانی چرکن و ریشی دریز و تو زاوی بوو، هیچ شتی که له سه ر پر چه چر و تیکه له که ی نه بوو. گۆچانیتی که له ده ست بوو سه ری گۆچانه که به ره و تیژی ده چوو، به ده سته که ی تریه وه جوړکه کی به تالی هه لگرتبوو.

که منی بینی هاته لام و به پسته پست قسه ی ده کرد، زور به نه ستم له مانا که ی گه ی شتم، ده یگوت: شتی کم پی ببه خسه له وه ی پیت به خشراوه !

بزه یه کم بۆی کرد و دهست بۆ گیرفانم برد و هه ندى پاره م پيشكش كرد، سه رى سوراند وه كوو ئه وهى نه پازى بيت و گوتى: ئه وه ! من له و جوړه م زووتر له كنه ! زانيم ئه وه ديوانه يه و شيت و هه ژار نيه ! پيمگوت: چيت ده ویت؟ خودای گه و ره شتى زوری پيیه خشیووم.

كابرای ديوانه به دهنگيكي بلاند و بيستر او دايه قاقای پييكه نين و گوتى " مه هدى... مه هدى..

كه و ته دلّم كه وا مه به ستى نامۆژگارييه، بۆيه پيم گوت: ((ئه و درووستى كردوويت و توش به ندهى ئه ویت، چاوى ئه و له سه رته، به و په يوه سته و بۆ ئه و په يوه سبه، پوو له هه ر كویش بكن پوووى خودا له ویته))!

كاتى گوى له م وشانه بوو له سه ر پييه كانى هله پى و هاواری ده كرد.. ئه لالا. ئه لالا.. ئه لالا.. دواتر پۆيى و ليم بزر بوو.

زور سه هيره كارى ئه مانه ئه قل سه رى لى ده رناكات، .. زور ماندوويووه نه مده توانى زور بير له و پياوه بكه مه وه، ئه وهى ئيسستا پتيوستمه ته نها پشودانه، كه و تمه پى به ره و ئه و هۆتيله ي له سه ر رينگاكه بوو، باله خانه يه كى گه و ره له دووره وه ده رده كه و ت، كاتيك ته نها بۆ خه و تن مامه وه له زووره يه ككه سيه كه و بۆ پۆژيك به كرى گرتبووم، ديمه نى جوانى زووره كه و ره نكه ليها تووه كه ي سه ره نجى من و هه موو ئه و خه لكه ي بۆ لای خۆى راده كيشا و بى دوو دلى هه ليا نده بزارد.

هه ر چوار لای ديوارى زووره كه له چاوى من و وینه ي نوډيا بوو، جوانى و پازاوه ييه كه ي هه ر له و وه رگرتووه تا وای ليها و وه كرۆكى ئه قل ده بات و به سه ر دلّه كاندا فرمان ده كات، ئايا ده بى چه ند كه س پيش من له و زووره ما ييته وه و

دواتر به نا چاری جیبهیشتووه، دواى منیش چه ندیتر دین و که کاتی رۆیشانیان هات ئه وانیش ئه و شوینه جیدیلن... ئه مه دیارترین ماناکانی دونه یه، هاتن و چوونه، مانه وه و بارکردنه ... ئایا که س هه یه په ند وه ربگری؟!

له به یانبه کی زووی رۆژی دواتر به پیویستییه کانمه وه هۆتیه که م جیهیشت، پوومکرده گورستان، چوون ئه م شوینه یه که م شوینی په ند وه رگرتنه گه ر خاوه ن دلکی به ئاگابوون، به نیازی دوعا کردن و وه رگیران و سوودمه ندبوونی دوعا کار و دوعا بۆ کراو: (والذین جاءوا من بعدهم یقولون ربنا اغفر لنا و لإخواننا الذین سبقونا بالإیمان)

گورستانه که ده رگایه کی گه وه ی هه بوو، له لای ده رگا که وه ستام و دوعای چوونه ژوو وه وه م کرد، له دووره وه شیخکی به ته مه نم بینی له گه ل قوتابیه کانی له کن گوریک دانیشتبوون و دوعایان ده خویند، له وانه یه ئه مه گورپی پیاوچاکیک له پیاوچاکان یان شیخیک له شیخه کانیان بیته و ئه وانى جیهیشتبیته.

ئو هه له م قۆسته و به ره و پوویمان هه نگاومنا، .. وا تیگه یشتم که به راستی ئه وان بۆ سه ردانی شیخی پیشوویمان هاتبوون، ئه و پیاوه پیره ی له گه لیان بوو شوینگره وه و خه لیفه ی شیخه مردوووه که بوو.

چه ند مه تریک له گوره که به شکۆ و ریز و ئارامیه وه وه ستابوون، مینا ئه وه ی مردوووه که زیندوو بیته و له گه لیان قسه بکات، .. ئه مه وای کرد مه راق و خه یالم بۆ شیخ و مامۆ ستا که م به وات، مانای په یوه ندی پوحیم بیرکه وته وه که چه ندین جار جه نابى شیخ بۆی باسکردووم، له کۆتاییدا پیاوه پیره که دوعای کرد و نیمه ش له دواوه ئامیزمان بۆی ده کرد، دواى ئه وه ی ته و او بوو گومانى برد

که سیک له دواوه یه تی و ئاوړیدایه وه و هاته لام و به پووکی خوش " که نغو بوو له میهره بانې و خاکیتی و به گه رمی سلای کرد... له ناو و ولایمی پرسسی، و گومانی برد جوړیک له په یوه ندیم له گه ل شیخه مردووه که یان هه یه .

پاشان قسه و باس گه یشتن به باسی ته سهوف و په فتار و نادابی سهردانی کردنی گورستان، نه و باسه ی که زوړیک له خه لکی له بهر که م زانستیان لیتی بیئاگان، به ریژ و نه ده به وه گفتوگوم له گه لیدا ده کرد، له قسه کردنیدا هه ستم به خه م و په ژاره یه ک ده کرد.

هاوړیکه م له قسه کاندا هه سستی کردبوو زوړ و ته کانی شیخه که م به به لکه دینمه وه، گوتی: نه و شیخه کییه که باسی ده که یت و قسه کانی به رز ده نرخینی؟ پیمگوت: نه و که سه شیخ مه هدی، نه و به ره حمه ت بیت شیخ و گوره ی منه، پیاوه که توند له باوه شی کردم و نیوچاوانی ماچ کردم، زوړ به گه رمی سلو کردنی چه ندباره کرده وه، باسی نه وه ی کرد که نه و زوړباش جنابی شیخ ده ناسی و خوبی و چه ند فیترخوازیکی لادیکه یان به شیک له په رتووی (تیحیا علومو دین) ی پیشه و غه زالیی لای به ریژیان خویندووه، سی به شی په رتووه که یان ته و او نه کردووه.

پیاوه که که زانی من جیگره وه ی جه نابی " شیخ مه هدی " یم، سویندی دام که له گه لیان بچم و په رتووه که یان بو ته و او بکه م.

له سه ره تادا په تمکرده وه و هه ولما بیانویکیان بو بینمه وه، به لام پیاوه که زوړ پیداگیری نواند و شه رم کرد و ناچار بووم به داواکاریه که ی پازی یم.

که می به پی به ره و لای ده رگای گورستان پویشترین و موریدانیشمان له گه ل بوو، هه مان نه و دیوانه یه م بینیه وه که پیشتر پرسسیاری لیکردم... له بهر تینی خور

دانیشتبوو و له دهوری شتی دهخولایه وه که به دهسه ته وه گرتبووی،
 ئوتومؤبیلکی کریمان گرت که مؤدیلی کون بوو، به ره و لادنی شیخ و
 موریده کانی به ریکه وتین.

له لای شیخ " صه فا " میوانی بووم، نه مه ناوی نه و پیاوه بوو، له سه ر خواستی
 نه و له مالی نه و مامه وه، له بهر جه نابی " شیخ مه هدی " زؤر ریز و چاکه ی
 به رامبه رم نواند.

بؤ پؤژی دووم به به ره که تی خودا ده ستمان به گوتنه وه ی به شی بووم ی
 په رتوو که کرد، کاتی خویندنه که شمان دوا ی نوژی به یانی ده سستی پیده کرد،
 چون نه و کاته پیروز و به فه ره و گوینگرتن و ناماده یی مرؤ له و په ری چالاکی دایه،
 هه روه ها بؤ نه وه ی له پؤژدا به کاره تایبه تیه کانی خؤم بگم.

له به یانی ئیزنم له جه نابی شیخ خواست ده مه ی به ته نها به ناو لادیدا پیاسه یه ک
 بگم، نه و پیداکیر بوو له وه ی خوی له گه لی هاوړیه تی بکات، به لام من رازی
 نه بووم، نه وه ش له بهر نه وه بوو که جه نابیان له کار نه که م، له کاتی کدا نه و مرؤلی
 خویندنی ویرده کانی تی و په روه رده کردنی موریده کانی له نه ستویه، به لام له بهر
 نه و داوام کرد که یه کی له موریدانیم له گه ل بنیری، نه ویش به مه رازی بوو.

له گه ل یه کی له موریده بچوو که کانی که ناوی " مالیک " بوو چووینه ناو لادیکه،
 له کاتی پیاسه که مدا ده رگای قسه و با سم له گه ل موریده که کرده وه نه خواسته
 تووشی شه که تی و وه رسی بیت، زؤر به په وشته و ریزیوو، بؤی باسکردم که زؤر
 دلخوشه به شیخه که ی، گومانی باشی پیده برد، وا گومانی ده برد که شیخه که ی
 یه کی که له پیاوچاکه تایبه تیه کانی خودا.

ئەو گەنجە تووشى سەرسورپمانى كىردىم، پىيويستە ھەموو مورىدىك گومانى باش بە شىخەكەى بىبات، شىخ رىنىشاندىر و رىنويكارە بۆ لاي پەرورەدگار، ئەمەى لە پىغەمبەرەوۋە بۆ ماوۋەتەوۋە، زانايان مېرتگرانى پىغەمبەرەنن، لەسەر مورىدى پىگەيشتوو پىويستە خۆى بەسەر مورىدى شىخىكى تر بە گەرەتر نەزانى، چوون ھەمووان لە كانياوى پىغەمبەرەوۋە دەنۆشن.

پىي پاكە ياندىم كە لادىكەيان خاسىتى ئارامى بەسەردا زالە و خەلكەكەش يارمەتيدەرى يەكترن و خۆشەوۋىستى لە نىوانياندايە، ھىچ شتىك نىە رىزەكەيان تىك بدات و لىكيان جوايەز بىكاتەوۋە.

بۆى باسكىردىم كە ھىچ ناخۆشپىكە لە نىوان شىخ و كەسدا نىە، بەلام بەردەوام لەگەل كەسىك ناكۆكە كە بە " شىخ ياسىن " ناودەبىردىت، خەلكى زۆر لە شوپىنى جىاواز بە مەبەستى شىفا دىنە لاي، شتى زۆر سەبىر و سەمەرە و نەكردە ئە نجامدەدات و خەلكى بە كەپامەتى دەزانن، وەلى نوپز ناكات و رەفتارى پىچەوانەى قورئان و رىبازى پىغەمبەرە، ئەمە خال ناكۆكى نىوان جەنابى شىخ و ئەوۋە، خەلكىكى زۆرى لە ترسناكى ئەو پىاۋە ئاگادار كىردۆتەوۋە و رىنگريان لىدەكات بچنە لاي، ئەمە واىكردوۋە نىوانيان گرژى تى بىكەوۋىت.

لادىكە زۆر ھىمنە و پووبەرەكەى بچووكە، دانىشتوانىشى زۆر كەمە و چىز لە پەيوەندىەكانيان لەگەل يەكتر دەبىنن و سىنگفراوان و خۆشخو و لەگەل يەك تەبان، زۆرىشيان ھەز بە رىبازى تەسەوۋفە، وەكوو شىخ ھەز بە گۆشەگىرى دەكەن و دوورن لە تىكەلى و ژاۋەژاۋ، چەندىن خواناس ھەيە ئاۋەدانى و شارى جىھىشتوۋە و لە بىبابان و چۆللىى نىشتەجى بوون، ئەمەيان بۆ مەبەستى

گۆشه گېرى و له گەلّ خودابوون و يه كلایى بوونه وه بۆ خزمەت، مەبه ستیان بووه
 تەنها له گەلّ خودا بن و دوور بن له خراپە کاران و پێنگران .
 دواى پياسە يه كى كورت له گەلّ گەنجە كه گەرامه وه مالى شىخ " صەفا"،
 پرسىارى ئەو كه سەم لى كرد كه به شىخ ياسين ناوده بردرا، به لام ئەو تەنها
 به وه نده وه لامى دامه وه و گوتى: خودا له ئيمه و ئەو خۆ شىبىت و ئيمه و ئەو وئيش
 پێنموونى بكات.

ئەمە خاسىتى پېبوارانى پى تەسە و فە، ئەوان وابەسەى ئايىنه كه يانن و
 داپۆ شەرى كه موكوپى خەلكين، ئەوان باش دەزانن كه گوناھ شتىكه وابەستەى
 مرقوفە و چاودىرە به سەرىه وه، له وانە يه هەر له بەر ئەه بىت جەنابى شىخ صەفا
 شىوازی قسە كردنى گوپى و به نەرم و نىانى زىره كىه وه باسى كرد.
 له شەوى چوارەمى هاتمم برىارمدا بچمە يه كىك له مەيخانە بچووكەى
 دەورووبەرى لادىكه، كاتى كه پياسەى لادىكەم دەكرد كه وتە به رچاوم، وه لى
 ئەوكات داخرا بوو.

داوام له گەنجە كه كرد هاوړپىه تيم بكات بۆ مەيخانە كه، ئەو به سەرسورمانه وه
 سەبرى كردم و هيدمە گرتى بوو، وه لى له بەر گومانبا شىبى و ستاشى شىخە كهى
 بۆ من " هېچ هەلوئىستىكى نەپازىبوونى نەنواند.

مەيخانە كه بچووك و دىواره كانى چلكن و كۆن و داپووخاوبوو.
 كاتى چووینه ژوورە وه چاوى دانىشتووان كه وتە سەرمان، چوون ئەوان باش
 گەنجە كه يان دەناسى و دەيانزانى قوتابى " شىخ صەفا" يه و لايان سەير بوو له
 جىگايە كى له م شىوه يه ئاماده يه، هەروابىتە وه سەر و هەنىه ي منىش ئى ئەوهى

نەبوو لە پێیوارانی ئەو پێیە بێ!! هەندێ گومانی ئەوەیان برد کە لە گەلیان بەشدارى خواردنەو دەکەین، بە زوبانی حالیان دەیانگوت: هەرتەنێ ئیمەن نین سەر دەخەین شوینی ئەو، ئەوەتا ئەوانەى بانگەشەى خۆپاریزی و زانستیش دەکەن و لێرەن..

زۆریك لەوانەى نغزۆى گوناھ بوونە حەز دەکەن خەلکی هەمووی وەکوو ئەوان تووشی گوناھ بێت تا کەس لۆمەى ئەو نەکات و بیانووی بۆ گوناھەکەى هەبێت، زۆریەى خەلکیش وەکوو ئەمان، تەنانەت ئەوانەى خواپەرست و چاکەکارن یان ئەوانەى خەلکی گومانی باشیان پێ دەبات..

هەندیک بە پەشۆکاویەو بە بۆمان دەپوانن، بە زوبانی حالیان دەلێن: دەبێ چى ئەوانى هینابیتە ئێرە؟ ئەو شوینە بۆ خواناسان جییهکی شیاو نیە، ئیمە بە هیوای ئەو بووین بێینە لای ئێو و گوناھە کانیان بێنیزیه لای ئێو و ئێو پرگاران کەن" ئەوەک ئێو بێنە شوینیکی نزمی ئەو، هەر بە پاستی چى پوویداو؟

بێناگابوون لەو هی من و گەنجەکە بۆچی هاتووین، ئیمە لە سەر چوارپایەکی نزیك لە دیوار دانیشتین، دواتر پیاویك کە خاوەنى شوینەکە بوو بە شەرەزاریەو بە خێراتنى ئیمەى کرد، پێیگوتین: چى دەخۆنەو بە پرێزان لەو شەو خۆشەدا؟ پیمگوت: مەبیمان پێویست نیە..

بە سەرسۆرمانەو گوتی: بە پرێزم لێرە جگە لە مەیی چیتیمان نیە، ئێرە مەبخانیە جگە لەو هی بۆم باسکری چیتیمان نیە، یان ئێو بە هەلە هاتوونەتە ئێرە؟

1. The first part of the paper is to be written in the form of an essay. The student is to discuss the importance of the study of the history of the Indian people.

The student is to write an essay on the following topic:

2. The second part of the paper is to be written in the form of an essay. The student is to discuss the importance of the study of the history of the Indian people.

3. The third part of the paper is to be written in the form of an essay. The student is to discuss the importance of the study of the history of the Indian people.

4. The fourth part of the paper is to be written in the form of an essay. The student is to discuss the importance of the study of the history of the Indian people.

5. The fifth part of the paper is to be written in the form of an essay. The student is to discuss the importance of the study of the history of the Indian people.

دوای دانیشتم پیمگوت: ده زانم تو دلیکی پاکت ههیه و نه وهنده خراب نیت که باسی ده کهیت، و ده تهوی و نیشانی بدهیت.

سه بیرکی کردم و دریزه م پیدا: ده شزانم شتیک ههیه بیگه ردی زیانتی تیکداوه و پالی ناویت بو نه و حاله ی ئیستات، توش باش ده زانیت چاره سه ری نه و حاله ت هیچ په یوه ندییه کی نیه به وهی ئیستا دهینوشی.

به که م بایه خه وه گوتی: ئینجا سوودی نه و زانیاری و زانینت چیه؟ هیچ شتیکی بو که راندمه وه؟ ئایا هیچ سوودیکم لئی بینی؟

پیمگوت: به لئی هاوری حالت باش ده بییت که ر گویم لیبگریت و توزیک ناوه زت به کاربینی، بوچی سبه ی دوای نیوه پو له مالی شیخ صه فا سه ردانیمان ناکهیت؟ بیگومان دهیناسی!

گوتی: به لئی دهیناسم، به لام نامه ویت سه ردانی که س بکه م و هاویه شسی و هاورییه تی که س بکه م، .. هه موویان بو سوودی که سسی خویمان هه وله دهن، وه کوو پیغه مبه ر و پیاوچاکان خویمان نیشان ده دهن، کاتی نه وهی وستیان ده ستیان که وت ده گورین بو شهیتان... هیچ که س شایه نی هاورییه تیکردن نیه جگه له و کوپه! دواتر من ناتناسم بو نه وهی سه ردانت بکه م، چوزانم هیچت لیم ده ویت؟!

پیمگوت: به و شیوه نیه هاوری، پیم باوه پ بکه ... باشه چی ده لئیت نه که ر من سه ردانت بکه م که ر توش ناته ویت بییت، تاقیبکه وه هیچ زیان ناکهیت، له وانیه شتیکی شایه ن به کیشه که ت بدوزیقه وه.

به دهنگیکی بهرز و زبر گوتی: پیمگوتی سه ردانی که س ناکه م و نامه وی که سیش سه ردانم بکات..

له شويننه كه ي خوي مه لساو له شويينيكيتر دانيشت.

خه لكي ونيكرا پووي خويان وه رگيتر، وه كوو كه سيكي سنووربه زين سه يريان ده كردم، وا گو مانيان ده برد خوشي نه وشه وه يان لي تيكدده دم، نه وه لويسته ي نه و پياو هس نه و گو مانه ي نه واني به راست گه راند، تووش ي شه رمه زاريه كي گه و ره بووم و پيوست بوو نه و ناوه جيبيلم.

مه ندي پارهم به گه نجه كه دايه وه تا به خاو هن مه يخانه كه ي بدات و چون هاتين هر به و ريگايه ش گه رايه وه.

نه و خه لكه چه ند بي ناگا وه ه ژارن، شاره زاي شه ري "بوون" نين، تا نه و كاته ي هه موو ته مه نيان خه رج ده كه ن بي نه وه ي هيج ده سستبخه ن، .. راده كه ن له و به ندايه تيه ي بوي درووستكراون، به به ندايه تي نه فس و شه يتان تا قيده كرينه وه... بووني خويان نه دوزيوه ته وه چون نه وان له ناو هيج و نه بووندا به دواي بووني خويان ده گه رين، نه خوشكه وتن و به ده رد چاره ي خويان ده كه ن! خوزگه ناوه زيان ده كار ده برد! وه كوو نه وه ي زوباني حاليان بليت:

واز له لومه كردنم بينه، چون لومه كردن هه لئه تاننده

وه ره تيمارم بكه به وه ي كه پيشتر ده رد بوو.

له ريگه ي گه رانه وه مان بو ماله وه گه نجه كه گو تي: قوريان چيت ليتي ده ويست ؟

خو نه و كه سيكي ده ركراو له په حمه تي خودا بوو.

پيمگوت: پوله هه موو مه يخوريك سه رانگيز نيه، له ناو نه وانه دا خه لكه كي زور

باش هه يه ...

پښتو ته وایي ته هیڅ ماموستا و چاوساغیکیان نیه، پاستکردنه وهی
ته وانه تهرکی هه موومانه، چاکترینی خه لکی ته وانه که بانگه وازی بۆ لای
په روهردگار ده که ن ئایینه که ی ته و لای خه لکی خو شه ویست ده که ن.

له سه ر پزیشک پیویسته له تیمارکردنی برین و ته داویکردنی نه خوش بیزار
نه بیته، چوزانی ته وهی تۆ ئیستا به خراپه ده بیینی و په لارت لییدا ناگه پښته وه و
به ره و باشی ناچیت و پرو ده کاته خودا و خوداش لئی قه بول ده کات، ده رگا
کراوه یه و که سیش ریگری له ده رگادان لیئا کریت.

ته مان گومانی خه راپ به گونا هباران مه به و خۆت له وان به با شتر مه زانه، چوون
ته وه له فیله کانی نه فسه و به هوی وه ده خه له تی.

ته نانه ت په روهردگار خۆی له وان دوور نه خستوته وه، به لکوو ته مانی بۆ لای خۆی
پالداوه و به به نده ی خۆی په سنی کردوون، پله ی به ندایه تیش گه وره ترین پله یه
به نده به ده سستی به یینیته، هه روه کوه ده فهرمووی: (قل یا عبادي الذین اسرفوا
على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله) ده رگای ماله که کراوه یه و هیڅ که سیک له
نهومی خواره وه نیه هه روه کوه به و شیوه یه با سترکرد، چوومه ژوره وه و دوا ی
ماوه یه کی که م جه نابی شیخ به پروییکی خوش و پۆشن هات و پرسیا ری کرد:
ته و هه موو ماوه یه له کوی بووی جه نابی شیخمان ؟

وه لاممدایه وه: بۆ کاریک له ده ورو به ری ته و ناوچه یه بووم.

قسه و با سمان کرده وه ده رباره ی " مالیک " ته و گه نجی له سه ردانیه کانم
هاورپیته تی ده کردم، بۆی با سکردم گه نجیکی به ره وشت و ژیره، له وه ته ی باوکی
کوچی دوا یی کرده وه که س خراپه ی لی نه بینیه، مالیک کوپی راوچه یه کی
هه ژاری شاروچکه که مان بوو. راوچه یه که له تافگه یه کی باشووری " نه سوان " نغرو

بوو، خنكا و دواي خوئي هاوسهر و نه و كورهي جيھيشت، "شيخ صهفا" سهرپه رشتياري ده كرد تا دايكيشي به هوئي نه خووشي سيله وه مرد، نه و كات ماليك ته مه ني شهش سال بوو، هيچ خزميكي نزيكي نه بوو بوي بگه رپته وه، بويه جه نابي شيخ له خوئگرت و نهركي په روه رده كردني و فيركردني نه وي گرت نه ستو، تا ته مه ني گه يشته بيست سال و بوويه گه نجيكی شاره زا و چاكه كار.

جه نابي شيخ صهفا ئيزني خواست بچيټ توذي بشوو بدات و بخه وي، منيش كه مي پشووم و هرگرت تا بو و تنه وه ي وانه كاني به ياني ناماده يم، تا ده هات ژماره ي فيرخوازان زيادي ده كرد، رورتيك يه كيك بو ژه مي چيشتي بانگي كردم. كه سيكي ساده ي خه لكي لادي بوو، شهرم كرد داواكه ي په تيكه مه وه، به دم داواكه ي چووم و ماليكيشم له گه ل خووم برد. پياوه كه زور په سني ده دام و ستايشي ده كردم و منيش دوعاي خيرم بو مال و مندالي كرد، تيبينيم كرد نه و چاره ماليك به و دانيشتنه له چاره كاني پيشتر دلخوشتربوو.

كاتيك لاي پياوه كه ده رچووين پرسيامم ده رياره ي نه و دلخوشي ي ليكرد، گوتي: قوربان هيچ نيه، نه مويست زور پيداگيري لي بكم به لام ده مزاني شتيك هه يه.

دواي پيش نيوه رۆ ماليك هاته لام، من له ژوره كه ي خووم بووم له مالي "شيخ صهفا"، پيي گوتم پياويك هاتووه داواي بينيني تو ده كات! كاتي هاته ژوره بينيم هه مان نه و پياوه بوو كه له مه يخانه كه گفتوگومان كرد و په تيكردينه وه، كاتي سه يرم كرد بينيم له نيوچاوانيدا نيشانه ي شهرمه زاري خه جاله تي پيوه دياره، مينا بو نه وه هاتبيټ داواي ليبوورن له و په فتاره ي نه و شه وه ي بكات، بو نه وه ي شهرمه زاري و خه جاله ته كه ي كم بكم مه وه، به پوويخوش و گه رميه وه

به خیرهاتنم کرد: به خیریبی سهرچاوانم هاوړی با شم، چهند دلخوشم جاریکتر به ده تبینم! وا گومان ده به م دوینی شه و به ناموژگاری بیزارم کردی، لیمه گره نه و ناموژگاریانه م له سینه پاکي و خه مخوریه وه بوو.

گوتی: نا، به لکوو من هه له بووم به رامبهرت، حه ز ناکه م په فتاریکی ناوا به رامبهرت که س بنوینم، هاتووم به دل داوای لیووردن بکه م و په شیمانم، داوای لیووردنم قه بول بکه گره ده ته وی، نه گره نا ده چینه نه و شوینه و بهرچاوی خه لکی داوای لیووردن لیده که م، نه وه ی پالی پیوه ناوم بیمه لات نه وه یه تا نیستا له نیوان من هیچ که س ناخوشی و زبری و زویریون رووینه داوه.

بیگومان دل په پاکه که یی و لایه نی باشه ی ناواخنی وینه ی پاکي و بیگه ردی نه وی له یه که م ساته وه ختی بینینی نیشاندام، هاتبوو بو داوای لیووردن، گریمانم که م به راسته گه را کاتی نه وم بو گفتوگو له نیوان هه موواندا هه لبرارد.

پیمگوت: هیچ براهه م، تو هیچ په فتاریکی خه راپت نه نجامنه داوه، به لکوو ده بی من داوای لیووردن لی بکه م چوون ته نیاییه که تم لی تیکدایت.. پوله مالیک بریو پیمان بلی: فنجانیک قاوه مان بو میوانه خوشه ویسته که مان درووست بکه م.

دواتر پیمگوت: من دلخوشم به وه ی روویدا، له وانه یه نه مه بیته سه ره تای هاوړییه تیه کی راسته قینه له نیوان من و تو نایا توش له گه ل هاوړای؟

گوتی: تکایه .. نامه ویت خوم بخزینمه ژیانی نه وانیترا، .. نه وه ی به هوی نه وانه وه تووشی بووم به سمه، ده مه وی به و شیوه یه به ته نی بم، .. به رده وام کار به و په نده ده که م که ده لی: نه وانیترا خراپ و نغروی شه پن، ده مه وی ژیانم به ناشتی بیمه سه ر. نایا مه به سته که م روونه؟

گوتم: چونت ده وی با وابیت به پریم، له سه ر هیچ شتیک ناچارت ناکه م.

ماليك قاوه كهى هئنا و ويستم به هه رشيوه يه ك بيت دهر گاي گفتوگوى له گه ل
بكه مه وه و پيم بلايت به هوى چيه وه يه نازار ده چيژيت! له وانه يه بتوانم
ناموزگار يه كى باشى بكه م، به لام هه رزوو مؤله تى رويشتنى خواست، مينا كاريكى
به په لهى هه بيت و بجيت به دوايه وه.

پيمگوت: ده مه وئ فنجانه قاوه يه كم پيشكه ش بكه يت له ماله كهى خوت يان هه ر
شوينيكي ترى تو به توى، هه روه كوو چون پيشوازييم كرديت، تو ده زانيت ئيره
مالي من نيه.

گوتى: گه ر داوه تم كردى وازم لى دينيت خوم و كاره كانم ته نها بين؟ پيم گوت:
به لى. باشه با دیدارمان سبهى دواى عه سر له مالي ئيمه بيت. دواتر رويشت.
پرسيارم له ماليك كرد و پيمگوت: چيروكى نه و پياوه چيه، گوتى: نه و پياوه
يه كيكه له وانه ي كه نغروي خوشيى و به خششه كاني خودا بوو، دونيا به پرووى
خوش و بزه و پيكه نينه وه پرووى له و پياوه كردبوو، له باوانيه وه نه و مولك و
سامانه ي بو به جيمابوو، ئافره تيكي جوان و قه شهنگى مينا ئافره تانى به هه شتى
هه بوو، پيكه وه له خوشى و كامه رانى ده ژيان، وه كوو نه وهى له جيهانى خه يالدا
بن، كه شخه ترين جليان ده پوشيى و به چيژترين خواردنيان نوش ده كرد..

دايكيكى هه بوو له گه ليان ده ژيا، نه ان به چى رازى بووبان نه ويش رازى ده بوو،
خوشه رفته ربوو له گه ليان و مينا باشترين دايك بوو بويان. دونياى نه و پياوه
بريتى بوو له دايك و هاوسه ره كهى، هه موويان له كامه رانى و خوشى و نارامى
ده ژيان، به لام مالوئيران! به رده و امبوونى حالى مرؤ له ئاست و په يه كدا مه حاله،

پاك و بيگه ردى لىلى و خەوشى بە دووادادىت، لە ناكاودا ھاوسەرەكەى مرد،
كۆلەگە يەكەى داتەپى و كۆشكەكەى خاپوربوو. سالتىكى پىنە چوو دايكىشى
كۆچى دواى كرد، حال و ژيانى گۆرا و دونىاي خۆشيه كانى لى تەنگ و تاريك
بوو، دەيويدست ئەو ديمەنە ئازاربه خشانەى لە ياد نەمىنن، پەوى كردە ھەلگرتنى
پىك و مەيخواردنەو بە ھىواى ئەو ھى ناخۆشيه كەى لەسەر نەمىنى! مالاكەى
بنى ھات و لە خەلكى دووركەوتەو، دواتر گەيشتە ئەو شوپىنەى كە ئىستا
دەيبىنى، ئاگرى بەزەبى دەخاتە جەرگى ھەركەس كە دەيبىنى.

ئەو ھوو چىرۆكى خوگرتنى ئەو مەيخۆرە پەشيمانەى كە پۆژانە سەتانجار
دەچووبە مەيخانە و پەشيمان دەبووبەو، تا واى لىھات بووبە بابەتتىكى لاوھى
و پشتگوپىخراو، چەندىتر لە گۆشە پشتگوپىخراوھە كانن خەلكىش لىيان بىتاناگان!
چىرۆكى ھەموويان دووبارەبە و دەكەونە ھەمان چالەو، بەراستى بەختەو ھەر ئەو
كەسەبە كە پەند لە وانىتر و ھەردەگرىت، وەلى بەراستى ئەو پوونادات و ئاوەزىان
ناخەنگە.

قوربان دەتوانم نەپىنەكن لا بدركىنم، ئەو مالىك بووبە و شىوھە ھاتەگۆ..

پىمگوت: ھەرموو پۆلە..

لەراستىدا قوربان من دەمەوى ھاوسەرگىرى لەگەل كچى ئەو پىاوھ بەكم د
دوینى داوھتى كردين، بەراستى ئەو پىاوھ كەسىكى باش و دلنبايە..

بە پىكەننەو قسەكانىم پچراند!: ھەستم كرد كە شتىك ھەبە و تو لىم
دەشارىتەو مالىك..

بۆچى ئەوكات راستىت پىنەوتم كە پرسىارم لىكرديت، خۆ ئەم ئەكات لە مالى
ئەو پىاوھ بووين، دلخۆشيت جۆرىك بووسەرەنجى ھەمووانى رادەكيشا؟

- به راستى قوربان شهرم لیت ده کرد.

هر چۆنىك بیت ئىنشائه لالا له گه لیان گفتوگو ده کم و هه والی داواکى توشى
پیده گه یه نم، .. خیر ده بی ئىنشائه لالا.

- باره که لا قوربان ..

- به لام قوربان هه ندی ده سسته واژه ی مه جازى له هه ندیک په رتووکى
ته سه وفدا به کار ده هیترى نازانم مانایان چیه، یان نه وانه ی به کارى
ده هیتن به داخه وه نازانن ماناشى چیه، به نمونه وشه کانى وهك:
(مه ی، کاسه ی مه ی و هاوشیوه ی نه وانه)

- گوتم: پۆله نه و وشته یان به کاره یناوه تاوه کوو خه لکی جگه له وان نه و
وشانه ده کار نه بن، ..

وه لى نه و وشانه مجازن بۆ شتگه لى تر به کار ده هیتریت و مه به ست لییان مانا
پاسته قینه که ی نیه، بۆ نوونه: وشه ی مه ی و مه یگیر و هاوشیوه کانیان،
مه به ست لى چتیکى مه عنه ویه و به ره مه ی زانینى نه یئیه کان و بینینى
جیهانى نووره.

ته نانه ت یه کیکیان ده یگوت: " مه ی له نیو پوحدایه نهك مه یخانه " واته مه ی
پوچ و مه عنه ویه ت نه و مه یه ی مه یخانه نیه، نه و مه یخانه یه نیه که شوینى
خواردنه وه ی مه یه.

- بهائی قوربان، زۆرباشه، دهرباره‌ی شه‌ریعت و حه‌قیقه‌ت زۆر قسه‌وباس ده‌کری ده‌لێن: شه‌ریعت له‌ حه‌قیقه‌ت جوازه، جیاوازی له‌ نێوانیاندا هه‌یه، تۆ له‌ باره‌یان‌وه چی ده‌فه‌رمویی؟

گوتم: شه‌ریعت بریتیه له‌ فرمانه‌کای ئایینی پیروژ، هه‌ر ئه‌وه‌یه که به‌ هۆی نیگاوه دابه‌زیوه‌ته سه‌ر پێغه‌مبه‌ر(د.خ) وه‌کوو نوێژ و پۆژوو و دوورکه‌وتنه‌و له‌ قه‌ده‌خه‌کراوه‌کان.

به‌لام حه‌قیقه‌ت به‌رهمی کارکردنه به‌ فرمانه‌کانی شه‌ریعت، واتا دوورکه‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌خه‌کراوه‌کان و نه‌نجامدانی فرمانپێراوه‌کان، هه‌موو حه‌قیقه‌تێک ده‌چێته‌ ناو شه‌ریعت به‌لام هه‌موو شه‌ریعه‌تێک حه‌قیقه‌ت نیه.

- زۆرباشه...، ئه‌ی جیاوازی حال و پێگه‌(مه‌قام) چیه قوربان؟

حال به‌رووبوومی زانسته، گه‌ر به‌رده‌وام بوو ده‌بیته‌ پێگه‌ و پله‌ و (مه‌قام)، گه‌ر ئه‌وه‌ش ته‌واوبوو ده‌بیته‌ حال...

بۆ نمونه‌ گه‌ر مرۆف په‌رتووی ته‌سه‌وفی خوێنده‌وه، ئه‌و په‌رتووکانه‌ی دهرباره‌ی ته‌سه‌وف و زوهد و ژیانی خواپه‌رستان و چۆنیه‌تی ژیانیان، خۆنه‌ویستیان چۆن بووه‌ بۆ دنیا و چۆن پوویمان کردۆته‌ دواپۆژ و کارکردن پێی، ئه‌مه‌ وا ده‌کات پالنه‌ریک له‌ بوونی که‌سه‌که‌دا دروست بیت و وای لێده‌کات پوو له‌ خودا بکات و واز له‌ قه‌ده‌خه‌کراوه‌کان بێنیت و دودیا نه‌په‌رستیت، ئه‌مه‌ی به‌ ناشکرا له‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی ده‌بینری و پووبه‌پووی وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان و ئه‌وانیتریش ده‌بیته‌وه، گه‌ر جولای و که‌وته‌ له‌رزین ئه‌وه‌ حاله‌، ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بوو و نه‌که‌وته‌ ژێرکارێگه‌ری

شەيتان و وه سووسه و بهردهوام پته و بوو نه وه "مه قام و پايه" يه، بؤيه
پيشه و اغه زالى ده فەرمووئيت: "زانست حال به ره مه دئيتت و حاليش مه قام
"

- باره كه ئلا قوربان، خودا زانستت فەركات، .. ئايا شتتيرت له من
دهوئى؟ ده چم نه و وه لامانهى جه نابتان ده نووسم نه وه كوو بېرم
بچيته وه.

- نه خيتر، باره كه ئلا پۆله.

دواى عەسرى پۆزى دواتر چوومه لاي نه و پياوهى له مه يخانه كه بينيمان، له
هه مان نه و پيكه وتهى له سه رى پيكه اته بووين، له ده رگامدا، هاوپي كه م
ده رگاي كرده وه .. له راستيدا نه و جار به گه رم و گوپى به خي ره اتنى كردم،
گوئى: دويئى زۆرم بېر له تو كرده وه، كه يشتمه نه وهى هيج پيگريه ك نيه
له وهى ببينه هاوپى جه نابى ده روئيش.

گوتم: نه وه زۆرباشه، به لام من له يه كه م ديدارم له گه ل تو م به هاوپى خو م
هه ژمار كرده وه، ئيستا كه بووينه ته هاوپى ده توانم پرسيارتكت لي كه م: چ شتت
نازارت ده دات هاوپى خوشه ويست؟ باوه رم پي كه ده زانم شتت و اي كرده وه
ژيانت تي كچى و به ره و ناراسه يه ك بچى كه له گه ل سروسشتى خو ت ناگونجى -
ببوره - وه كوو نه و بى ناگاييه، ئايا وانيه؟

دواى نه وهى له شوئى خوئى دانىشت و هه ناسه يه كى خه ماويى تي كه ل به گه رمى
دلئى كى گر گرتووى هه لكيشاو و گوئى: راسته كه ي به راستى وايه، پووداو كه لي كى
زۆرم به سه ر هاتوون وه كوو مرقئى كى ويرانبوويان لي كرده وم، منيان په لكيشى

دۆزه خى بزدىوونى خۆم كىدووه، گىرنگى به هېچ نادهم، سىكالاي خىم و په ژاره كانم ده به مه لاي كاسى مهى، به هوى نه وه وه له كه تواره خه ماويه كه م راده كه م.

- به لى... گويىگره هاوپى خوشه ويست، ده زانم چيت به سه رهاتووه،

هر بويه حه زه كه م شتىكت پيلىم نه گه ر....

- تكايه، .. هېچ مه لى... هه موو نه وهى ده ته وى بيلتى و بوى باسبكه يت

هه ستى پيده كه م و ناگاداريمه، ده يانجار پيمگوتراوه....

نايا گومان ده به يت ده توانم له م خه م و ناخوشيهى پييه وه ده نالينم به و ره چه ته

جادوويانه ت رزگارم بيت؟ نيوهى بانگخواز له نيو ناخوشيه كانى نيمه نازين،

هه ست به نازاره كانى خه لكى ناكه ن، نه ووشانهى به رگوييان ده دن ده بنه هوى

بيزارى و بارگرانى و گويچكه كان تواناي هه لگرتنيانى نه ماوه... كاره سات و

ناخوشيه كانى ژيانم له ناموزگاربه كاندتان گه وره ترن، نه و ناموزگاربه يانهى

گويچكه كانيان پر كىدووه و خه ريكه له چه ند پاتهى ده خنكىت .

گوتم: به لى... گه ر با به ته كه نه وهايه نيسستا تيروانينت بو ژيان چيه؟! له

چه شتنى نه و نازار و دانيشتن له و كوپره پوخينه رانه به رده وام ده بيت؟ سوودى

مروء چيه گه ر له ناوه وه پووخواوبيت و بى نامانج بژى؟

ماويه ك بى دهنگ بو، نازانم بوچى وام به باش زانى كه گفتوگويه كه م له كه لى

به كوتابينم، حالى قه بولى زياترى نه ده كرد...

پيمگوت: به جيتديلم بى نه وه بير له كوپى ژيانت بكه يته وه، .. دوور له كار كردن

به و ناموزگاربه يانهى كه گويچكه كان پر ده كات- به ده ربرينى تو-.

پياوه كه م جيھيشت و گه رامة وه ماله وه، شيخ صفا له پاره وه كه چاوه پي ده كردم.. سلاوي كرد و هه والي پي دام كه خوي و موريد و منداله كاني هه موو سال به بونه ي يادي شه وره وي پيغه مبه ر (د.خ) هه لده ستن به سازداني ئاههنگ، هه روه ها گه وره پياواني مه غريب له ئالوبه يتي پيغه مبه ر (د.خ) داوه ت كراون، نه مه ده بيته هوي به كت رناسين و دروو سستبووني په يوه ندي له نيوان ئه وان و هاوكوفه كانيان له روزه لات دروو سست ده بيته، خيردار و پرفه ر ده بيته.

داواي ليكردم له و ئاههنگه دا يارمه تيان بدهم تاوه كوو ئاههنگه كه به جوانترين شيوه به رتوه بجيته و جيگاي ره زامه ندي ميوانه كان بيته، هه روه ها كاتيكي شيان بو پيشكه شكردي وتاريك بو منيش ته خان كردبوو، ئاههنگه كه چه ند روزه يكي كه مي مابوو، نه و ئاههنگه ده بووه كو تاييه كي جوان و پازاوه، چون منيش له كو تايي ته واو كردي په رتوو كه كه بووم، چه ند روزه يكي كه م مابوو لاديكه جي بيلم، پازيبووم و جه نابي شيخ زور پيدا گير بوو له وه ي نه و كاره به گرنگيه وه سه ير بكه ين.

داواي دوو روزه ها ورپيه خه مبار و كاره سستباره كه م بيني له ناو خه لكه كه دايه و هاتوو به بو گو يگرتي وانه كان، به و كاته ي به ياني ! توشى هيده بوو بووم، وام گومان برد داواي دانيشتمان به خويدا چوته وه و بيري له حال و ژياني خوي كر دوته وه، به لام به هه لويسته كه ي زور سه رمسورما، چون بي نه وه ي هيچ گفتوگويه ك له نيوانمان بوويدات هه ستا و پويي.

به راستی نه مزانی چون نه وه لویسته ی رافه بکه م، نه وه ی بوم به رده رکوت دوو
هه لویستی دژیه ک بوو، له وانه یه بیر ی له و گفتوگویی ی نیوانمان کرد بیته وه،
له وانه شه نه مه سه ره تای گوران و ناماژهی گه رانه وه بیته.

نه وه م بو ساغبوویه وه کاتیک به نه نقه ست سه ریکی مه یخانمدا و له وی نه مبینی!
کاتیک پرسیماری نه وم کرد گوتیان نه هاتووه.

گومان ده به م پیوستی به دانیشتنیکی تر هه یه .. له وانه یه له گه ل که سیکت
گفتوگو بکات و ناموژگاری بکری و پینمونی بکریت، به لام من نه و که سه ی
شایسته ی نه و کاره نیمه، له وانه یه که سیچکیتر بیته و خاوه ن پینگا و چاره سه ری
کاریگه ربیته، ده بی نه و که سه کی بیته؟

کاتیک نه وه م بو شیخ صه فا باسکرد و ته واوی به سه ره اته که م بویگنرپایه وه،
پینمگوت نه و که سه پیوستی به ده ستی یارمه تی هه یه، پیوستی به ده ستیک
هه یه له چالی گونا و بیابانی سه رگه ردانی و قولایی خه م و په ژاره ده ربیه تی و
بیباته نیو ژیانی پاک و بیگه ردی.

بیگومان بنچه و پیکه اته ی پیاوه که باش و پاکه، ته نی نه و کاره ساته ی به سه ردا
هاتووه له هیزی خوی گه وره تره، بیوانایی و دهسته وه ستانی ده رکه وتووه، کی
ده زانی؟ له وانه یه نزیک بیته له ده رگا و گه ر به نیازه وه له ده رگا بدات
لیبکریته وه، له وانیه نیستا کاتی گرانه وه ی بیته، هه ندیک گونا هه یه ده بیته
هوکاری گه رانه وه و ملکه چی به نده.

هه ر زوو شیخ صه فا په زامه ندی نیشاندا و شه وی دواتر له گفتوگو که م له گه لی
چوو سه ردانی نه و، که گه رایه وه پینراگه یاندم که له گه ل پیاوه که دانیشتووه،
وا ده رده که وت که هیچ گفتوگویی له نیوانیاندا پووینه دابیته، دانیشتنه که بی

نه نجام كۆتايي هاتبيت، له وانه يه له بهر شكۆ و شهرمي شيخ هيچي نه دركانديت
و ده رگاي به پرووي نهينيه كانيدا والا نه كردبيت، يان نه ويستووو خه م په ژاره ي
په ننگواردووي ناخي هه لپريژيت.

(۶)

پۆرتیک مابوو بۇ ئاھەنگى ئیسراو میعراج، شیخ صەفا گرنكى زۆر و بى پایانى بەو
یادە دەدا ئەمەش لە بەر خاوەن یادە کە بوو (د.خ)، جە نابی شیخ فرمانیدا
ئاھەنگە کە بە شیۆە یەك گونجا و شایستە بیئت بەو میوانە ئازیزانە ی مە غریب،
چوون ئەو میوانانە لادیكە و ناوچە کە مان بەرە کە تدار دە کەن.

جە نابی شیخ لە ھەموو ریکخستەنەکان، بچووک یان گەورە بۆچوونی خۆی
دەردە بپری، کوچە و کۆلان و شەقامەکان پازینرانەو، لادی جلی جەژنی پۆشی و
خەلکی لە خۆشیدا نغزۆ بووخۆشی لە رووی ھەمووان دە بینرا، ئەم خۆشیەش لە
یارمەتیدان و ھاریکاری یە کتر و ئامادە کاریی بۆ ئاھەنگە کە خۆی دە نواند، بۆچی
نا.. چوون شیخ صەفا و ھەکوو باوکیکی بە سۆز بوو بۆ ھەمووان، ئەو پینیشاندەر
و پەرودە کار و مامۆستا و ئامۆزگاریکەر بوو، کاریگەریی و شویندەستی
بە سەر خەلکی لادی جیھیشتوو.

سەیر نیە لە ناو ئەو خەلکی خەریکی ئامادە کاری ئاھەنگە کە بوون و ھیچ
کەمتەرخە میان نە نواند، ئەو پیاو ھەشی تیدابیت کە ریبواری مە یخانە کانە، ئەو
پیاو ھە بە ئامۆزگاریە کانم تووپە دە بوو، ئەو پیاو ھە لە ناخۆشیی و تەنە ژەکانی
ژیانی پۆژی دە کردەو، لە گەل ئەو ھەشدا ئەو دەرفەتە ی لە دەست نەدا لە گەل
خەلکی لادیكە خەریکی ریکخستنی ئاھەنگە کە بوو، تەواو توانای خۆی
دەخستە گەر، لەو لادییە پیروزە و جوانە ی ئیمە خەلکی لە گەل جیاوازی
تیروانینیان، ھەرچەند ناخۆشیان لە نیوان ھەبیئت، یادی خۆشی و ناخۆشی
ھەموویان کۆدە کاتەو، گیانی ھاوکاری لە خوینیاندا ھاتووچۆ دە کات، ھەرچی

پووبدات هه ريه كه يان ته واوى نه وهى له توانايدايه پيشكهشى دهكات، ئافره تان و پياوان، گه وره و بچووك، هه موويان وه كوو شانەى ههنگ وان له يارمه تيدانى يه كتر.

پياوه كه م به بزه وه پراگرت و به گويمدا چرپاند: به خيريبى هاوپى خوشه ويست، چه ند دلخوشم به ئاماده بوونت ليژه دا، له نيوان خه لكى لادى و دراوسىكانت،

ئايا به رده وام سهردانى كۆرى صؤفیه هه ژاره كان و ئاههنگه كانيان ده كه يت؟

به سه رى ئاماژهى بۆ كردم و به دهنگيى نزمه وه گوتى: له سه ر به شدارى كردنى ئاههنگه كان رژد ده بم، به تاييه ت گه ر كه سانى به ريز و ريزدار به شدارى بكن، له وه تهى بچووك بووين لادىكه مان هه موو سالى ئاههنگى له وشيوه يه ساز دهكات و ميوانان له هه موو شوينىك دىن، وه لى جه نابى شىخ به هوى به شدارى توه ئه و كه په ته جوايه زه ! له باره ي توه له قوتابيانه وه گويبىستى په سنى تو بوومه، باسى زانست و بالايى ره وشنت ده كه ن.

له به رخۆمه وه گوتم: گو مانه كه م ده ر باره ي نه و پياوه هه له نه بووه، كاتى پيمو ابو له وانى تر جياوازه و له شوينىكى هه له دانىشتووه كه شوينى نه و نيه، نه و مه يخانه ! بىگومان به بى ويستى خوى ريگا كه ي ون كردووه، نه و ته نها ئاتاجى كه سيك بوو ناخوشى و باگرانيه كه ي له سه ر سووك بكات و قولى ميه ره بانى بخاته سه ر شانى و ئاماژه ي رپى راستى بۆ بكات..

نه و وته يه ي له ئاوه زمدا ده خولايه وه، واى كرد ده روونم بوى بجوشى و به زه بيم پيدا بىته وه و تكاى گه رانه وه ي بۆ بكم. سوؤزم بوى نواند و ده رگاى قسه كردنم له كه لدا والا كرد و به گويمدا چرپاند: نه مپۆ رووخسارت ده كه شىته وه و

شوينه وارى كامه رانىت پتوه دياره ! هيج هه يه بۆمى باس بكه يت؟

گوتى: نواى ئەوئى شىخ صەفا سەردانىكردم، لەوانەيە نۇ ھۆكارى ئەوئە
بوويىت، لەگەن خۆم دانىشتىم، ئەگەرچى جەنابى شىخ لەگەنمدا فەسەي بەكرد،
باشتر بلىم دەرفەتى ئەو باسەم ئەدا، وەلى لە چاوانىدا باشترىن نامۇزگارىم
وەرگرت، دىدگام بەرامبەر زيان و خۆگونجان تىپادا گۇرا،

لە ھەموو ئەو ساتانەي كە لاوازىمى تىدا نواندووە و پىئويىسىنى نەكردووە بەو
شىئوئەيە بىت... .

لەوانەيە ئەو كاتەي تووشى ئەو كارەساتەبووم ئىئوئەم پىئىپوواپە نەدەكەوتنە
نىئو ئەو ھەموو ھەلانە، بەلام قەدەرى خودا وابوو، بەلام سەردانى جەنابى شىخ
وەكرو كىشانبوو بە ھەنيەم و رايچلەكاندم، لە خەوى بىئاگابى وەخەبەرھىنام و
لە چەلكانى سەرگەردانى دەريھىنام، بىگومان تەمەن كورنە و دەمەوى ئەوئى
ماوہ رابردوومى پى چاك بكم، داوام بۇ بكم خودا راگىر و دامەزراوم بكات و
دەستم بگرت بۇ لاي خۆي.. .

چەندە جوانە ئەو وشانەي كە لە دلە راستگۆكەتەوہ دەرچوون و نەمايندەي خە
و نازارە كانتە و رىگاي رىگار بوونت بۇ والا دەكات، چەندە بە سوودە
نامۇزگارىكەرەكەت خۆت بىت. ھەتا بانگخوازي چاكە ماپىت و بەرووبوومەكەشى
ساخ و تەندروست دەبىت، ئاي لەو موزدە و سەرکەوتنەت.

وەرە دەرگا كراوئەيە و پەرورەدگار لىبوورده و پارىيە بە گەرانەوئەي بەندەكانى،
بەلكو لىيانخۇشدەبىت و بە باشترىن و بالاترىن شىئوئە پاداشتيان دەكات.

وەرە دەستى پەشىمانى ھەلپرە و رۆندكى چاوانت بىئىرە و ئارامىي شەو و تىنى
دەمە و نىوہرۇ بقوزەوہ و كرنۇشى قول بىبە و نزيكەوہ.. .

گۆشه گېرى.. گۆشه گېرى، له گۆشه گېرىدا ئاسووده يى هه يه، ده ست به سه ر
سه رى هه تيو دا بېنه دلّت نه رم ده بېت و ده گه يت به ئامانجه كه ت، هه ميشه رۆژى
مالئاوا بېت له بېر بېت، ئه و ده مه ي ده كه وېته گيانه لا بېروهووش نامېنېت و لقي
ته مه ن ده شكېت و مرو به كفن ده پېچرېت و باش ده پېوشن، ئاى چه ند ته نيا بيه
ئه و كه سه ي كه كرده وه كانى دلّنه واى ناكه ن! ئاى چه نده ئاتا جه ئه و كه سه ي
كه تېشووى بۆ رۆژى كوچى دانه ناوه ..

پياوه كه له و ده مه ي كه فرمېسكى چاوه كانى “رېيان نه ده دا به باشى بدوى
گوته:

- جه نابى شېخ برېنېكى ساريژ نه بووت كولاندمه وه، واتكرد زياتر لۆمه ي خوّم
بكه م، چوون هه ر له يه كه م ديدارمان به ناشايس ته يى له گه لّت دوام، بېوره
قوربان من پېگه و پا يه ي توّم نه زانى، هه لّسكه وتېكى ئاوام نواند ئازارى دايت.
ته نانه ت له بېئاگايى خوّم سته مېكى گه و ره م له ئاموژگارى و بانخگخوازان كرد،
به لام خودا ده زانى ساردى و وشكېم له دلّوه نه بووه، به لكوو وړېنه كردنى
نه خو شه كاتى تا يه كه ي به رز ده بېته وه، يان بى ئاگايى مه يخوره كاتى زېده رۆيى
له خواردنه وه ده كات.

بۆ يه تكا يه بېبووره .. بېبووره بۆ ئه وه ي منيش له خوّم بېبوورم!، ئه گينا
په شيمانى به ره و كارېترم په لكېش ده كات.

پېمگوت: هېچت له سه ر نيه براكه م، ئه وه من بووم ته نه هاييه كه تم تېكدا،
بانگه رېك بۆ لاي تو بانگى كردم، هاتم تا ئاموژگاريت بكه م، وه لى به راس ته ي تو
بوويته ئاموژگارېكارم!.

دواتر پییگوتم: جه نابی شیخ به خودا من قه دری تۆم نه ده زانی، بۆیه نه وه م به رامبه رت کرد، باشه چۆن نه وه نده ئارامت له سه ر په فتاره کانم گرت، له کاتی کدا تۆ له نیو قوتابیه کانت به باشه و زاناو پیگه به رزی په سنت ده که ن، ته نانه ت بوو یته جیگای قسه و باسی خه لکی! سویند به خودا نه و په وشت به رزیه یی و نه رم و نیانیه ی له جنابتانم بینی بالآتربوو له زانسته زۆر و فراوانه که ت.

بزه م به پوودا کرد و پیمگوت: دیاره من و کاره که مت زۆر لا که وره بووه، به لام له راستیدا بچوک و ساده یه. واز له وه موو نه مانه بیته براکه م، داوای رینموونی و دامه زرراوی بۆ خۆم و تۆش ده که م، مۆله تم لی خواست و پۆیشتم، نه ویش که رایه وه سه ر کاره که ی.

دوای قسه کردم له که ل پیاوه که، به یادگی خۆمدا چوممه وه و بیری پیشووم ده کرده وه، بیری نه و کاتانم ده کرده وه که وه کوو نه و بووم، بگره له و خراپتریش بووم. ئایا کاتی گرنگی به و پیاوه ده دم له بهر نه وه یه که خوشم پیشتر له و حاله تدا بووم؟ ئایا یارمه تیدانی نه و له بهر نه وه یه که پۆژیک له پۆژان منیش وه کوو نه و بووم؟ کاتی من له حال نه و دا بووم خودا که سیکی بۆ پامکردم و به ره و سه رفرازی ده سنتی گرتم، باشه بۆچی من په زیلی بنوینم به رامبه ر که سیک که قاچی شکاوه و پیکانی هه رزه لیه، بۆچی یارمه تی نه دم و نه و ته مه ی به ری چاوی گرتوو له لای نه به م.

دوای وانیه به یانی، هه مان پۆژی ئاهه نکه که ته نها بووم، مزگه وتیش جمه ی ده هاتن به شیوه یه ک بوو له وه ته ی هاتم به م شیوه یه م نه بینی بوو.

ئاشكرايه خه لكى، تەنانەت پەشۆكى خەلكىش تامەرزۆيى بېنىنى ئاھەنگەكەن، دەپواننە چۆنەتى بەرپۆه چوونى ئاھەنگەكە، بە تايبەت كە مېوانەكان لە گەورە و سەردارانى نەوہى پېغەمبەرن (د.خ) لېبېت.

دوای گوتنەوہى وانەكان بۆ خویندنى ویردەكان دانیشتم و (مالیک) یش لە كنم بوو، چەند خولەكێكى كەمى پېچوو ھاوړیکەم (عومەر) ى تەوبەكار هات و لە تەك (مالیک) پوونیشست، بە چپە لە گەل یەك دووان "وہلى لە بەر مژولیم بە ویردەكان لە قسەكانیان نەگەیشتم، وہلى دواتر مالیک پېراگە یاندم كە عومەر دەپەوى ھاوسەفەریم بکات، بە و مەرجهى نەبیتە ھۆى زەحمەتى بۆت.

بزەپەكم كرد و گوتم: ئیستا لەوہ گەپین، دواتر لە بارەپەوہ دەدوین ئینشائەللا. لە نیوہپۆدا ھەموو شتێك باش بوو، پیاوان مژولى ئامادەکردنى شوینى ئاھەنگەكە بوون لە نزیک مالى "شیخ صەفا"، ھەروابیتەوہ چوارپایان دانابوو و پایەخیشان راخستبوو، ئەمە دوای ئەوہ بوو كە دەنگ بەرزكەرەوہ كانیشیان ئامادەكردبوو.

ئەو چەند كارژیرەى بەر لە ئاھەنگەكە زۆر خۆش بوون، بارى دلخۆشى و كامەرانیى پووخسارى ھەموانى تەنبوو، كۆبوونەوہ پەپە و فەر بوو، پەپەندى پووحى نێوان موسلمانانى پتەوتر دەكرد و شوینەوارى گەورەپى ئایینى لە دلەكان جێدەھێشت.

دوای نوێژى عەسرمەن و جەنابى شیخ و سى كەس لە كەسە دیارەكانى لادى بۆ پېشوانى لە مېوانە بەرپۆزەكانى مەغریب چوونە فرۆكەخانە، لە گەل سەرەتای

عیشا گه یشتنه فرۆکه خانه، پووی دره وشاوه یان نیشانه ی پرستش و به ندایه تی بوو.

سیّ پیاو بوون، که پۆشنایی و پوناکیی و شکۆ و پیزیان لی به رز ده بوویه وه، ده تگوت خۆر له پوو خساریاندا سه رچاوه ی گرتووه، سیمایان جوانی شه رمه زار ده کرد، له خه لکیی جیاواز بوون، وه ک بلیی له توخمیکی جیاواز و سه ربه خۆن و له به هه شت پیگه یشتبن، بۆ نا کاتی نه وه ی پیغه مبه رن (د.خ) و توخمی دوورپیش لای که س نامۆ نیه .

هه ر چۆنیک بیّت چاو له وانی جوانتر نه بینیه وه، سه رسام نه بووم کاتی مندالان به هوتاف و ئافره تان به هه له له و پیاوانیش پۆندکی شادیان له چاواندا ده باری و له گۆنایاندا ده تکا، ئه و گه وه مه ردانه ی خوداش له و خاکیتیه ی باپیره یان (د.خ) بۆ ماوه ته وه، سلو له خه لکه که ده که ن و ده ست به سه ر مندالان دادینن..

بزه له سه ر لیوانیان ون نابیّت و ئارامیی و شکۆ له خاسیته کانیا نه ..

هه رزو ته نیّ به بینینی ئه وان جه نابی شیخی مامۆستام بیرکه وته وه .

چووینه پیش بۆ به خیره یانان، له هه موویان به ته مه نتر جه نابی " شیخ موحه ممه د حه به شی " بوو، دووه میان به " شیخ مه پوان " ناوده بردرا، سییه میان ناوی " سهید سولیمانی مه غریبی " بوو، هه موویان زانای خواناسی خه لکی مه غریب بوون، هه ر یه ک له وان میژوو و ژیاننامه یان نووسراوه، له باره ی ژیانیان ژماره یه ک زانای عه رب په رتووکیان له باره ی ژیانی ئه وان نووسیوه، به تایبهت زانایانی شه رعزان، چوون مهیدانی ئه و مهردانه ی خودا بریتی بوو له مهیدانی شه ریعهت ..

له ریځگادا شیخ مه پوان گوتی: جه نابی شیخ نه حمه د پیشتر تووم له لادیکه نه بینوه، نایا تو پیشتر گه شتتکردوه و گه راویته وه ؟

"شیخ صه فا" گوتی: له راستیدا قوربان نه وه " شیخ نه حمه د" ه، له زانا پیته له کانی " نه قسه ر" ه، قوتابی شیخیکه که به " شیخ مه هدی " به ناوده نگه " به کیکه له گوره زاناکانی ناوچه ی " نه قسه ر" نه و زاوای جه نابی شیخ مه هدیشه، له سهردانیکمان بو گورستان پییگه یشتین، له کاتیکه دا نه و بو گه شت هاتبوو، داوامان لیکرد لامان بمینیتته وه و نه و په رتووکه ی که نه ماننتوانی له خزمهت مامؤسستا که ی ته واوی بکه یین لای نه و ته واوی بکه یین، جه نابیشیان به دهم داواکاریه که مان هات و سپاس بو خودای جیهانیان.

شیخ موحه ممه د حه به شی گوتی: ماشائهللا خودا زانست و نوورت زیاد بکات. له لایه ن شیخ و قوتابیه کانی بانگیشت کرابوون کؤبوونه وه، شه ویکی له بیر نه کراو بوو.

جه نابی شیخ صه فا به پیشه کیه ک ده سستی پیکرد و به خیراتنی میوانه کانی کرد، به تاییهت میوانه کانی ولاتی مه غریب، دوا ی نه و نؤبه تی جه نابی شیخی حه به شی هات و وته ی خوی پیشکه ش کرد، که بریتی بوو له پیداگیری و ده ستگرتن به نایین، نه و وتاری جه نابیان بووه جی سهرسورپمانی هه موو ناماده بووان.

دوا ی نه و شیخ مه پوان وتاری خوینده وه، وتاره که ی نامانجدار و په وان و پر سوود بوو، شوینه واری له سهر دهروونی خه لکی جیهیشت، تیایدا باسی نه وه ی کرد که بوونی شیخ بو مورید له گرنگترین پیویستیه کانه، شیخ یارمه تیده ری

موریده و بارگرانی رینگه‌ی له سه‌ره‌له‌ده‌گریت، دواتر بابه‌ته‌که‌ی به با سی ئیسرا و میعراج به‌سته‌وه و به‌ده‌رپرینه جوان و دانسقه‌کانی هه‌مووانی شوک کرد. دواتر نۆبه‌تی به‌نده‌ی هه‌ژار هات و تیایدا با سی ئه‌وه‌م کرد که پوویداوی ئیسرا و میعراج به‌خشش‌شیکه‌ی خودایه و له‌هه‌ره‌گه‌وره‌ترین به‌خشش‌سه‌کانه، که تیایدا نۆیژی به‌دیاری به‌خشیه‌ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) و ئومه‌ته‌که‌ی، ئه‌و نۆیژه‌ی ویستگه‌ی په‌بوهندی ئیمه‌یه به‌په‌روه‌ردگار و پۆژانه‌ پینج پوچه‌کانمان ده‌چیته‌ خزمه‌تی پیروزی، جا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی نزیکیته‌وه با کپرتوش بیات.

شه‌وره‌وی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دابه‌زینی په‌حمه‌تی خودا بوو به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر، له‌وه‌دا‌گه‌وره‌ترین نمونه‌ی خۆراگری و ئارامگرتن هه‌بوو بۆ شوینکه‌وتوانی، ئه‌گه‌ر زه‌وی نکۆلی په‌یامه‌که‌ی بکات و پشت له‌و بکه‌ن بیگومان ئاسمان به‌سه‌ له‌خۆی بگریت.

له‌کو‌تاییدا ئاهه‌نگه‌که‌ به‌ ستایشی یه‌کینگ له‌ کورپه‌کانی " شیخ سه‌فا " کو‌تایی پیهات و به‌ده‌نگه‌ به‌ سۆز و کاریگه‌ر و ناسکه‌که‌ی دلی ئاماده‌بوونی جۆشاند، ئه‌و کورپه‌ ده‌نگیکه‌ی فریشته‌ ئاسای پیبه‌خشرابوو، له‌دله‌کان بلیسه‌ی سۆز و تامه‌زۆیی داده‌یساند، چون ده‌نگه‌که‌ی له‌ دلێکی پاک و هه‌سته‌تیکه‌ی بالۆ-سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت.

وای بلاوه‌کردنی ئاماده‌بووان له‌گه‌ل میوانه‌ به‌پێژه‌کانی مه‌غریب چووینه‌ شوینی پشوودانیان، من و مالیک و هاوپی ته‌وبه‌کاره‌که‌م دانیشستین، ئه‌و هاوپییه‌م به‌دریژی پۆژه‌که‌ جینه‌هیشتم!

هاوپییه‌که‌م خه‌مبار و دلته‌نگ بوو، ئه‌مه‌ت به‌پوونی له‌ نیوچاوانی به‌دی ده‌کرد، به‌خۆم ده‌گوت: له‌وانه‌ ئه‌وه‌ ئه‌و دلته‌نگیه‌ بیت که ته‌وابه‌کار دوا‌ی ته‌وبه‌که‌ی

هه سىتى پى ده كات، هه له كانى رابردوى بير ده كه وىته وه و په شىمانه لى،
تۆبه كهى هاوكات بوو له گه ل ناھهنگه پىرۆز و وتاره به پىزه كان، واى كرد دلى
بگوشرى و بجوشى و له چاوانيدا پۆندكى په شىمانى ببارىنى، ئەمە ئەگەر ئەمە
نیشانەى چىتىك بىت بىگومان ئەو چىته توبه يه كى راستگويانە و خويكى باش و
دلئىكى سه لامه ته، ده با هاورىكه مان به وه دلخوشبىت، چون ئەمە نیشانەى
قه بوولبوونه .

ئەو دەمە لای ئەو ويستم چىرۆك و به سه رهاتى خۆمى بۆ بگيرمه وه، به هيوای
ئەوهى دلى خۆى پىبداته وه و بى ئومىدى فرىدات و دەست به په تكى ئومىد و
هيواه بگرت، به سه رهاتى خۆم له سه ره تاوه تا كۆتايى بۆ گىرپانه وه و ئەوانه
بى دەنگ گويان بۆ شل كردبوو، نیشانەى سه رسوپان به رى رووخسارى
داپوشىبون، له وانە يه گەر له بهر شوين و خوشه ويستيم له دلئان نه بووايه
ئەستم باوه ريان ده كرد.

هه روه ها جه نابى "سه يد عومەر" يش گويى بۆ به سه رهاته كه م گرتبوو، كاتى
ته واوبوم ده سىتىكى به سۆزى به سه ر شانمدا هينا .

دهنگى "شىخ صه فا" قسه كانى برين، ئەو دەمەى له ناوه وهى مالە كه هاته دەر
و دلئىابوو له وهى كه ميوانان له شوينى ديارىكراودا له پشودان، دواتر هات و
گوتى: به پىزان له گه ل خۆتان به شداريم پىكه ن با سوودىكتان لى ببينين،
به دلئىابيه وه قسه كانتان گەرم و خوشه .. هه موومان پىكه نين، گوتم: قوربان
ئىمه به دواى سوود وه رگرتنين له دانىشتنه كانت.

تیبینیم کرد هاورپیه تهویه کاره که م شوینه واری خه مباری به پووخسریه وه نه ماوه
و بزه دهکات و له و نیوه نده دا به نا سووده بی ده ناخفیتن، زور دلخوش بوو کاتی
بینیم له و خه مبارییه ی دهرهاتووه و به ره و هیوا و نومید هه نگاو دهنی.

دوای نه وه ی له گه ل " شیخ صه فا " له باره ی ئاهه نگه که شه نوکه وی بابه ته که مان
کرد هاورپیکه م مؤله تی پویشتنی وهرگرت، نه و دهمه نزیک ی شیخ صه فا و مالیک
بووم، لئی نزیک بوومه وه و به گویمدا چرپاند: راستگویی، یه که م پایه
راستگویییه .. پییه وه پایه ندبه، نه و دلنیایی گه یشتنته . له مه به سته که م گه یشت و
به سه ری ئامارهی به لئی کرد و به بزه و په زامه ندیه وه ئیمه ی جیه یشت.

توزیک پیش به ره به یان وه کووه هه مووچار من و شیخ صه فا له خه وه ستاین،
کاتیک تیبینی کرد پووناکیی ژوره که م دایساوه هاته لام و سپاس و پیزانینی
خوی دهربری و په سنی پۆلی منی کرد له ئاهه نگه که و نزای چاکه ی بو کردم،
نه و پیاویکی نه رموونیان بوو و چاکه ی خه لکی ده ویست.

- پاشان گوتی: جه نابی شیخ تو ته نها سی پوژت لای ئیمه ماوه، من
داواکاریه کم لیت هه یه، چه زه که م جیه جیی بکه ی، ئاراسته و شوینی داهاتووت
کوئییه؟

گوتم: نازانم، له وانه یه پوو له سوودان بکه م.
گوتی: تکات لی ده که م له کاتی گه پانه وه ت سه ریک له ئیمه بده ئینشانه لالا،
تکایه به لینی نه وه م پییده ..
هیچ به رچاو پوونیه کم نه بوو تاوه کوو پیی بلیم: په یمانت پی ده دهم گه ر بوم لوا
واده که م ئینشانه لالا.

دواتر هه ندى پرسىارى زانستى رهفتار كردن و هه ندى بابه تى ترى ليكردم، كه به دهستيه وه گيرى خواردبوو، وه لاممدايه وه و سپاسى كردم و پويشت.

وه كوو هه ميش دواى نويزى به يانى وانه كانم دهگوته وه، له ناو وانه يه كيان چيرۆكيكم گيرايه وه كه له جه نابى "شيخ مه هدى" گوئيبىستى بووم، پوخته ي نه وه بوو: (پياويكى نابينا و له گه لّ خودا خاوهن حالّ له شوئينىكى ئاسيا داده نيشيتّ كه پيى دهگوترى نه نده نوسيا..

نه و پياوه وه كوو نواندى نه دهب به رامبه ر خودا هه مووجار وه كوو دانيشتنى ته حيات داده نيشيتّ، له گه لّ هه ژاران داده نيشيتّ و له گه لّيان نان دهخوات و ناموگارى چاكيان دهكات، ماله كه ي شوين و په ناگه ي هه ژاران و ليقه وماوانه، ته نانه ت كچه كه شى له كه سيكى هه ژار ماره بريوه، كه سيكى هه ژارى وه كوو نه وانه ي سهردانى دهكهن و له گه لّيان داده نيشيتّ، نه گه رچى پيشتر يه كيك له كه سه دياره كانى نه ويّ هاتبوويه خوازيبىنى كچه كه ي، دوواين ساته كانى به مردننىكى جوان كوئاييهات، خهريك بوو هه ندىك پاره ي له باخه ليدا ده زده هينا و ده بيه خشيه هه ژاريك له و ساته دا پوچه پاكه كه ي له جه سته ي جوايه ز بوويه وه و به ره و مالى كامه رانى و هه ميشه يى چوو..

تیبينى "سه يدى حه به شى" م كرد، له ئانوساتى گيرانه وه ي به سه رهاته كه رهنگى پوو خسارى گورپا! نه مزانى نهينى نه و گورپانه ي پوو خسارى چى بوو! ترسام بيّ مه به ست و ناگايى شتيكم گوئيبىت بوويته مایه ي نارازيبوونى نه و، له سه ر نه مه سه رزه نشتى خۆم ده كرد .

بۇ خويىندىنى ويردەكان لە تەك يەككە لە كۆلەگەكانى مزگەوت دانىشتىم، دواى تەواوبوونى ويردەكانم جەنابى "سەيد حەبەشى" ھاتە لام و سلاوى لىكردىم، منىش بە دلخۆشەيەو وەلاممدايەو، گوتى:

- ماشائەللا كورم! داوام لە خودايە بەخششەكانى دونيا و دواپوژت پى (بەخشىت).

بارەكەللا قوربان، خودا بە ھۆى تۆو سـوودى پىگە ياندووین، من تەنى فيرخوازىكى كەمترخەم.

- پۆلە گويم لىت بوو باسى شىخىكى خۆت دەکرد بە ناوى "شىخ مەھدى" ئايا دەكرى باسىكى ئەوم بۆ بكەى؟ لە كوى ھاتوو و خزمى ھەن يان نا؟ بۆم باس بكە پۆلە پەحمەتى خودات لىبىت.

ئەوھى پاستى بىت قوربان، خىزانەكەم كە دەكاتە كچى ئەو دەربارەى باوكى دەيگوت: باوكم لە (حەزرەمەوت)ى يەمەن ھاتوو و ھىچ خزمىكيان لەو ولاتە نيە..

- ئا بەلى.. بەلى... پەحمەتى خوداى لىبىت، خودا بە ئۆو سـوودمە ندمان بكات، ئەوھى گوت مينا ئەوھى بە دواى شتىكدا بگەپىت، نەمدەزانى ئەو شتە چيە؟

ئەوھى دياربوو شتىك لە خەيالى جەنابى سەيد دا دەخولايەو، ئەگەرنا چ مەبەستىكى لەو پرسىيارە ھەبوو؟ ھەرچيەك ھەبىت سپاس بۆ خودا ئەو ھىچ تۆرە نەبوو ھەروەكوو واى بۆ چووبووم.

داۋاي ئەو ماۋە كورتهى لاماڭ مانەۋە مېۋانە كانمان بە پىكرىدن. بۇ سېپىدەى پۇڭى
 دواتر شىمە كە كانم كۆكردەۋە بە مەبەستى خۇ نامادە كرىدن و پۇششتن بۇ ئەو
 مەبەستەى كە بۇى لە مال دەرچۈۋوبووم، كاك عومەرى تەۋبەكار ھاتە لام و
 "مالىك" ىشى لە گەل بوو، داۋاي لىكردم كە ھاورپىيە تىم بىكات لە و گەشتەم، رەنگە
 ئەمە بېيىتە ھۆى ئەۋەى پەن و زانست ۋە رېگرىت و قەرەبوۋى بە فېرۇچوۋنى
 تەمەنى بىكاتەۋە، لەۋانە يە نامازە يەك باشتر بېت لە سەت رىستە... بە و شىۋە و
 خاكىيەۋە دووا.

زۆر دلخۇش بووم بە بېستىنى ئەمە و رەزامەندىم دە رېرى، لە چاۋانى "مالىك" ىش
 ئەۋەم دە خويىندۋە ئەۋىش ھەزە كات بېيىتە سىيە ممان، بە لام شەرم ۋاي كرىبوو
 نەتوانى ئەو داۋايە پىشكەش بىكات، بە تايبەت داۋاي ئەۋەى زانى كە "كاك
 عومەر" بە و گەشتە دا ھاورپىيە تىمان دە كات.

بۇيە مە دە سېشخە رىم كرىد و گوتىم: تو "مالىك" گىيان.. چى دە لىتى؟ لە گە لمان
 دىيىت يان ئەو گەشتە لە گەل تۇدا ناگونجى؟

گوتى: لە راستىدا قورىبان زۆر ھەزە كە م بېم لە گە لمان، ۋەلى دە ترسىم ئەمە
 پىچەۋانەى وىستى "شىخ ھەفا" بېت، پىمگوت: مە ترسە، گەر وىستى ھاتنت
 ھەيە دە تۋانم لە چە ناھى شىخ داۋا بىكەم، ئىنشائەللا رەزامەندى دە نوپىنى.
 مالىكى لاۋ گوتى: بۇ ئەۋە زۆر سىپاست دە كە م قورىبان.

- كەۋاتە خۇت نامادە بىكە، لەۋانە يە ئىنشائەللا لە بە يانى زوۋ بۇ گەشتە
 بانگت بىكەم..

داوی به ره به بیان و خود احافیزیم له جه نابی شیخ کرد و پیداکیری کرد له وهی
 گه ره هیچ ناسته نگیک نه بوو جاریکی تر سه ردانیان بکه م، په یمانم دانی که
 ده گه ریژه وه لایان و سه ردانیان ده که م جاریکی تر نینشا نه لالا، داوی
 "مالیک" یشم کرد له گه لمان گه شت بکات، نه ویش ره زامه ندی نواند، بانگی
 نه و گه نجه م کرد بو نه وهی ده ست به گه شته که بکه مین، پیش نه وهی برۆم
 خود احافیزیم له هه موو نه وانه کرد که له و لادییه په یوه ندیم له گه لایان
 هه بوو. نه و هه ژاره ی که بو ژهمی نیوه پۆ داوه تی کرد بووین. نه و پیره ژنه شم
 له بیر نه کرد که هه رکات منی بیندیا نزی بو ده کردم، نه و فروش یاره
 گه روک ش که له کوتایی لادی له خانویکی بچوک ده ژایا، ته نانه ت نه و
 مندالانه ش که جارویار له گه لایان داده نیشتم... که سم بیرنه چوو.

پشتمان له لادی کرد و خه ریکبوو جیمانده هیشت، گویم له ده نگیک بوو له
 دوواوه بانگی ده کردم و به ره و لمان پایده کرد.

به دهنگی نه وه وه وه ستاین، که بینیمان گه نجیکی خورت و به هیژ و جوان
 گه یشته لمان، وام گومان برد یه کی له فیرخوازانی جه نابی "شیخ صه فا"
 بیته یان که سیک بیته له وانه ی که پوژانه بو گوینگرتنی وانه کان ناماده
 ده بوون.

کاتی گه یشته لام خۆم نزم کرده و دهستی راوسیم و گوتی: هاتم تا
 خود احافیزیت لیبکه م قوربان، خه مباری نیشی خوی لی ده بینیم گه ر
 نه هاتبام.

- پۆله تو کیتیت؟

قوربان نامناسيت.. يه كه مجار له مه يخانه نه گريسسه كه تۆم بينى، سه رى نزم
 كرد و پاشان دريژه ي دايى: به تو و كه سايه تى تۆوه په يوه ست بوومه
 قوربان، دواى ئه وهى كه زانيم له مزگه وت وانه ده لئيتته وه به رده وام
 ناماده يى وانه كانتم، هاتوو خودا بكه مه گه واهيده ر تۆم خوشده ويى قوربان
 به لام... به لام قوربان هاوده مى مه يخواردنه وه م! به لئى سه رخوشم قوربان،
 ئيوه ش گونا هباران و پووچوانى وه كوو ئيمه تان خوشناويت، وه لئى باوه پرم
 پيىكه... باوه پرم پيىكه قوربان بى ره وشت و شه روا لپيس نيم، به پيچه وانه وه
 خواپه رست و چا كه كارانم زور خوشده ويت، به لام ده روونى خراپم زال بووه
 به سه رمدا و خراپه م پى ده كات، .. هيوام وايه پزگارم بيت به لام ناتوانم
 به سه ردا زال بم، داوام له خودايه رزگارم بكات قوربان .

- پۆله كى وتوويه تى ئيمه ر قمان له گونا هبارانه؟ ئه وه كييه بوپرى ئه وه
 ده كات وهك بليى به لگه نامه ي ليخوشبوونى خه لكيان له ده سته، به و ده به خشن
 و له وقه ده خه ده كه ن. ئايا هه موو مروفتيك هه له ناكات؟ ئايا هه موو ناكه و نه نيو
 بازنه ي ئه و ئايه ته ي كه ده فه رموو: (بليى ئه ي ئه و به ندانه ي زيده پوييان كردوو
 و سته ميان له خويان كردوو به گونا هكرد، ئيتر له ره حمه تى خودا بى هيو
 مه به، هه ريه كه مان بوى هه يه فرمان به ته قوا و ناموزگارى به ته وپه و گه پانه وه
 بكات، نه گه رچى كه سه كه په له دار و تاوانبتريش بيت.

پۆله بگه رتوه لاي خودا، خودا به گه پانه وه ت خوشحال ده بيت و لئيت پازى
 ده بيت. پاشان وريابه خۆت به كه م مه زانه تو لاي خودا خاوه ن ريز و پايه يت.

من دواى گه پانه وه م له و گه شته ده تبينمه وه، هيوادارم نه وکات له سه ر باشترين حال بتبينم رۆله، خودا ئاگادارتبیت.

ئينشانه لالا دواى گه پانه وه مان له گه ل مالیک سهردانت ده کهين، .

- مالیک ماله کهى پیده زانیت؟

- به لى قوربان.

- رۆله په يمانم بدى ته وبه بکهیت و هه ولى خۆت بدهیت..

- گه نجه که په يمانىکى راستگويانه و نیازمه ندانهى پیدام، نزام بۆ کرد

يارمه تى بدات و رینگای ئامانچ و مه به سستی رۆشن بکات.

سواری شه مه نده فهر بووین به ره و نه وپه رى باشوورى پاريزگای "نه سوان" که وتينه رى، دوو هاوپرۆکه م ئارام و په زامه ند بوون، نزامان کرد خودا له و گه شته ماندا سوودمان پيیگه يه نيیت و سه لامه تمان بکات.

گه يشتنيه سوودان، نه و زه ويه ی که سروشته کهى يارمه تیده ره بۆ سه لامه تى و پاله فته بوون، سویند به خودا هر نه وه شه رپبوارانى خه لوه ت و پاله فته یى داواى ده که ن و هيوای بۆ ده خوازن، زه ويه که پارچه يه که له سه وزایى و گیا، پر فهر و به ره که ته، پهنگى گژ و گیا و سروشته کهى هانده رى ملکه چى و په رستشکردن بوو.

له شارۆچکه يه که دابه زين که له هه موو لایه که به دارخورما ده وردر ابوو. له شارۆچکه کانتر دوور بوو، مينا بیهوى خاسیى تايبه ت به خۆى وه ريگریت يان وه کوو هه ژاریک وابوو دوور له خه لکی مژولى وریده کانى بوو و وه کوو خه لکی به ژاوه ژاوى دونیا سه رقال نه بوو.

شهو گه يشتين و تارييكي په چهي ره شكي خوئ پؤشيبوو، له وده مهئ خه لكي له قولايي خه ويان بوون ئه و دهرده لئى له گه لّ په روه ريئى ده كرد! ئه مه يه شه و .. ئه گه ر خه لوه تكيئشانيش چاوه كانيان ليكبنين ئاشقان ناخه ون، به لكوو له شه ودا له وپه رى هيمه تدانه بو ئه وان شه و هه موو شتيكه، چوون پشت له خه و ده كهن و له سه ر پيكانيان ده وه ستن و وه ستانيان به رامبه ر خودا دريژه پيده دن، ئه وهئ ده يه ويئ نزيكبيته وه با په يوه ستي شويني په رستش بيت.

گه شتكردن“ په وشته كان دهرده خات، ئه زموون ده به خشيت، ئه قل كارا ده كات، زيان گه وره ترين هوئه، چيروكي خه لكيش باشتري وانه يه، له گه شتكرديشدا بالاترين ناستي زانيارى وه ده ست ديئ، هه ر بوئه ماليك پيدا گيربوو له سه ر ئه وهئ له گه لّ شيخ ئه حمه د گه شت بكات، په يمانى به خوئدا چاو و گوئى بكات وه و ناگادارى هه موو ئه و حال و دوخانه بيت كه شيخ له و گه شته دا پييدا تيپه ر ده بيت.

به لئى ماليك هه موو پووداو و به سه ره اته كانى ئه و گه شته پيروزهئ تو مار كردوه، به شيوازي ساده و جوان داير پشتووه، بو ئه وهئ دواتر بو خيئزانه كهئ باسى بكات، با گوئى بو ماليك بگريئ بزانيئ چي پوويداوه:

ماليك ده لئى:

جه نابي شيخم زور خوشده ويست، ته نيئ دانيشتن له گه لئى هيمه تي به رز و بالا ده كردم .. ئه و شه وه له ژيئر داريكي گه وره و كوئدا خه وتين، تاك و ته نها بوو، ئه و ده مهئ نووستبووين ئاژه ليكمان لئى په يدا بوو، له به ر ئه نگوسته چاوى شه وه كه نه مه زاني چ گيانداريكه، وه لئى هاوشيوهئ سه گ بوو، ئه وه نده هه بوو

له سهگ به قاپىلتىر بوو، بۆ لاي ئىمو دههات، دواى ئهوهى به دهنگى پۆينى
واگاهاتىن جهنابى شىخ به دهنگى بهرز هاوارى كرد ..ئه لالا...ئه لالا! زۆر سهير
بوو ئازهل كه سهرى خۆى دانهواند و تىپهپى وهك ئهوهى ئىمهى نه بينىبىت!
ئهمه يه كىك بوو له كه راماته كانى شىخ كه حهزى نه ده كرد ئاشكرائى بكات، به لام
له دۆخى له م شىوهيه پىويست بوو ده رىبخات.

به م شىوهيه پىاوچاكان كه راماته كانىان ده شارنه وه و پىداگىرن له سه ر ئه وهى
ده رینه خه ن و نه پىدیا كانىان ده شارنه وه، هه روه كوو چۆن خراپه كاران
گوناهه كانىان ده شارنه وه، بۆيه كه رامهت نىشاندارىت گه ر ناچارى نه بىت
ئه وهش به كردار پوویدا.

دواى به يانى جهنابى شىخ كۆيكردينه وه و پىداگىر بوو له وهى پىويسته له بارهى
ئه وهى پوویداوه هىچ كات باسى نه كه ين، به وه وه له خۆبايى نه بين، به لكوو ئهمه
به فرمانى خودايه، به رده وامى و مانه وه له سه ر ئىمان له هه زار كه رامات
باشتره، به ئىنماندا هه تا زىندوو بىت ئه و نه پىنانه ئاشكرا نه كه ين. پوومانكرده ناو
گونده كه، يه كه م شوين چووينه ناو بازاره كه و خه لكه كه له هه موو لايه ك
چاودىرى ده كردىن. ئاشكرايه كه لادىكان ژمارهى دانىشتوانىان كه مه و
پووبه ره كه شى فراوان نيه، خه لكه كه يه كترى به باشى ده ناسن، بۆيه وه كوو نامۆ
و جياواز سه يرىان ده كردىن.

هه ندى خۆراكمان كرى

له راستىدا برسئىتى برسئىتى لىپرىبوو، به شىكى خۆراكه كه ي پىشوومان
تىكچووبوو و به شه كه ي ترىش ته واو بوو بوو.

دوای نانخواردن که می به نیو گونده که دا پیسه مان کرد، به پیاویک گیشستین له بهر دهرگایه ک دانیشتبوو، وا دیاربوو مالی خویتی، کاتی بینیمان جه نابی شیخ فهرمووی: ماشائهللا، چوو له گه لی ناخهفت، که گه رایه وه گویمان له پیاوه که بوو دهیگوت: پرووناکیه ک له پروخساری بیگانه یه ک ده بینم..

دوور له هه موو شتیك نه وهی سه ره نجی منی پراکتیشابوو له لادیکه خه لکه ساده و هه ژاره کی بوو، نه مان وه کوو خی واپوون بو زه وی، به هوی نه وانه وه یه په حمه تی خودا داده به زیت، باوه پم به و وته یه ی زانایان هه یه کاتی ده فهرموون: خودا دادپه روه ره و سته م له به نده کانی ناکات، له دونیادا رۆزیه کانی به سه ر به نده کانی دا به شکر دووه، هه یانه رۆزیه که ی بریتییه له سه لامه تی جه سته و نوری مندال، هه یانه رۆزیه که ی مالی زور و به رده و امی ئیش و کار و سامانه .. ئیتر هه ریه که و به جوریکه ... خودا سته م له که س ناکات.

به ش و نه ندازه کان له نه زلدا نووسراوه، نه وهی له مال هه ژاره له لایه کی تره وه دهوله مهنده، وه لی خوئی نایبیزیت، به لکوو له پیشتر و باشتره نه بیینی، دهوله مهنده هه یه گه ر لیبگیردریته وه سه ره رپو و به دبخت ده بییت، نه گه رچی به زه بییمان به و منداله هه ژارانه بیته وه که به ده ست هه ژاری و نه بوونیدا دهنالینن، وه لی بیر و ئیدقاتمان نه وه ایه که خودا دادپه روه ر و شاره زا و زانایه، به هوی حکمه تیکه وه ده به خشی و به هوی حکمه تیکیش هه وه ده ستینیت و قه ده خه ی ده کات و، هه یه که سیکیش هاوبه شی بریاری نه و نیه .

به پینگای لادیکه پیاسه مان ده کرد، خانووه کانی زور بچوک بوون مینا ژیانی خه لکه ساده و ساکاره که ی، پینگا کانی توله پی بوون هه روه کوو چون خه لکه که ی

پیداگیربوون له سهر نه وهی تیکه ل و خوشپره فتاربوون له گه ل خه لکی بیگانه،
وهلی وادیار بوو له شتیک دهرسان..! که س بویری نه وهی نه ده کرد پامان
بگریت و پرسیار بکات کتین چمان ده ویت! له گه ل نه وهش سه رسوپمان و
چاوتیپرین و پرسیار له رووخساریاندا بهرز ده بوویه وه.

نیمه له ریگابووین، گفتوگوویه که له نیوانمان درووست بوو که جه نابی شیخ
ده سپیشخه ری بوو و گوتی: نایا چه زه که ن له پوژی دوابی له نیوان خه لکیک
چه شر بگریت که ناتانناسن وه کوو نه و خه لکی نیره که ناتانناسن یان ده تانه وی
له نیوان خه لکیک بن بیانناسن و بتانناسن!؟

مه به سستی شیخ تیگه یستم و گوتم: نه خیر، به لکوو چه زه که م له ناو خه لکیک چه شر
بگریم که نه یانناسم و نه مناسن، بو نه وهی له ناو خه لکیدا نابرووم نه چیت.

- له وانه یه نه مه هوکاریک بیت له و هوکارانه ی که ریوارانی ته سه و فی
پالناوه بو گوشه گیری و هه لبراردنی شوینیکی دووره ده ست و ساده ی
وه کوو نیره.

کاک عومر گوتی: به لی له گوشه گیری و دوورکه تنه وه سه لامه تی دین و دنیا
هه یه.

شیخ گوتی: نه مه بو هه موو کات و شوین و حالیک باش نیه، هه یه بوی باشه
گوشه گیری هه شه و اباشه تیکه لی خه لکی بیت، چون وه کوو یه کن نه و دووه ی
یه کی ده شیه ته ناو خه لک و فرمانی چاکه یان پی ده کات و ریگری خراپه یان لی
ده کات، وه لی کاتی له ده ست خه لکی سه لامه ت نابی“ بیگومان نه و کات
گوشه گیری بو تو و خه لکیش باشتره.

پیره ژنيکمان بينى که قزى سېى بوو، پوژگار نيشانهى گه وره يى و چه مانه وهى پشت و ماندبوونى چه ندين ساله ي به پووخساريدا جيھيشتبوو، پشتى چه ماندبووويه وه و چاو و گوئى کز کردبوو، تهنى جه سته يه کى لاوازي هيشتبوويه وه که تواناي هيچى نه بوو، چرچ و لوچى پووخسارى بهس بوون بو ئه وهى له نا سوؤريه کانى ژيانى بگهين، نه گه رچى وه کوو خه لکى ناوچه که رهنگى ره شى توخ نه بوو، به لکوو نه گه ر له بهر گه وره يى و به ساللاچوونى نه بووايه جوانيه که يت به نا شکرا ده بينى، گو چانئى کى کورتى هاوشيوه ي به ژن و بالاي به ده سته وه بوو، عه بايه کى ره شى ويته ي عه باکه ي شيخ صه فای پووشيبوو، ششيخ صه فا نه و عه بايه ي وه کوو يادگارى نه نکى هه لگرتبوو، نه و نه نکى که پيشتتر له باره يه وه گوتبووى: نه و دايکم بوو دواى دايکى خوّم)

بزه يه کى به پرووى ئيمه دا کرد و سلوئى کى ليکردين.

به گرمى وه لامماندايه وه: وه عه له يکوموسه لام وه ره حمه توللاهى و به ره کاتهو .
 پوله کانم وا دياره ئيوه غه ريبه ن و خه لکى ئيره نين، بوچى نايه نه مالْم و شتيك بخون و توؤى پشوو بدن و ماندووبوونتان ده رکه ن، دواى نه وهى گه شتيكى دوور و دريژتان کردوو، وه کوو دايکتانم گه ر بين منه تبارتان ده يم، ...
 ده بينم جلى ده رويشانتان پووشيوه، بيگومان ئيوه له و سوؤفيه پيروؤز و پاكانه ن، گه وره ده يم گه ر خزمه تتان بکه م پوله کانم، ئامان نه که ن بلين نه و پيره ژنه هه ژاره خواردنى له کوئ بوو، خواردن به چيژه گه ر سه لامه تى و خاوينى پيوه بيت و که سيك پيشکه شى بکات به هيواى پاداشت و فه ر، پوله کانم هه موو فه ر و به ره که تيك له لايه ن خوداوويه .

ئافره تەكە پىكەنى بە جۆرىك ئەو كەلبانەى كە پۆژكار كە واندبۈونى بە دەر كە وت.
ھەموومان رومان كرده جەنابى شىخ و چاۋە پىتى ئەو ە بووین ە لامى پىرە ژنە كە
بداتە ە ؟

جەنابى شىخ بە جوانترین شىۋە لە گەلى پەفتارى كرد و قسەى خۆشى بۆ كرد و
ھەولیدا بە نەرم و نىانى داواكەى پەتبكاتە ە و ئافره تە كە ش بە سەر خۆیدا
نە شكىتە ە، ەلى ئافره تە كە زۆرزان و ەلكە وتە بوو، ەموو دەرگاكانى لە بەر
دەم پەتكردەنە ەى داواكارىيە كەى داخست، جەنابى شىخ ھیچ پىيە كى گومانى
نە برد تا داواكارىيە كەى پەتبكە ینە ە، بۆیە ەموومان لە گەلى چووینە مالە كەى.
لە پىگادا سپاسى بە دەمە ە ەاتنى ئىمەى كرد ە كوو بلىتى ئىمە ئەو چاكە ە مان
لىكردىت، ەروە ھا گوتى: چوار كورم ە ە ە و بەبىنننتان زۆر دلخۆش دەبن.

دواى ئە ە ە پرسیارى ئىمەى كرد، جەنابى شىخ ە لامى دا ە ە و بە سەر ەاتى
ئىمەى بۆ گىراپە ە، پرسیارى ئە ە ە كرد ئىمە كىین و لە چ ولاتىك ەاتووین ؟
پىرە ژنە كە گىانى گەنجانەى لە خوینیدا دەسوراپە ە، ەولیدە دا خۆشى بخاتە
دلمان، ەولیدە دا بە وشە ساكار و سادە كانى بمانخاتە پىكە نین و پووخسارە
ساكارە كە شى دەر خەرى ئە و راستیە بوون، وشە و پووخسارى نیشانەى ئە ە ە
پىۋە دیار بوو كە ئە و پىرە ژنە بە درىزایی تەمەنى خاوەن دل و دەر وونىكى پاك
و بىگەر بوو، لە سەر ە ندی قسە كانیدا ئاماژەى بە مردنى پیاۋە كە یدا و گوتى:
ئە و چوار مندالە شى بۆ بە جىھىشتووم.

كاتى گە يىشتينه ماله كەى، تەنى خانويكى تەواو سادەى مينا خانووى ھە ژارنىكى بېدەرە تان بوو، ئەو ھە ژارانەى كە بە ناچارى تىيدا دەمىننەو ە برسيتيان دەردە كەن.

خانووە كە لە ژوورنىك پىكھاتبوو، بىگومان ئەو ىش ژوورى پىرە ژنە كە بوو، ئەو ەى تىش لە ھۆلنىكى گەورە پىكھاتبوو و كە وتبوو ە بەرى راستە، جگە لە ھەندى قاپ و تاو ەى سور كەردنەو ە ھىچىترى لى نە بوو، ئاودە ستە كە كە وتبوو ە دەردەو ماله كە.

سلاومان لە چوار كورە كەى كرد، لە راستيدا وەكوو داىكيان ئاماژەى پىكرد بە ھاتمان دلخۆش نە بوون، چوون بە گەرم و گەشى وەكوو داىكيان پىشوازيان لى نە كەردىن، بىگومان ئەو ە ھۆلنىستەيان جورنىك لە ناخۆشى پىو ە بوو، ئاشكرابە شتىك ھە ە !! گومانم برد ئەو پىرە ژنە نەخۆشىە كى دەروونى ھە بىت يان تۆشى خە لە فاوى بە سالاچون بوو ە بۆ ە مندالە كانى بە دل پوو يان تىنە كەردىن.

لە گەل ئەو ە شدا ھىچان بۆ نە دە كرا تەنى ملكە چى دۆخە كە نە بىت، جە نابى شىخ لە كز ە كىك لە كورە كان دانىشت، منىش لە تەك كاك عومەر، ھەموومان بە بېدەگى دانىشتىن، تا لە نىوان جە نابى شىخ و كورە گەورە كە يان گەفتوگۆ ە ك دەروست بوو، لە وانە ە ئەو ە بىتتە ھۆى كە مكردەنەو ەى خە جالتى و شكانى بەر ەستى نىوانمان. دواتر ئافرە تە كە ھاتە ژوورەو ە و دوو قاپى بە دەستەو ە بوو لە بەردەم ئىمەى دانا، ە كيان پر بوو لە ھەنگو ىن و ئەو تىشيان جامە ما ستاوتىك بوو لە گەل پارچ ناننىكى پەق و وشك، بەوپەرى دلنبا ە ەو ە بەردەمى

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکش بہ خوینہر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

آدمی دانا و بیگومان بود او و منی او و خوارانه دمیله هوش سرسورمانی آید،
او و آره نه و بافتارین او و خوارانه بیت که او مالک او هوش.

آی او پوره که پاک و باشه، آه که جسی نه خوارانه و پاک گویمان دهم و هوشی که
شورده و آری باش و نه لای او دهم و آید با جیله است. به جوری که هیچ
او شداغناک و بیپیداگریت، .. دواتر گویم که هر چه شد و آری نه خوارانه بیت دمی
خوداره بو هه میشه او نه خوارانه شیدا نه دریم.

نه و دهمان خوار که برسی نیایه که مالی پی به وایه و بهمان پی قاییم بود
سپاسی نافرته که و منداله مانمان کرد بی خوارانه که یان، نرمان بهرمان کرد
پیریان بگات و بهر که ت بخت پیریان.

دوی ناخواردن نافرته که که له گمان هه سورمان دانیه است و گوئی: به خیرین
سرسورمان، له راستیدا من ماوهی سی ساله نه و له گمان هه سور که سنیکی
بیگانه و غریبه ده کم.

چه نابی شیخ و لای دایه و گوئی: خودا پاداشتی خیرت بدانه و به پیریم ..
نه و کارانه نه ای گور و چاکه کاران و عاریمان نه جامی ده دن.

- من له و کارم نه نه پوزامندی خودام مه به سته، چه ز کم ده باره
پیاویک پرسسارت لی بکم به ناوی (مه هدی) ! کاتی زانین کیوه له و
شوینه هاتون که نه وی لی ده نا نه و شیخه نه سه بی پاک و پیروزه ...
من دهیناسم ... پاسی خاسنیته گالی چه نابی شیخ مه هدی کرد!
هر کاتی زیاتر پاسی شیخ مه هدی بگرد با شیخ نه حممه د زیاتر
ده که ونه سرسورمان، ..

نزىكەى دە خولەك بوو دەر بارەى "شىخ مەھدى" دەدووا، تا وامان زانى ئىمە
گوئىگرىن، وهلى نازانين بۆ مندالەكانى زۆر گرنگيان بە قسەكانى دايكيان نە دەدا
و تايبەت كاتى قسە لە گەل بېگانە يەك دەكات!

لەوانە يە ئەمە لە گەل زۆربەى ميوانەكان دووبارە بوويىتەو، پەنگە ماوہى سى
سالە ئەمە كارى بېت، لەويدا ھەموو شتەك دەرکەوت، بەلى ھەلە بووم كاتى
وامزانى نەخۆشە،.. ئەو نەخۆش نەبوو، بەلگوو ئەو بەدواى بزر بوو كەى
دەگەرا! ئەو بۆيە لە گەل بېگانەكان بەو شىوہ يە دەدوا بە ھىواى ئەوہى
سەرەداويك دەر بارەى ونبوو كەى بدۆزىتەو و بەرەولاي ئەوى بېەن.

قسەكانى بە تكاندننى فرمىسكىك لە چاوانى كۆتايى پېھىنا، ھەموومان سەرمان
نەوى كرد بەزەبىيان پىداھاتنەو، لەوانە يە ئەوہى بەدواى دەگەرىت كوپى يان
نزىكىى بېت.

شىخ ئەحمەد ويستى قسە بكات، ئافرەتەكە بە دەستىكى ئاماژەى بۆ كرد
چاوہرى بكات و بە دەستەكەيترى پۆندكى چاوى سېرى و گوتى: ويئە يەكى ئەوم
لەكنە دەتوانم پىتى نیشان بەم، لەوانە يە بىناسيت.

فرمانى بە كورپە بچووكە كەى كرد ويئەكەى بۆ بىنن، بە دلگرانى و ناپرەزامەندىەو
ھەستايەو بەلام ھىچ ھۆكارىكى بۆ پەتكردنەوہى نەبوو، تۆخەيال بکە ئەوہى
پوودەدات لە نىوان ئىمە و پىرەژنەكە يە و كورپەكانىترى ھەموويان لە لايەكى تر
دانىشتوون.

ھەرچۆنىك بېت كورپە بچووكە كەيان ويئەكەى ھىنا، كە بەتەنى لە نىو قتويكى
چوارگوشەدا دانرابوو، پىرەژنەكە ويئەكەى بە "شىخ ئەحمەد" نىشاندا، بە

سەر سوپرمانه وه " شیخ نه حمهه د " گوتی: به ریزم نه و خا سیتانه ی تو با ست کرد
زۆر به یان له شیخه که ی من هاتوونه ته دی، ته نانه ت شیخه که م ناوی "
مه هدی " به که و ماوه یه کۆچی دوا یی کردوو و سه رجه له یه کی پیروزی شی هه یه،
به لام نه و وینه یه له شیوه ی نه و ناکات.

له وانه شه نه و وینه یه ئی ماوه یه کی زوو بیت و نه و ده مه جه نابی شیخ
نه ده ناسی، له وانه شه هر وینه ی نه و نه بیت، چاره سه ری نه و بابه ته نه وه یه که
من وینه که ببه مه وه و به که که ی که ده کاته خیزانم نیشانبده م، نه سته مه نه و
وینه ی باوکی نه ناسیته وه، نه وکات به هه والی راست و دروست ده که ریمه وه
لات، تو چی ده لئی؟

ئافره ته که هه سه ته کانی تیکه ل بوون، هه سه تی دلخو شی، چوون خه ریکه
تروسکایی هیوا یه کی بو دروست ده بیت، له گه ل هه سه تی دلته نگی، چوون نه گه ر
نه و که سه ی ماوه یه که به دوا یدا ده که ریت جه نابی " شیخ مه هدی " بیت
ده که ویته خه میکی قول وه، چوون جه نابی شیخ ماوه یه که کۆچی دوا یی
کردوو ..

ئافره ته که به رهوخ ساریدا نیشانه ی ئارامیی و تیکشکانی دیار بوو و گوتی: پۆله
له پاس تیدا جگه له و وینه یه هیچ وینه یه کی ترم نیه، گه ر بزوبیت و بۆم
نه که ریت وه .... قسه کانی ته واو نه کرد، سه ری نزم کرده وه و که وته
بیر کردنه وه یه کی قول.

جه نابی شیخ قسه کانی بریی و گوتی: متمانم پی بکه به ریزم، وینه که و
که که ی و منداله کانیت بو ده که ریتمه وه گه ر به پاس تی نه وه ی به دوا ی
ده که ریت شیخه که م بیت. خو نه گه ر هه ویش نه بیت وینه که ت هر بو

ده گه رېنمه وه، نه وهى لاي تو جيگه ي گرنگيه لاي منيش جيگاي بايه خه، بويه له هيچ مه ترسى.

نافره ته كه رازى بوو ويښه كه بداته شيخ نه حمه د دواى نه وهى په يمانى لى وهرگرت ويښه كه ي بو بگه رېنښته وه، چوون ويښه كه يارمه تيدهرى ده بيت له دوزينه وهى كورپه كه ي.

سه رسو پمانى نه وه نه بوو پيره ژنه كه ونبووه كه ي بدوزينه وه، به تاييه ت گه ر ونبووه كه شيخ مه هدى بيت، به لكوو نه وهى به راستى لام سه ير بوو نه وهيه نه و پيره ژنه چوون نه و ماوه دريژه نارامى گرتووه و بى نوميد نه بووه، ناخه ر ماوهى سى سال گه پان! ماوهى سى سال پرسياركرن له غه ريبان و غه واران! به هيواي نه وهى كه سيك رپى ونبووه كه ي پينيشان بدات، ته نانه ت منداله كانيشى بيهيوا بوون! .. سو بجانه لالا له سه يري ئيشى نه و پيره ژنه! .

(۷)

جه نابى شيخ گوتى: به لام به ريزم چيروكى تو له گه ل "شيخ مه هدى" چيه؟ بوچى نه و ماوهيه دوور و دريژه به دوايدا ده گه ربيت؟

گوتى: مه هدى برامه، ئيمه پيش نه وهى دايك و باوكم كوچى دوايى بكن خيزاننك بووين، من و مه هدى و ئيتريش، من به ده ست نه خوشى هه رسكردنه وه

دهمنالاند و پزیشکانی ولات دهسه وهستاند بوون له چاره سه ریه که ی، نه وه و چه ند پووداویک له گه لّ چه زی خوئی وایانکرد بۆ میسر گه شت بکات، نه مه ی بۆ نه وه بوو له زانکوی "نه زهر" بخوینیت، چون نه زهر نه وکات تزی بوو له زانای به ناوده نگ، برام تاکه که سن نه بوو له نه زهر سوودمه ند بوویت، به لکوو پیشترا باوک و باپیریشمان له وی خویندبوویان.

له گه لّ برام گه شتم کرد، کاتی گه یشتینه شاری "قاهره" خانوویکی بچووکمان نزیک نه زهرمان به کری گرت، دواتر هه موو هه فته یه ک دوور پوژ بۆ چاره سه ری له گه لم ده هاته لای پزیشک.

چاره سه ریه که م نزیکه ی سالیکی ته واوی خایاند، دوا ی پینج مانگ له چاره سه ری و مانه وه مان له "قاهره" هه والمان له هه ندی وه قدی ولاته که مان پیگه یشت که شیوعیه کان هیرشیان کردوته سه ر لادیکه مان که له عه دن بوو، کاولکاری و خوینیکی زوری بی تاوانانیا ن رشتبوو، خه لکیکی زوری لادیکه رایان کردبوو، هیچ که س به هه والی براکانمیا ن نه ده زانی، ماون یا ن مردوون؟ کوژراون یا ن وه کوو خه لکی تری لادی له ترسی کوشتن و له ناوچوون هه لاتوون.

به و به م شیوه یه هیچ شتی کمان له ده ست نه ده هات جگه له وه ی نارام بگرین، جگه له و برایه م مه هدی که سی ترم نه بوو، له ترسی ته نه اییم و بزریوونی زور پشتم پیده به ست و ناگاداری بووم، نه وکاتیش کاره ساته کان به ته نها نه ده هاتن، به لکوو پوودا و کاره ساته کان له گه لّ شه ر و ئازاوه کانداه شه پۆلیان ده دا و توپه بوونی خوینان به سه ر خه لکه که دا به تال ده کرده وه، .

پوژیک براکه م بۆ وانه خویند چوو و نه گه رایه وه! من و هاوپییه کی به ناوی " موچه ممه د" زوری به دوا دا گه راین، ته نانه ت هه موو قاهره گه راین و هیچ

شويتنه وارتيكمان لي دهستنه كهوت، سالتيك مامه وه هم بؤ چاره سه ربي و همديس بؤ گه ران به دواي نهو، وه لي هيچ سوودي نه بوو.

له كوتاييدا راده سستي كه توار بووم، نهو حالي تاييدا بووم نه مده تواني جاريكير به تنها بؤ ولاته كه م بگه ريمه وه، چون هموو نهو پاره يه ي كه پيم بوو خه رجم كرد، ته نانهت موحه ممه دي هاو رپي "مه هدي" يش له دووايين پؤژه كاني نهويم خه رجي كيشام.

دواتر موحه ممه د خوازيني كردم، نهو داوايه ي مينا هيده مه بوو بؤم، بؤي باسكردم نه مه بؤ نه وه نيه دلي بؤم ده سووتي چونكه ئافره تيكي ته نهام و براكه م ونكردوو، به لكوو باسي نه وه ي كرد كه دلي ده يه وي هاوسه رگريم له گه ل بكات، نه گه ر په زامه ندي بنوينم نه وا دلخوش و كامه ران ده بيت.

هه رچونيك بوو هاوسه رگريمان كرد و بريارماندا دواي هاوسه رگريه كه قاهره جيبيلين و بجينه سوودان، چون ژياني نه وي وه كوو ژياني قاهره يه و هيمن و بژيوي تيجوي هه رزانه، له و نهو چوار كورم هه يه و پيش سي سال كوچي دواي كرد... په حمه تي خوداي لي بيت.

نقد له گه لم نارام بووه و به دريژاي ته مه ني له خه مي ونبووني براكه م بووه و باري سه رشانمي سووك كردوو، چون ده يزاني براكه م چند خوشده وي و چند پييه وه په يوه ستم.

له و پؤژه وه من ليره و له وي به دواي هه والي نه ودا ده گريم و به ئوميدي نه وه ي بؤني يان هه واليكي نهوم بؤ بيت، وه لي تاكوو ئيستا هيچ هه واليكي نهوم نيه.

به لام به یارمه تی خودا وا ههست ده که م که رزگار بوونم نزیکه و له هه موو
حالی کدا هیوام به خودایه، هیوادارم زیندوو بییت بیگه رینیتیه وه لام، گهر
مردوو شبییت خودا لیخو شبییت و په حمی پیبکات، هیوام وایه بو جاریکیش بییت
و بیبینم دواتر گهر بشمرم دلنارام ده بم.

دوای گوئیسیستبوونی ئه و به سه رهاته - بو ئه و پیره ژنه دلته نگه - جگه له
باراندنی چهند دلۆپیک فرمیسک چیترم له دست نه هات.

ئه مه وانه ی خو شه ویستی و وه فایه هه موومان لیه وه فیر ده بین، ته نانه ت
ئه گهر شیخه که م "مه هدی" یش نه بو وایه بیگومان له و ئافره ته فیری باشترین
نیخلاس ده بووین و هه رگیز له بیرمان نه ده کرد.

جه نابی شیخ موله تی رویشتنی له ئافره ته که خواست، ئافره ته که پیشنیاری
ئه وه ی کرد یه کیک له کوره کانی له گه ل ئه ودا بین، به لام جه نابی شیخ
داواکاریه که ی په تکرده وه و په یمانی پاته کرده وه جاریکیتر هه والی بو
بگه ریننه وه، پیشنیاریکی تری بو کرد و زور داکوکی کرد شه و لای ئه و بمیننه وه
و به یانی دریزه به گه شته که یان بدن، ئیمه ش په زامه ندیمان نواند.

ماله که له ژووریک پیکهاتبوو و ئه ویتر هه مووی چۆل بوو، کوره کان له وئی
ده خه وتن و ئیمه ش هه ر له وئی خه وتین.

ئه و ده مه ی ئیمه خه وتبووین کوره کان یه ک به دوای یه ک بو شه ونویژ
هه لده ستان، وادیاریوو دایکیان باش په روه رده ی کردبوون، به راستی ئافره تیکی
گه وره و سه نگین بوو!

ئیمه ش وه کوو هه موو جار له کاتی خوی بو نویژ و زیکر هه ستاین، کاک عومه ر
له گه ل ئه وه ی به ئاگابوو وه لی هه لنه ستا، تیبینیم کرد جه نابی شیخ نویژی

دابەست بى ئەو ەى دەستنوئىژ ەلگىرىت، .. وا دياربوو شەو نەنوستبوو، پئدەچوو بە درىژايى شەو بىرى لەو پىرەژنە کردبىتەو ە و خەوى لى تۆراندبىت.

کۆتاييمان بە نوئىژ ەينا و ەريەکەمان مژولى زىکر و ويردەکانى بوو، وەلى کاک عومەر ەر لە شوئىنى خۆى دانىشتبوو، جەنابى شىخ پرسىارى لىکرد بۆچى بۆچى نوئىژ ناکات؟ ئەوئىش بە دەنگىكى نزم گوتى: دووئىشکىک بە پئى وەداو، تەنانت ناتوانى لەسەر پئىەکانى بوەستى، ئازارەکەى لە ەمووان شاردەو ە تاوەکوو ئافرەت و کورپەکان شەرمەزار نەبن، چوون زەوى و دىوارى خانووەکە بووبووئى شوئىنى مانەو ەى مئروو و خشۆک.

جەنابى شىخ پرسىارى لىکرد گەر تواناى ەبىت کەمىکىش بىت ەستىتەو ە و مۆلەت لە خاوەن مال دەخوازىن و لە رىگادا تىمارت دەکەم.

جەنابى شىخ مۆلەتى لە پىرەژنەکە خواست و ئەوئىش مۆلەتيدا، سپاسى کردىن بەو ەى لەگەل ئەو و کورپەکانى ئارامگر و باشپەرەقتار بووئىن، ەروەها گوتى: چاوەرپىتانم و لە پشکۆ گەرمترم بۆ ەهوالتان، ەيواشى خواست ەهوالى دلخۆشکەرى بۆ بەئىنەو ە.

کاتى دوور کەوتىنەو ە بۆ چارەسەرى کاک عومەر لە شوئىنىک وەستائىن، بە ەوى پئىو ەدانى دووئىشکەکە زۆر ئازارى ەبوو، بەلام بەراستى بۆچوونى شىخ بەرامبەر کاک عومەر درووست و راست بوو، کەسىكى دل پاک و خاوەن ەستكى بالا بوو، تەنانت جەنابى شىخ لەو بارەيەو ە ەمان قسەى کرد و وتى ئەمە نىشانەى کامەرانى ئەو ە و زۆرى دلى بەو ەلوئىستەى خۆش بوو ە و نزاى بە خىرىشى بۆ کرد.

له و دهمه ی له پښتو بوون له دوره وه چه ند ه ژارېکمان بینې، وادیار بوو کومه له ه ژارېکی لادی بوون و له تکه یه ک دانیش تېبون، چوینه گوندی "نوم" و له ویشه وه بو شارېکی دیکه له ناوه پاستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چوینه شار و له ویشه وه وه کوو همیشه به ره و نه و لادی به پښتو وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دور و کانزای به نرخه ..

نه و لادی به وادیار بوو پارېزگاری له و سروشته ی خوی کردووه و ده سستی گورانکاری پینه گید شتووه و له گال نه وه ی که هیزی گورانې شارستانی به هیزه، به لام نه و سروشته ی که هه یه تی وایکردووه پارېزگاری له بوونی بکات و سروشته کونه که ی خوی بپارېزی.

خانوه کانی لادی که له پووی شیوازه وه جیاوازی بوون، وه لی هه موویان له خشتی قور دروستکرا بوون، خانوه کانی نیره خانووی زانایان و پېپوارانی ته سه و فی کونم بیر دینیتته وه کاتی جه نابی "شیخ صه فا" بوی باسده کردین.

بیرکی ناوی لیبوو خه لکی ناویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و ده ستنویژمان گرت و نویژه که مان لای بیره که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتووینه ته دهر به رده وام ناوه زی مژولی نه وه ..

گه یشتینه ناه پاستی لادی که و به دیداری خه لکی لادی که شادبووین و لای نه وان غه ریه بووین، چوینه بازار، نه و شوینه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که گه وره ی لادی، که وه کوو کوله گه یه ک وایه بو لادی که تووشی نه خووشی گه ده بووه و بوته هوی دروستبوونی نازارېکی زور له سکیدا و دووساله پزیشکان له چاره سه ریه که ی ده سته وه ستانن.

له و دهمه ی له ریځا بووین له دووره وه چنه هه ژارنکمان بینن، وادیار بوو کومه له هه ژارنکی لادی بوون و له تکه یه ک دانیش تیبوون، چووینه گوندی "نوم" و له ویشه وه بو شارنکی دیکه له ناوه پاستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چووینه شار و له ویشه وه وه کوو هه میسه به ره و نه و لادییه به ریکه وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دوور و کانزای به نرخه ..

نه و لادییه وا دیار بوو پاریزگاری له و سروشته ی خوی کردووه و ده سستی گورانکاری پینه گیشتووه و له گه ل نه وه ی که هیزی گورانی شارستانی به هیزه، به لام نه و سروشته ی که هه یه تی وایکردووه پاریزگاری له بوونی بکات و سروشته کونه که ی خوی بیاریزی.

خانوه کانی لادیکه له پرووی شیوازه وه جیاوازیبوون، وه لی هه موویان له خشتی قور دروستکرابوون، خانوه کانی نیره خانووی زانایان و پیبوارانی ته سه و فی کونم بیر دینیتته وه کاتی جه نابی "شیخ صه فا" بو ی باسده کردین.

بیریکی ناوی لیبوو خه لکی ناویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و ده ستنویژمان گرت و نویژه که مان لای بیره که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتووینه ته دهر به رده وام ناوه زی مژولی نه وه ..

که یشتینه ناوه پاستی لادیکه و به دیداری خه لکی لادیکه شادبووین و لای نه وان غه ریه بووین، چووینه بازار، نه و شوینه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که گه وره ی لادی، که وه کوو کوله که یه ک وایه بو لادیکه تووشی نه خووشی گه ده بووه و بوته هوی دروستبوونی نازارنکی زور له سکیدا و دووساله پزیشکان له چاره سه ریه که ی ده سته وه ستانن.

دوای چەند کارژیریک لە مانە وەمان لە لادیکە خۆمان بە کە لە بچە کرای بیئیه وەن
بە تۆمەتی ئەوەی ئیمە دەمانەوی پلان دژی گەرە سیاسیه کان دابریژین و
هاتووم پشیوی لە ولات درووست بکەین...

لەوانە یە خەلکێک ئیمە ی بینیبیت و وا گومانیان بردبیت ئیمە گوئیستی هەوایی
نەخۆشکەوتنی گەرە لە لادی بووینە و دەمانەوی پلانیک دژی ئەو بۆ بەرژە وەندی
خەلکێکی تر دابریژین! سیاسیه کان بەردەوام بەو شیۆه یە بیر دەکەنەو... ئەمە
یاربە بێزە وەرەکی ئەمانە، بۆیە دەبینی کە سوؤفیه کان قیزیان لە سیاسەت
دەبیتەو و ئاگاداریش توندیش دەدەن لە تیۆه گلان لە سیاسەت و وەستان لە
دوای بەرژە وەندیەکانی.

لە ژووریک گەرە و تاریک کە کە و توو بوو یە حەوشە ی مائیکی کۆن دایاننان،
بنمیچە کە ی بەرز و ترسینەر بوو، دوای ئەوە ی هەرچی هەبوو لیان سەندین،
ئیمە یان برده بەردەم بەرپرسی شوینە کە، بە راستی هەر بەو شیۆه یە بوو کە
با سیان دەکرد، تەنانەت نەیدەتوانی دابنیشیت! لە گەل ئەوە ی زۆر نەخۆش بوو
وەلی نقد و شک و خراپە فتار بوو، بە ناشرینترین شیۆه لە گەل مان پەفتاری
دەرکرد، پیشتر لە ناوبازار پێیان گوتین: پزیشکی زۆر بۆ چاره سەری ئەو
هاتوون، بەلام هاتنە کە یان بیسوود بوو، تەنانەت خەلکی هاتبوونە ئەو برۆی
کە جادووی لیکراو، ئەو سستە مکارە ئەو تۆمەتە ی دابوو یە پال هەزارە کان،
بێگومان دەسەلاتداری ئەو لادییە کە سیکی سستە مکار و گەوجە.

دەسەلاتداری لادیکە پرسیری کرد: ئیۆه کێن و لە کوێۆه هاتوون؟

جه نابی شیخ وه لامدایه وه و گوتی: له " نه قسه ره وه هاتووین و جگه له ریواریک
چیت نین.

- به تووره بیه وه گوتی: تو چاودیر و هه والگری نهینی له جلی
ده رویشیدا، راستی بیژه و درۆ مه که.

+ ئیمه له وه زهویه فراوانه ی خودا بۆ گهشت هاتووین، هیچ پیویستییه کی ترمان
نیه.

- نه ها پروات پی ده که م، هه موتان نازاد ده که م و بریسکه کانتان بۆ
ده که رینمه وه، به لام نامه وی جاریکتر لی ره بتانبینمه وه.

+ سپاس جه نابی فره مانره وا، به لام من پیشنیاریکت بۆ ده که م له وانیه
سوودی لی ببینی.

- چیت پییه و به کورتی بۆم باس بکه .. به پرسه که به نه سته م قسه ی
ده کرد، چون نه خوشیه که ی گه یشتبوویه پایان.

+ پیشنیاری نه وه ت بۆ ده که م که به ئیزنی خودا له ماوه ی پۆژیک له وه
نه خوشیه ت چاک ببیته وه ..! به لام به یه ک مه رج.

- سه ری خوی بادا و به گالته جاریه وه گوتی: که س نه ما ئیوه نه بن؟
ئیوه ی ده رویشان خه لکیکی گه وجن، وا ده زانن که پشت له دونیا کردن
و ده سته هه لگرتنتان لی سویدیکتان پی ده که یه نیت، وای بۆ ده چم
نه وه ته نها ....

+ ئه وه باسى ئيمه نيه به ريزم، ناشمه وئ بزانم بؤچوونى تو ده رباره ي
ده روئشان چيه، بؤچوونت چؤنه با واييت، به لكو ئيستا من پيشنياريك
ده خمه به رده مت، يان ئه وه تا رازى ده بيت يان ره تيده كه يته وه و ئيمه به
سپاسه وه ئيره جيديلين.

- ئه و مرجه ي ده ته وئ چيه ؟ ئه مه ي به بيزاريه وه گوت.

+ له راستيدا دوو مرجن:

يه كه ميان: بروام پئ بكه يت ئه وه ي پئت ده لئيم هوكارى نه خوشيه كه ته و
واگومان ده به م به راستى هوكاره كه ي ده زانى.

دووه ميان: ئه وه يه ده سالات جيبيليت، وه لامى مرجه يه كه م پيش مرجه ي
دووه م وه لامده دريته وه، پيش ئه وه ي به ئيزنى خودا چاك ده بيته وه.

به رپرسه كه زور توره بوو گوتى: به نديان بكن و ئه و خه له فاوه تير قامچى كهن.
جاريكتر بؤ ه مان شوئنى بردراين، به لام ئه مجاره جه نابى شيخيان له ئيمه
جياكرده وه و ئه م حاله به رده وام تا رؤژى دواتر، جاريكتر بؤ لاي به رپرسه كه
بردراين، له وئ جه نابى شيخمان بينى و شوئنه وارى نازارمان به رووخساريه وه
بينى و زور ماندوو دياربوو، بؤ حالى شيخ زور نازارم ده چه شت، به هيوابووم
قسه كانى له گه ل به رپرسه كه به رازيبوون به رؤيشتن بيت و له و لادئيه برؤين،
به لام ئه مه پووينه دا.

ئه و جاره به رپرسه كه گوتى: هو ده روئش، گه ر تو تواناي چاره سه رى منت هه يه
ئه و من پيشنيارى به خشينى نيوه ي ماله كه مت بؤ ده كه م، چى ده لئيت؟

وادياربوو كه بهرپرسان له بيري پيشنياره كه ي شيخ نه حممه د دابوون، بوچي نا! نه خوځشي وهك به نديخانه يه، واي ليكردووه له په لويپوي خستووه! هه موو خه زينه ي دونيا ناكاته ساتي ساخ و سه لامه تي، نه و راستيه ته نها نه خوځشان و دهرده داران دهيزانن.

جه نابي شيخ گوتي: ببوون بهرپريم، به مه رازي نيم.

بهرپرسه كه به دهنگيكي به رزه وه هاواري كرد: باشه نه وه دوايين پيشنيارم ده بيت بوت، نيوه ي ده سه لام ده به خشم، به جوريك ده سه لات سنوردار ده بيت و ده سه لام سنوردار ده بيت، نيوه ي سه رياز و خزمه تكاره كانت ده ده مي و كه سمان سنوربه زيني نه وه كه يتر ناكه ين.. چي ده لئيت؟

پتي وابوو نه مه ده بيته هوي فريوداني شيوه رازي بووني.

+ ببوره بهرپريم، به و مهرجه رازي نابم، نه وه نه بيت كه پيشتر بوم باسكردبوي.

- ناي چه نده ده رويشيكي گه و جي، بيبه ن بو به نديخانه و تير قامچي بكن.

ديسانه وه هاتينه وه لاي بهرپرسه كه و نه و جاره يان هه موومان له يهك شوين بووين، ليدانتيكي به نازار و برينداركه رمان چه شت، زور له شيخ تووره بووم، هيوامخواست هيچ كات نه مناسيبوايه، به لام لاي كه س نه مه م نه وت، نازانم چ كاري به كورسي ده سه لات! چ ده بوو نه گه ر به و پيشنياره ي كو تايي بهرپرسه كه رازي ده بوو. به راستي ده سه لات فريوده ره.

به و حاله وه سي پوژ له ژير نازار و نه شكه نجه ماينه وه، تا قه تمان پروكا، جاريكيتر بربراي نه لاي بهرپرسه كه، وه لي نه و جاره بهرپرسه كه خوي

دواخست، هيچ دهره تانيكى نه بوو جگه له وهى به مهرجه كهى شيخ پازى بيت، بويه پازيبوون و په يمان و به لئين به رامبه ر هه مووان نووسران مؤركران، داکۆكى كرا له وهى هه مووان پابه ندى په يمان و به لئينه كان بن به و مهرجهى جه نابى شيخ تيمارى به رپرسه كه بكات.

جه نابى شيخ به ره و پرووى به رپرسه كه چوو، نه و له سه ر چوارپا كه دا پاكشابوو، جه نابى شيخ چند جارئك ده ستي به سه ر سكيذا هيتا و چند نايه تيكى قورئانى خوئيند و دلنيا بوو كه خودا شيفاي ده دات، هه موومان چاوه رپى شيخ و دهره نجامى نه وه بووين نه گه ر چاكنه بيته وه و ناقيبه تمان خراب و ناخوش و گرتن و نه شكه نجه دان ده بيت.

چند خوله كيكي كه مى پيچوو به رپرسه نه خوشه كه چند جارئك رشايه وه، ته نانت پوو خسارى سوور هه لگه را و به رده وام ده كوڅى، نه مه چند خوله كيكي پيچوو و هه ناسه ي ئاسايى بوويه وه و به ئاسايى هه ناسه ي ده دا، ئازارى گه ده و ئاوسانى نه ما، سپاس بو خودا به رپرسه كه هه ستايه سه ر پى و پيخه فه كهى جي هيشت و زور دلخوش بوو، وه كوو نه وهى هيچ كات نه خوش نه بوو بيت.

هه مووان به دهنگيكي به رزه وه گوتيان: نه لاهو نه كبه ر.. نه لاهو نه كبه ر، ژوره كه له گه ل دهنگه كه ده له رايه وه.

دواى نه وه به رپرسه كه سه يرى جه نابى شيخى كرد و له نيو خه لكيدا وه ستا و به دهنگى بلند هاوارى كرد: هو خه لكينه ئيمه په يمانمان به و پياوى داوه و نه وه تا

ئىمە لە بەرامبەر ئىتوہا پەيمانى خۆمان دە بەينە سەر، ھەوال دە گە يە نمە دەسلاتی بالآ لە ولات کہ من دەسلات بۆ ئەو پياوہ جىدىلم... ئەو دەمە جەنابى شىخ گوتى: نا...نا... بەرئزم نامەوى دەسلات جىبىلى! من لە بەر کورسى و دەسلات و مال و سامان بەرگەى ئازار و ئەشکەنجەم نەگرتوہ! ھەموومان تووشى ھىدمە بووين، باشە ئەگەر بۆ دەسلات و پارە نەبوہ ئەى مەبەستى چىہ؟!

- کہ واتە پيمان بلى ئەى دەرويش مەبەستت چىہ لى؟ لە پشت ئەمەوہ چى ھەيە ئىمە نايزانين؟

+ ئەمەم بۆ ئەوہ کرد لە و ئانوساتەى پرسىارى ئەوہت لى بکہم: ئايا مال و سامان و ھەموو ئەوہى ھەتە بە نرخترە يان ئەو لە شساخىەى ئىستات "دواى ئەوہى چەند سالىکە بە دەست نەخۆشىە کہ تەوہ دەنالينيت؟ دواى ئەوہى بەرپرسە کہ تۆزى بىرى کردەوہ و لە مەبەستى شىخ گەيشت و گوتى: بىگومان لە شساخى بە نرخترە، چ لەوہ ناخۆشترە لە ناو جىگا بکہويت، چ خۆشىەک دەبينيت کاتيک ناتوانيت لە ناو جىگادا قيت بىتەوہ، بىگومان ھەموو دنياشت ھەبىت بە تەواوى شتەکانى ناويەوہ ناکاتە لە شساخى.

+ ئەو پىسىەى کہ لە گەدەت ھاتەدەر لە دونيا بە نرخترە، بۆچى وا لەسەرى پىداگىريت و تىدەکۆشيت لە پىناويدا و دىن و دواپۆرتى بۆ دەکەيتە قوربانى؟

- بەرپرسە کہ بۆ ھاتەپىشەوہ و بۆ ئەوہى دەستى جەنابى شىخ ماچ بکات، جەنابى شىخ دەستى لە و دوورخستەوہ، ھەموويان لە مەبەستى جەنابى شىخ گەيشتن.

به پراستی زۆر بيئرختره له وهی که خه لکی له سه ر شه ر ده که ن و کيپرکی ده که ن، زۆر له وه بيئرختره دینه که مانی بو بفرۆشین.

بۆیه په شیمانم له وه لویسته م به رامبه ر شیخ ده ربیری و داوام له خودا کرد سه رکه وتووم بکات له هاوه لیتیکردنی، ئای چه ندین وانه و ئامۆژگاری له سه ر دهستی ئه و فیژیووین.

جه نابی شیخ سه یری به رپرسه که ی کرد و گوئی: بۆت باسنه کردین هۆکاری نه خووشیه که ت چیه ؟ خر مه رجمان ئه وه بوو بۆمان باسبه که ییت؟

- به رپرسه که گوئی: ئیستا هیچ ده رتانیکم نیه و ددانپییدا ده نینم، وای بو ده چم ته نها به هۆی نزای سته ملیکراوانه وه بیت، ئای چه ند سته مم له هه ژاران کردوو و چه نده مافه کانیا م زه وتکردوو، بیگومانم له وه ی ته نی تیری نزای ئه وانه که هیچ کات له پیکان هه له ناکات.

له سه ر ئه و سته مم خه وتم، ده رگای ئاسمانیا ن بو کرایه وه و ئازاری من ده سستی پیکرد، به خۆم ده گوت: سه رکه وتنی ئاسمان چه نده زوو ده گات و به فریای هه ژاران ده که ویت، ئه وانه ی هیچ سه رخه ر و پشتگیریه کیان نیه !

دواتر به رپرسه که له ناو خه له که دا به ده نگيکی به رز هاواری کرد: من به رامبه ر ئه و سته مه ی له که سیکی لادی کردوو مه واز له ده سه لاتم دینم، دواتر داوای لیکردین میوانی ماله که ی بین، به جۆریک به سه رهاتی ئیمه لیره دا له گه ل ئه ودا کوتایی پینه هات هه روه کوو خۆی ئه وه ده لیت، به لکوو جه نابی شیخ په زامه ندی نواند و به میوانداریه که ی پازی بوو، دوا ی ئه وه ی به مه رجی گرت هیچ خواردن و خواردنه وه یه کی پیشکه ش نه کریت، ئه ویش په زامه ندی نواند، به رپرسه که

هه لسوکه وتی له گه ل شیخ ته واو گورابوو، له وهی پوویداوو زور په شیمان بوو،
به پریزه وه سهیری شیخی ده کرد و به شیوهی خزمه تکاریک له بهر دهستی جه نابی
شیخ هه لسوکه وتی ده کرد...

به ره و ماله فراوان و گوره کهی که وتینه ری، پرسبیاری ناسنامه ی نیمه ی کرد،
جه نابی شیخ به دریژی هه موو شتیکی بو باسکرد و له کوتاییدا گوتی: من
خه مبارم که دهسه لاتت جهیشتووه، دهکرا به رده وام بوویتایه و دادگری و
چاکه ت بلاو کردبووایه و خراپه ی پیشووت به چاکه گورپیووایه.

- نه خیر قوربان، نه وه ندهی پیشوو به سمه، نه وهی ماومه دهیبه خشمه
خودا و هیوام وایه لیمی وهریگریت، نه و زهوی و خاکه ش جیدیلم که
ستم و زورداری منیان بینیوه، نامه وی ته نانه ت گویشم له پابردوووه
بیزه وهره که م بیته، هه موو نه وهی داوامه لیتان نه وه یه ریگه م بدن
هاورپییه تیتان بکه م و له گه لتان بم، به نیوه له مانای ژیان گه یشم، با
له گه لتان بم و به خزمه تکاریم رازی بن، شمه ک و ناوی ده ستنویژتان بو
هه لده گرم... باوه ریم پیبکه ن هیچ خراپه و شه رمه زاریه کتان تووش
ناکه م، ماوه یه ک له گه لتان ده بم و ده گه ریومه وه، من چه ند کورپیکی
گه وره و هاوسه ریکم هه یه، له دووری من هیچ زیانیان پیناگات، ته نی
ده مه وی به هاوه لی نیوه شه ره فمه ند و سوودمه نه ند بم، نیوه
چیده لیتن؟

+ له راستیدا به ریزم نه و گه شته بو تو ناخوش و قورس ده بیته، چون
تو وه کوو نیمه به رگی نه و ناخوشیانه ی گه شت ناگریت و

ليترانه هاتووويت، له ماله كات له گال منداله كان و هاسه ره كات بمنيڼه وه
باشتره بوټ، شتيك مه خه كؤلت نازارت بدات و نه تواني له سهري نارام
بگريټ!

- قوريان له نيوه ده گم، له سهه ناخوشيه كان نارام ده گرم، ده مه وي
بېمه مروفكيتر و له نويوه ده ست پيېكه م.

+ كه واته ماتول خؤت ده ته وي ده بيته هاورپي گه شته كه مان.

- هاورپيه ده رويشه كانم ئيستا ده توانن به "سه ليم" بانگم بكن، نه وه
ناوي راسته قينه مه كه پيشتر له بيرم چووبوو، كه س به و ناوهم بانگي
نه ده كردم، ته نانه ت كه سه نزيكه كانيشم!

سه ليم - به رپرسى پيشوو - له گال ئيمه گه شته كه ي ده ستپيكرد و بووينه
چوار كه س، من و شيخ و كاك عومر و سه ليم، سه ليم ته مه ني نزيكه ي
په نجا و پينج سال يان كه متر بوو، پووخساري زؤر جوان بوو، شوينه واري
خؤشگوزه راني و به خششه كانى به پووخساريه وه دياربوو، به هؤي
هاورپيه تيكردنى ئيمه له سهه هه مووان پيويست بوو بچينه شوينيكي دور،
چونكه سهه كه وتنى گه شته كه له وه دابوو كه س له ئيمه نه زانى بو كوي
ده چين.

(۸)

چووينه ناو شارتيك له نزيك سنووره كاني سوودان، سه ليم گوتي: ته ني ناوي
شاره كه ده زاني، گه يشتينه ئه وي و له جاده كاني شاره كه ده سووراپينه وه، به
بي به ره و لاديكه ده پويشتين.

چووينه نيو يه كه م لادي، لاديه كي زور جوان و دره خته كاني چر و پر بوون،
وه كوو چوانترين ناوچه ي سه وزايي خوي ده نواند، وادياريوو خه لكي ناوچه كه
گرنگي زور به كشتوكال و چاندين ده دن، .. پيش نيوه پو به چه ند خوله كيكي
كه م به س بوو بو خواردني چيشتي، ته نانه ت كاك سه ليم له گه ل ئيمه دا بوو وه لي
جه نابي شيخ به توند و زبري هه لسوكه وتي له گه ل ده كرد، نه مده زاني هو كاري
ئه وه چيبوو! ده مگوت له وانه يه ئه مه چاره سه ريكي شايسته بيت بو ئيستاي
ئه و، بيگومان نه و كاره ي حيكمه تيكي تيديايه و ئيمه لي بي ناگايين.

له ويذا مزگه وتيكي بچوك هه بوو، ديواره كاني له خشتي قور بوون، بنمي چه كه ي
له قه دي خورما بوو، زه ويه كه ي به شيوه يه كي يه كسان خوشكرا بوو بو نويز،
جه نابي شيخ وه كوو هه ميشه عه بايه كي پوشيبوو و گوچان و ته سبيحه كه ي به
ده سته وه گرتبوو، جلي ئيمه ش جياواز بوو و جوراو جور بوو، پيش بچينه
ژووري له كانيه كي بچوك ده ستنويژمان هه لگرت، هه ستم به دوودلي و
ناكامه راني كرد، ته واو وه كوو پوزاني گيرانمان له به نديخانه ! سو بخانه لالا ئه مه
يه كه مجاره له ماليك له ماله كاني خودا هه ست به نارامي نه كه م!

خه لكي له نيو مزگه وت به سه رسوپماني سه يريان ده كردين! نيگا كانيان تزي بوو
له پرسيار و لومه و سه رسوپمان، وه كوو ئه وه ي پيشتر له ئيمه وه تووشي زيانيك

بووبین! وا گومانم برد نهو مزگوته ئی کومه لئکی دیاریکراو له خه لکی بئیت،
لهوانه به حهزنه کهن جگه له خویان که سیتر له مزگوته که یان نوێژ نه کات! نه مه
نه خوشیه کی کوشنده به و به روکی نهو که له ی گرتوووه، تا بوته هوی لاوازی نهو
نومه ته لاحوله وه لا قوووته ئیلا بیللا.

باوه پمان به خومان کرد که هیچ شتیکی نانا سایی نیه، دانیشترین چاوه پزی
نوێژمان ده کرد، قامهت کرا و جه نابی شیخ له لای چه پی که سیکه وه ریزی به ست
و ئیمهش له تهک نه ودا..

دواتر نهو که سهی له تهک شیخ وه ستابوو له ریزه که هاته دهر و به له ریزی
دواوه ته نها وه ستا! نهو که سهی له لای راستی که سه که بوو ریزه که ی پر
نه کرده وه،..

نهوکات جه نابی شیخ ههستی کرد نهوان گومانی خراب ده بن، به لام نهوه چ
گومانیکه وات لی بکات له ته نیشته برا موسلمانه کات نوێژ نه کات!!
نایا نهوان ههست به و ناشیرینی په رت و بلاوی موسلمانان و که مبابه خیابان
ناکهن!؟

نایا نهو که سانه به نه زانیان بۆ سه ر گیانی خه لی نیردراون و وه کوو ده سه لانداری
له لایه ن خوداوه بۆ لئینچینه وه له کردار و نهینی خه لکی نیردراون!!

نوێژمان ته‌واو کرد و هه‌موومان هه‌ساین و له‌ مزگه‌وت هاتینه‌ده‌ر... پاسته‌وخۆ
کۆمه‌لێک گه‌یشتنه‌ لامان و یه‌کێ ده‌مپراستیان بوو که به‌ ته‌مه‌ن له‌ هه‌موویان
گه‌وره‌تر نه‌بوو، به‌ ده‌نگێکی وشک و زیر و توورپه‌یه‌وه‌ بانگی کردین، هه‌موومان
وه‌ستاین.

- ئێوه‌ کێن، نه‌مه‌ی به‌ ده‌نگێک گوت که تژی بوو له‌ هه‌ره‌شه‌ و
ترساندن..

+ پێبوارێ پێگاین ... جه‌نابی شیخ به‌ ده‌نگێکی ئارام و له‌سه‌رخۆوه
وه‌لامی دایه‌وه‌.

- واته‌ ئێوه‌ له‌و کۆمه‌له‌ نین که له‌ ئایین ده‌رچوون و ئایینی خودایان
گۆڕیوه‌ و درۆ و ده‌له‌سه‌یان تێکه‌ڵ کردووه‌؟

+ نازانم مه‌به‌سنت کێن؟ چوون ئێمه‌ لی‌ره‌ غه‌ریبه‌ و بێگانه‌یه‌ن، داوام له‌
خودایه‌ له‌ ده‌رچوون له‌ ئایین و داهێنان تیایدا بمانپاریتزیت و پێگامان به‌
په‌وناکی سوننه‌ت پۆشن بکات.

- ئه‌ها... به‌و شیوه‌یه‌.. له‌وه‌ته‌ی ئه‌و مزگه‌وته‌مان بنیاتناوه‌ په‌یمانمان
داوه‌ هیچ یه‌کێ له‌و ده‌رچووانه‌ نه‌یه‌ته‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ و ته‌نها بۆ
خودابیت...

خۆیی و کۆمه‌له‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌.

تینه گەيشتم، بۆيه چووينا بازار له وانه يه له وى باشتر پوونبیتته وه ... كه مى سووپاينه وه و پياسه مان كرد تا گەيشتين به فرۆشيارىك، جه سته يه كى رىك و مامناوه ند و پروخسارىكى جوانى هه بوو، له كن باوله كهى - كه له لقى دارخورما درووستكرابوو - دانيشتبوو و باوله كهى پر كردبوو له ليموى زهردى گهره ي بۆنخۆش ..

جه نابى شىخ لى نزيكبوويه وه و سلاوى لى كرد، ئه ويش به په له و توند وه لامى سلاوه كهى دايه وه و جه نابى شىخ باسى خوى و مه به ستى هاتنى ئه و لادىيه بۆ پياوه كه باسكرد، ..

خاوه ن ئه و دلّه سادانه هيج گرنكى به ريزكردن و جوانكردنى شىوازى ده ربړين ناده ن، به لكوو به ساده يى و ساكارى و سروشتى خويان وشه كان ده رده بړن ..

كاتى زانى ئيمه گەشتيار و بىگانه ين، سوينديخوار كه ده بى له گەلى بچينه وه مالى و له گەلى نان بخوين. جه نابى شىخ ويستى داواى لىبووردن بكات، به لام پياوه كه پيداگيربوو له سه ر داواكهى، داواى له گەنجىك كرد له جىگای ئه و دابنىشى و ئه ويش له گەل ئيمه به ره و مال كه وته پى.

ماله كهى زۆر له مالى پيره ژنه كه ساده تر بوو، پياوه كه به ته نها ده ژيا، له و ماله زۆر هه ستمان به ئاسوده يى كرد ..

زۆر به ساده يى و دلفراوانيه وه له گەلمان هه لسوكه وى ده كرد، به خيره اتنى ئيمه ي كرد و پىخۆش حالى خوى به هاتنمان ده ربړى و هه ندى خواردنى بۆ هينايين، ئه ويش له گەل ئيمه دا ده يخوارد، كاتى جه نابى شىخ باسى

بەسەرھاتی مزگەوتى بۇ گىتراپىيە ۋە دايا قاقاي پىكەنن و گوتى: بە راستى
پىكەوتىكى سەيرە و جىي پىكەننە ...

لە ۋ لادىيە كۆمەلىك لە سوڧى دەژىين و گرنكى زۆريان بۇ پەرسىتەشەكان
ھە يە، ھەروە ھا كۆمەلىكىترىش ھە يە، ئەوانەى نوپژت لە گەل كرىوون،
ئەمانە زۆر پقيان لە سوڧىيە ھەژارەكان دەبىتەۋە و گومانى زۆر خراپيان پى
دەبەن، تەنانەت زۆر جار لەسەر بچووكترىن ھۆ دەمەقالى و گفتوگۆ لە
نىوانيان درووست دەبىت!

لە ۋ نىۋەندەشدا كۆمەلىكى تر ھەن كە بەرپىرسانى ئەو شوينەن، ئەمان
سەرپەرسىتى گفتوگۆ و دانىشتەنەكان دەكەن و دەرفەت بۇ كۆبوونەۋەى
ھەردوولا درووست دەكەن، زۆر جار ئەوان دەورى يەكلايىكرىدەۋەى ھەردوولا
دەبىنن!

ناتوانم لە ۋە پتر بۆت پوونبەكەمەۋە، چوون من كەسىكى نەخویندەۋارم و ھىچ
دەربارەى ئايين نازانم، تەنى نوپژ دەكەم و پۆژوو دەگرم، ھەروەك بىنىقتان پۆزى
خۆم لە فروشتىنى لىمۆ دەستدەخەم، بەلام وايدەبىنم ئەو خەلكە رەشۆكەى
پەرسىتەش دەكەن و جگە لە توپكىلى ئايين چىتر نازانن، لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا
لە ۋ خەلكە توندپەۋە خۆبەزلزانەى مزگەوتى ناوبراۋ باشتىن.

جەنابى شىخ گوتى: بەلى تىگەيشتم... كەۋاتە لە جل و بەرگمان واتىگەيشتون
كە لەمانەبىن كە دوژمنايەتى ئەوان دەكەن، ھەر بۆيە بەو شىۋەيە بە كەم و
سوك سەيرىيان كرىدىن ئەى وانىە؟

- بەلى ھەر بەو شىۋەيەيە.

+ ئەي هەلوئىستى گروپى سىيەم چيە لە و نيوەندەدا ؟

پەيوەنديان لە گەل هەردوو کۆمەلە کە باش و پتەو، خوداش باشتر لە نەينيان شارەزايە، زۆريک لە خەلکى لە و باوەرەن ئەمان بە نەينى پق و قينه لە نيو ئەو دوو کۆمەلە يە درووست دەکەن، بۆيە هەندىک لە گەرە پياوانى وەك: شىخ ناسرى كورپى ئىبراهيم خەلکيان لە ترسناکى ئەوانە ئاگادار کردۆتەو.

+ شىخ ناسرى كورپى ئىبراهيم كىيە ؟

- كە سىكى بە سالاچووى خاوەن زانستىكى زۆر و فراوانە، زانستەكەى لە شوينانى جياواز بە دە ستەيناو، هەژاران و خەلکە سادەكەى لادى بۆ پرسىار و پراويزکردن دەگەرپينهو لای ئەو، جيى متمانهى هەمووانە، هيج كارى ناکەين بە بۆچوونى ئەو و تىگەيشتنى ئەو نەبىت، چون ئەو كە سىكى زانايە لە ناومان - خودا تەمەنى دريژ بکات - بە لام دواى بلاو، بوونى نەخۆشى هەوکردنى گەدە گوشەگىرى هەلبژارد، بە لام لە ئامۆزگارىکردن بۆ ئامۆزگاربخوازان و پىنمايىکردنى پىنمايىخوازان درىغى نەدەکرد.

+ ئايا هەولى چاکردنى ئەو دۆخەى نەدەدا؟

- زۆر هەوليدا قوربان، تەنانەت گيانى خۆشى خستە مەترسى و خەرىك بوو لە لايەن ئەو بەرپرسانهى ئىره خۆى بە فەتارە بدات.

جگه له وه نه و دوو گروپه توندناژویه هۆکاری سه ره کیی بوون له سنووردارکردنی ههوله کان و به بن به سنگه یشتنی، بۆیه وازی هیناو به کاری خۆیه وه خه ریک بوو و وازی له کاروباری گشتی هینا.

+ نایا ده کری بیبینم؟

- به لێ ... به لێ، راسته نه و زۆر ده رناچی، به لام بینینی ئاساییه، به یه که وه ده چینه شوینی گۆشه گیریه که ی و داوام له خودایه یارمه تیمان بدات له گه لێ کۆببینه وه.

+ که ی بچین؟

- نه و شه و له مه ز من بمیننه وه و سپیده ی زوو ده چینه کنی ئینشائه لالا، هه روه کوو ده بینن من لیره که سیکی ته نهام، میوانه خوشه ویسته کانم گه ر له کنم بمیننه وه زۆر خوش حال ده بم، به لام په یمانم بده نی هیچ چتی که له ئالتوونه کانم نه دزن! هه روه کوو ده بینن من ئاوا له بهر ده ست و له بهرچاوی میوانان دامناوه ...

پیاوه که پیکه نی و ئیمه ش پیکه نین، له راستیدا جگه له چه ند قاپ و تاوه و ته شتیکی گه ر ه چیت له ماله ک نه بوو.

شه و لای فرۆشیاره خوشه فتاره که ماینه وه و ماندویتی گه شت و شه که تی جه سته ی له سه ر سووک کردین، که سیکی خوین شیرین و قسه خوش بوو، هه ولیده دا دلخوشمان بکات، وای نیشان ده دا که نه مه نه رکیکه له سه ری و

دهبيت به رامبه ر ميوان نه نجامي بدات، باسي به سه رهاتي خوي و هه لويسته
پيکه نيناويه کاني ده کرد.

له راستيدا هه نديکيان نه وهنده ي به نازار بوون خهنده ناميز نه بوون، به لام
له چاکيي که سه که و چه نديباره بووني پووداوه کان پيده که ني، به رده وام وانه
له پووانگه ي بيني تو و خويندنه وه ي تووه يه بو پووداو و پيشهاته کان، ناي
مينا ره خنه گريکي و شيار خويندنه وه ي بو ده که يت و لي سوودمه ند ده بيت
يان پشتگوئي ده خه يت و وازي لي دينيت!

له خه و رابووين و نويزي به يانيمان کرد و ويرده کانمان خويند، گفتوگو يه ک
له نيوان به رپرس و جه نابي شيخدا دروست بوو، ناراسته ي گفتوگو يه که به
جوړيک به لاي به رپرسه که شکايه وه و گوتي: ناي ژيانه نه و که سه ساده و
ساکاره ي به دواي پوزي خوي ده که پريت و ده که پريته وه ماله وه يان نه و
که سه ي خوي به قولابي دونيا هه لده واسيت و ژيانه که ي به جوړيک ده بيته
کيبرکي و ده نگه ده نگ و کيشمه کيشم و چاوته نگی؟

فروشياره خوشرپه فتاره که قسه ي پي برين و سه ري نه وي کرد گوتي: به ريزان
من زور شه رمه زار و به داخم! من هه موو کات خواردن بو ماوه ي پوژيک يان
دوان له مال هه لده گرم، کاتي دويني...

جه نابي شيخ قسه کاني بري و گوتي: قوربان نيمه داواي لي بووردنت لي ده که ين
بووين به بارگراني به سه رته وه..

بري پاره ي پيدا بو نه وه ي خواردني پينچ که س بو ماوه ي هه فته يه کي پي
بکريت.

پیاوه که دلخوش بوو و گوتی: ئایا بیگومان ههفتهیهک لای من ده‌مینه‌وه... له
خۆشیان گورج ههستایه سه‌ر پی و هاواری کرد...

- برۆ پیاوی باش با دوانه‌که‌ویت هه‌روه‌کوو بریارمانداوه ده‌چینه لای
شیخ ناسر. به خۆشحالی‌وه چوو‌یه‌ده‌ر.

سه‌رم سورما‌بوو له‌و پیاوه باشه، چۆن پێداگیره له سه‌ر میوانداری کردمان، له
کاتی‌کدا به‌شی ئیمه‌ی خواردن له مالدا نیه!! له‌وانه‌یه ئه‌مه‌ی له‌به‌ر پشت
به‌ستنی به‌خوداوه بی‌ت.

کاک عومه‌ر پرسیا‌ری له شیخ ئه‌حمه‌د کرد: قوربان، ئایا راسته ئیمه ههفتهیهک
لی‌ره ده‌مینه‌وه؟

جه‌نابی شیخ وه‌لامیدایه‌وه: ئه‌گه‌ر ناچاربووین به‌لی، ئه‌گه‌رنا باوه‌رناکه‌م تا شه‌و
بمینه‌وه.. ئه‌مه له‌سه‌ر دیدارمان له‌گه‌ل جه‌نابی شیخ ناسر وه‌ستاوه.
ئه‌وه‌نده‌ی پینه‌چوو خاوه‌ن مال‌ه‌که به‌خۆیی و خواردن هاته‌وه و پیاوی‌کی‌شی
له‌گه‌ل بوو، ویده‌چوو ئه‌ویش پتویستی به‌مانه‌وه و شوین بی‌ت.

- ببورن ئه‌گه‌ر که‌میک دواکه‌وتبم، ئه‌وه به‌پریز "جه‌مال" ه، ئه‌مه له‌گه‌ور
پیاوانه و وه‌کو من خودانی ئالتون و سامانی زۆره. جه‌نابی شیخ دایه
قاقای پیکه‌نین.

فروشياري ليمؤ كه سيكي قوشمه چى و ژيره .. ده يوست بليت له من
هه ژارتره، به لام نه يويست كابرا بشكينيته وه، بويه به قسه ي خوش هه موانى
تيگه ياند و دلى كابراش گهردى نه گرت ..

سلاومان له "جه مال" كرد و به خيرهاتنمان كرد، كه سيكي كه مدوو و به
شهرم بوو. به رده وام كور و دانيشتن له گه ل كه سانى ساده دل و دهرودن
خوشدهكات، چون كه سانى ساده ن و خوبه زلزانيان تيدا نيه و زور له
خويان ناكه ن.

بو لاي "شيخ ناسر" به پي كه وتين، وه كوو هاوپريكه مان باسى كرد له
خه لوه تگا ساده كه ي بينيمان، .. نه و شيخيكي ميژه به سهر و پشت له
دونيا و خوشيه كانى بوو، له شويني دانيشتنى ده يروانيه گوره كه ي، نه مه
واي ده كرد به ره كارى چاك هه نگاو بنيت، له و پيره ژنه ي كه پيشتر بينيمان
به ته مه نتر بوو.

جه نابى شيخ به دهنگه نارام و نزمه كه يكه وه به نه سته م گويت لى ده بوو
به خيرهاتنى كردين، ده ستمان پاموسى و له لاي دانيشتين.

هاوپري باشه كه مان به دهنگيكي به رز - دياربوو جه نابى شيخ به هوى
ته مه نى كه مبيست بوو - گوتى: قوربان نه وانه ريبوارن، ناوا و ناوايان به سهر
هاتوو، - به سهرهاتى مزگه وتى بو گيپرايه وه - نه مانه هاتوون بزنان
بوچوونى تو دهرباره ي نه وه ي روويداوو چيه .

جنابى شيخ ناسر گوتى: لاحوله وه لا قووه ته ئيلا بيللا. سهرى باداو زور
به داخ بوو بو نه وه ي روويدابوو، له پاستيدا نه مه كاره ساتيكي گه وره يه،

زیانمندی یه که م تیایدا ئیسلامه و براوہش دوزمانیہ تی، ئەوہی ئەوان ناتوانن بیکەن بەرامبەرمان و بە خە یالایاندا نایەت ئیمە لە بریی ئەوان دەیکەین، ئینا لیللاھی و ئینا ئیلەیی راجیعون.

لەسەرەخۆ درێژە ی بە قسەکانیدا، بە دەنگیکی نزمەوہ گوئی: لە راستیدا وای دەبینم ئەمە دپکیکە چۆتە پازنە ی ئەو ئومەتە، بەو شیۆہیە بانگخوازە درۆیینەکان و خە یال پلاوہکان دەتوانن هیزی گوپرایەلی ئەو ئومەتە لاواز بکەن لەو ئومەتە دەریان دەکەن، شتاتانیک دادینن و پینگە ی پیدەدەن کە ئایین رپی پینەداوہ.

شیخ ئەحمەد گوئی: قوربان سۆفیەکانی ئیرە چۆنن، لە راستیدا ئیمە نەمان بینیون؟

- رۆلی لەوہتە ی گەیشتوومە ئەو تەمەن لیرە ژیاوم، پیشتر شتی نەبوو بە ناوی کۆمەلە و پیر، جگە لە پەرتووی خودا و سوننەتی پیغەمبەر (د.خ) چتیکتر نەبوو، سۆفیەکان وابەستە ی ئایین و ئەو کە لەپورەن کە لە زانستی پیغەمبەراییەتیوہ ماوہتەوہ، رپچکە ی سۆفیگەری لە (خودا فەرمووی... پیغەمبەر فەرمووی..) سەرچاوہ ی گرتووہ..

مورید داخوازکاری زانست و پرەوشتی بالایە، شیخیش کەسیکی زانا و پرەوہردکارە، نە نەستەم دەکات و نە سنووریە زینی دەکات، نە زیادەپرەوی دەکات و نە کەمتەرخەمی،.. ریبوارانی تەسەوف کۆمەلینن لە خەلکی مژۆلی زانست و فیروون و تیگەیشتن و پیگەیشتنن، گەر سەیریان بکە ی خودا بیریۆتەوہ، خودا بەخششی زۆر و پلەوپایە ی مەعنەوی زۆری

پیبه خشیون و له دلی خه لکیدا خاوهن شکۆ و پیگه و خوشه ویستن، داواکار و مه به سستی گه وره یان ته نها خودایه و نه وه یان له په نهان و ناشکرایان به ناشکرا ده بینری، ریبواری ریگه ی گه یشتن به خودا و به په نهان و ناشکرایان له هه ولی گه یشتن..

گوزه رانی خه لکی باش و بارودۆخ نارام بوو، دواتر به تیپه پینی کات و- سوننه تی خوداش نه وه ایه- به ره و لاوازی چوون، بارودۆخ و گوزه ران گۆرا و وه کوو خۆی نه ما، کۆری زانست نه ما و نه زانی بلاوبویه وه و ده مه قالی و هه له پیدشه وه یان گرت، ریگری له هه ندی شت کرا که نه ده بوایه ریگری لی بکری و ریگه ش به بلاوبوونه وه ی هه ندی شت درا که نه ده بوایه ریگه ی پیبدریت، شیخه پیروزه کان کۆچیان کرد و ریا باز و سوودمه نده کان په یدابوون، ته سه وفی ئیستا هه مان ته سه وفی پیدشو و ریبازی پیاوچاکان و مه ردانی خودا نیه.

هه موو نه وانه و زیاتریش ده بنه هوکاری نه وه ی- نه وانه ی له مزگه وت نازاریاندان- بویری نه وه نه وه بکه ن به ره نگاری ته سه وف و خواناسان بینه وه.

هه ولتیکی زۆرمدا بو نزیکردنه وه ی هه ردولا و بوچوونیان و پوونکردنه وه ی راست بو خه لکی، هه موو نه وه ی ده بوو نه نجامی بده ن پیمگوتم، وه لی له هه وله که م شکستمه ینا، چوون توندناژۆ کویره و راستی نابینی و به نابییکی، له وانه یه لادیکه مان بو ئیوه شیواو نه بیته، من له گیانتان ده ترسم بویه برۆن به سه لامه تی و ئیره جیبیلن.

گویمان له وته کانی شیخ بوو و لادیکه و لیمو فروشه که مان جیهیشت و به شوینی هاتنمان گه پاینه وه، له و شوینه دا کوتاییمان به گه شته که مان هینا، جه نابی شیخ داوای لیبووردنی له لیمو فروشه که کرد له وه ی ناتوانی په یمانه که ی بباته سهر نه مهش له بهر نه وه ی بارودوخه که له بار نه بوو بو مانه وه.

چون هاتبووین به و شیوه یهش گه پاینه وه، کاتی به لادی به پرپسه که (سه لیم) دا تیپه رین جه نابی شیخ پیدشنیاری نه وه ی بو سه لیم کرد: ده توانی له گه ل ئیمه بو زانست بیته "نه قسه ر" دواتر بگه ریته وه زیدی خوی، یان نیستا بگه ریته وه لادیکه ی، به لام سه لیم شاری "نه قسه ر" ی ه لبرارد که نه مهش بو نه و باشتر و چاکتر بوو.

گه شته که ی له گه ل ئیمه ته واو کرد و ناراسته مان بریتی بوو له لادی "نه سوان" و لای شیخ "صه فا" پیشتر شیخ نه حمه د په یمانی پیدابوو بگه ریته وه لابی و سهردانی بکه ن، من و کاک عومه ریش گه پاینه وه زیدی خومان.

هیوادار بووم گه شته که م له گه ل شیخدا دریزتر بووایه و نزام کرد که شیخ مؤله تم بدات جارکیتریش له گه لی هورپیته تی بکه م، یان جه نابی شیخ صه فا داوا له شیخ نه حمه د بکات له گه لی بچه "نه قسه ر" و دواتر بگه ریته وه، نه و هیوایه شم هاته جی.

کاتی گه یشتینه لادی و دوی تامه زروییبه کی زور به جه نابی شیخ صه فا گه یشتین، دواتر پرساری جه نابی به پرپرس (سه لیم) ی کرد و گوتی: نه مه کی یه؟ شیخ نه حمه دیش چیرۆک و به سهرهاتی نه وی بو باسکرد، شیخ صه فا

له گەل شىخ ئەحمەد بۆ ماوہ يەكى زۆر" له عەسر تا پوژئاو ابوون بە يەكەوہ دانىشتن، شىخ ئەحمەد تەواوى پووداوہ كانى گەشتەكەى بۆ گىرپايەوہ .
 له شەوہكەيدا بە تەنھا لەگەل شىخ ئەحمەدا مامەوہ و و بېرم خستەوہ دەمەوى ھاوسەرگىرى لەگەل كچى كابرا ھەژارەكە بگەم، ئەو پياوہى پوژئىك داوہتى كردين، شىخ ئەحمەد يىش لەوبارە يەوہ لەگەل شىخ صەفا دوا و چوون بۆ خوازىبىنى كچەكە و دايبابى كچەكە پەزامەنديان نيشاندا، بەوہ زۆر دلخۆش بووم، داوام لىكردن كە ماوہى گواستەنەوہ كە تا سالتىكى تر دوا دەخەم، لەو ماوہ يەدا لەگەل شىخ ئەحمەد دەچىنە لادىكەى و لە فىرگەكەى زانستەكانى سوؤفىگەرى زانستە شەرعىەكان دەخوئىنم و دواتر دەگە پىمەوہ لادى و وانەكان دەلئىمەوہ، جەنابى "شىخ صەفا" ئەو داوايەى لە "شىخ ئەحمەد" كرد و خودا وەلامى داواكەمى دا يەوہ .

دوو پوژ لەو لادىيە ماينەوہ، لە گەشتەكەمان و لە نەبوونى ئىمە لە لادىكە كۆمەلتىك شت پوو ياندا بوو .

ئەو گەنجەى كە جەنابى شىخى لە مەيخانەكەدا بينى بوو و دلى بە شىخەوہ پەيوەست بوو بوو و پەشيمان بوو بوو يەوہ و تەوبەى كرد بوو، كۆچى دوايى

کردبوو، شیخ نه حمه د ویستی نه وه بوو هرکات بگه پښته وه قسه ی له گه ل
بکات و سهردانی بکات، به لام نه جه ل نه وی برده وه، ده لاین ناخیرخیربووه،
سپاس بو خودا... واده رده که وی کار ی به ناموزگار په کان کردووه و له گه ل
خویدا تیکوشاوه.

هه روه ها نه و که سه ی که به "شیخ یاسین" ناسرابوو کوچی دوا یی کردبوو،
دوا ی کوچی دوا یی موریده کانی گلکویه کی رازاوه یان له سه ر گوره که ی بو
چیکردبوو، وایان ده زانی خاوه ن پیز و پله و پایه کی گوره یه، به لام
گوره که ی که له سه ر پښگه ی باوکی نه بوو، ده چپته ژووری باوکی، تا باوکی
له ژیان بوو بو ی نه بوو بچپته ژووری باوکی، ولی دوا ی نه و ده چپته ژووره که
و ده بینی که "یاسین" ی باوکی په یوه ندی به "جن" وه هه بووه
خودا په نامان بدات. نه و به و کاره ی نایینه که ی له خه لکی شیواندبوو.

له وه وه بو یان ده رکه وت که پښازی سو فیکه ری بناغه که ی له سه ر قورئان و
سوننه ته، نه وه ی له سه ر ده سستی دروژنان و به چکه ده جاله کان له شتی
سه یر پووده دات په تکراره ن و خاوه نه کان یان لای پښوارانی ته سه وف
باوه پښنه کراون، به لکوو نه مان گه واهی له نایین ده رچوونی نه وان ده دهن-
خودا په نامان بدات- یاسین که سیک بوو له وانه ی له و پښره بوون.

شیخ صه فا ددانی به وه نا که هر له سه ره تاوه گومانی له کاری یاسین
هه بوو، "یاسین" یش ده یزانی که "شیخ صه فا" له مه ردانی خودایه و
ناراستی نه وی ناشکرا کردووه، نه مه هوکاری دژایه تیکردن و به ربه ره کانی
"یاسین" بوو له گه ل "شیخ صه فا"، نه گه رچی پښتر شیخ صه فا خه لکیکی
نقدی له "یاسین" و کاره کانی ناگادار کردبوویه وه.

شىخ صهفا به شىخ نه حمه دى گوت: گه وره پياوانى مه غريب جارىكى تر
هاتوونه ته وه و پرسىارى توپان كر دووه، پيداگيريش بوون به وهى هركاتى
گه رايه وه نامه يه كيان بو بنيرم و هه والى گه رانه وه تيان پى رابگه يه نم...
ده بى شتىك بو بيت..!

شىخ نه حمه د گوتى: پيوسته بگه ريمه وه " نه قسه ر" و ناونيشانى خوى
دايه " شىخ صهفا" و جه نابى " شىخ صهفا" گوتى: هركاتىك پياوانى
مه غريب هاتن به يه كه وه دينه " نه قسه ر" و سهردانى ده كه ن، هه ردوولا
له سه ر نه وه رىككه وتن.

له كو تايدا خواحافيزيمان له جه نابى " شىخ صهفا" و " كاك عومه ر" كرد،
ده بو ايه كاك عومه ر كاره كانى له لادى ته واو كردبايه و دواتر له گه ل " شىخ
صهفا" و پياوانى مه غريب له " نه قسه ر" سهردانىان كردباين.

(۹)

گه یشتینه لادتی نه و شیخه ی پیش نه وهی بیبیم له خه یالی خومدا وینه م
کیشابوو، به لام له راستیدا لادیکه زور له وه جواتر بوو که له خه یالمددا وینه م
کیشابوو.

فیترگه که زورجوان و گه وره و ریک بوو، کوپی شیخ نه حمه د که ناوی "
مه هدی " بوو گه نجیکی باش و ژیر بوو، زه وی و بازرگانی باوکی
قوستبوویه وه و ده ستمایه که ی له گه وره کردنی فیترگه که و فراوانکردنیدا
خه رج کردبوو، فیترگه که چوار به ش بوو: مزگه وت و به شی زانست و شوینی
مانه وهی فیترخواز و به شیکیشی بو مانه وهی ماموستایان دیاریکردبوو.

مه هدی به گه رم و گه شی و په روشیه وه پیشوازی له باوکی کرد، به
شیویه که په روشیم بو باوکم هه لسا که لیتی بی به شم، به لام سپاس بو خودا
به " شیخ صه فا " بوی قه ره بوو کردومه ته وه، که هه م چاکترین باوک
هه مدیس چاکترین هاوپی بووه بوم، جه نابی شیخ نه حمه د زور دلخوش بوو
کاتی فیترگه و مالباته که ی بینیه وه.

یه که مین شوین دوا ی گه رانه وه مان بوی چووین له گه ل جه نابی شیخدا
مزگه وته که بوو، ماوه یه کی که می پیچوو مزگه وت له خه لکی تژی بوو،
خه لکی له هه موو لایه کی ده هاتن، هاتبوون بو به خیره یانانه وهی شیخ و

پېرۆزىيى گه پانه وهى، له راستيدا ئه و ديمه نه زۆردلخۆشى كردم وتووشى
هېدمه بووم، ئايا ئه و كه سه يه كه هاوه لئيتيم كردوه ؟!

ئايا له و پېگه به رزه يه من نه مناسيووه ؟

ئايا ئه وه ئه و كه سه يه كه رازيه به ند بكرىت و قامچى لئېدرىت و نازار بدرىت
تهنى له بهر ئه وهى په يامىك كه پىي وايه دهره نجامه كه ي چاكسازى مرقفه ؟
چاوم پر بوو له فرمىسك، ههروه ها " سه لىمى به رپرس " يش، ئه مه هه مووى
له سه نگىنى دۆخه كه بوو.

نه مانده زانى ئه و كه سه ي هاوړپيه تيمان ده كرد خاوه ن پله پايه كى ئه وها
گه و ره يه له نيو گه له كه ي، خاكىتته كه ي بى ناگاي كردين له وهى وابزانين
وه كوو هه ر كه س و هه ر زانايه كى تره .

جه نابى شىخ كوپه كه ي ئامۆزگارى ده كرد، ئه و بوو بوويه گه نجىكى خاوه ن
پېگه و يه كى له زانا دياره كانى شوپنه كه، له هه موو عه سرى پۆژى هه ينيان
كوړپى زىكرى هه بوو، خه لكى هاوته مه نى خۆى و له خۆى گه و ره تر ئاماده ي
ده بوون، له گه ل خه لكه كه په يو ه نديه كى به هيزى هه بوو، كه سىكى باش و
نهرم ونيان بوو، به چاكه ئامۆزگارى ئيمه ي ده كرد، ژوورىكى له نيو ژوورى
فېرخوازان بو ديارىكرد بووم، به رده وام به " شىخ " بانگى ده كردم، چوون
نه يده زانى له چ حال و پله يه كدام.

هه فته يه ك به سه ر مانه وه م له فېرگه كه تپه رى، كاته كانم به خویندن به سه ر
ده برد، هېچ كاتىكى به تالم نه بوو، نه مده تانى خوله كىك به فېرۆ بده م، له
خویندن بو زىكر و له زىكر بو بىر كرده وه، له ویش بو پشوودان و تىكۆشان،

له تیکۆشان به ره و خه وتن و پشودان... ده بوایه به و شیوه یه بو مایه تا
ئه وه م به دهستهینا بوایه که بۆی هاتبووم.

ده مویست له پۆژی دووه می گه یشتمان به لادیک پرسیارى پیره ژنه که له
جه نابی شیخ بکه م، ئایا جه نابی "شیخ مه هدی" برای ئه وه یان که سیکى
تره ؟

جه نابی شیخ سه ردانی کردم و بى ئه وه ی پرسیارى لى بکه م ده رباره ی
پیره ژنه که خۆی گوتى: شیخ مه هدی مامۆستا که م هه مان ئه و پیاو هیه که
پیره ژنه که به دواى ده گه پى و برای ئه وه، هاوسه ره که م "سوومه یه" دلنایى
کرمه وه که وینه که وینه ی باوکیه تی، به لکوو وینه یه کی تری ده رهینا و نزیك
وینه ی پیره ژنه که بوو.

دواى دوو هه فته گه وره پیاوانى مه غریب هاتن و "شیخ صه فا" و "کاک
عومه ر" یان له گه لدا بوو، جه نابی شی ئه حمه د به خیره اتنیکى گه رمى لیکردن
و زۆر خۆشحال بوو، له نیتو به شی مامۆستایان شوینیکى بۆ پشودانیا ن بۆ
دیاری کرد و گه شتیکى ناساندنى فیرخوازان و مامۆستاکانى فیرگه که ی
پیکردن، پۆژی هاتنیا ن پۆژیکى گه وره و له بیرنه کراو بوو ئه گه رچى
ئاماده کاریش بۆ هاتنه که یان نه کرابوو.

ئه وکه په ته مه ردانى مه غریب چوار که س بوون، سینیانم له ئاههنگى نيسرا و
مיעراج له لای "شیخ صه فا" و له "ئه سوان" نا سيبوو، ته نى که سیکيان
نه بیته نه مده ناسى و جارى یه که م بوو بیبینم، شیخ صه فا پى ناساندین و

گوتى: به پړيزيان "شيخ موحيه دين" ه و نه و هوكارى هاتنى مهردانى
مه غريبووه بو ئيره.

- وه لاهى گهر من هوكارى هاتنى ئيوه بم بو ئيره نه واهموو ته مهنم
قه رزار و منه تبارى ئيوه م... جه نابى شيخ نه حمه د ناواى پيگوتن.

شيخ موحيه دين گوتى: من سپاست ده كه م بو نه و كارانه ت قوربان، به لام له
راستيدا من بو كارىكى تر هاتووم، نه گهر چى لاي تو زور جيگاي بايه خ نيه،
به لام له كنه من جيگاي گرنگى زوره...

- فهرموو قوربان له زير فرمانى توين.

له چند سالتىكى پابردوو، چند برا و ته نها خوشكيكم هه بوو، برامان "مه هدى"
له گه ل خوشكمان به ره و ميسر گه شتيان كرد، نه وهى پوويدا له بارگرزى سياسى
و هه ندى پووداوى تر له "عه دن" ي زىدى په سه نى خو، واى كرد من و
براكه م كرى بكه ين، براكه م مرد و دووه كه يتريشم ون كرد...!!

كاتى له جه نابى به پړيز "نه لحه به شى" يم بيست كه شيخى جه نابت ناوى "
مه هدى" بووه له ده مى يه كيك له گه و ره پياوان گويبىستى به سه ره اتىكى
شيخه كه ت بووه، له وانه يه نه و شيخه ي تو هه مان نه و برايه مان بيت كه چه ندين
ساله به دواى ده گه پرين، ويستم دلنيا بمه وه لى، له وانه يه نه و كه سه برابى
راسته قينه ي ئيمه بيت.

جه نابی شیخ نه حمه د نه وینهی که پیره ژنه که پییدا بوو له گیرفانی ده ریهینا و نیشانی "شیخ موحیه دین" یدا و پووی گه شایه وه، گوتیه شیخ نه حمه د: .. نه لاهو نه کبر.. نه وینه یه ت له کوئی بوو؟

خوم پی زهفت نه کرا و فرمیسک له چاوانم ریژیان به ست و به گونامدا ده تکان، تا نیستاش که سیک له ناماده بووان له و باسه نه گه یشتن، ته نانه ت شیخ " موحیه دین" یش، جه نابی شیخ نه حمه د دهستی به گیړانه وهی باسه که کرد و باسی پیره ژه که شی بو کردن.

شیخ نه حمه د بانگی کوپه که ی کرد بیت و سلوو له مامی دایکی بکات، که نه و له جیگای باپیره تی، یه کترین له باوش کرد و نزای پیروزی بو کرد.

له گه ل جه نابی موحیه دین چون تا سلوو له برازا که ی " سومه یه " بکات، پیش نه وه به سه رها ته که ی بو سومه یه ی خیزانی گیړایه وه، به راستی گه ر باسی په ند و وانه کانی نه و به سه رها ته بکه ین زوبان له ئاستیدا لاله، به لام هیچ نالتین ته نها نه وه نه بیت: ((خودا هرچی بیه وی نه نجامی ده دات)).

جه نابی شیخ نه حمه د بریاریدا دووای دوو پوژیتر خوی و کچه که و برای پیره ژنه که که شیخ موحیه دینه و کوپه که شان که ناوی " مه دی" یه سه ردانی پیره ژنه که بکه ن که ده کاته پوری هاوسه ره که ی! هرچی میوانانی مه غریب یش بوون دوای بیستنی به سه رها ته که بریاریاندا له گه ل " شیخ صه فا" له " نه قسه ر" بمیننه وه تا نه وان ده گه پینه وه.

شیخ نه حمه د میوانانی برده سه رگوپی " شیخ مه دی" که له " نه قسه ر" بوو. شیخ موحیه دین ده رباره ی سه ره مرگ و مردنی شیخ مه دی پرسیری شیخ له نه حمه د کرد، نه ویش نه وها وه لاهی دایه وه: سپاس بو خودا تاخیرخیر بوو و به

حالتىكى باش گه پايه وه لاي په روه ردگار، نه ویش له خوشيان بزه ی کرد و پووی گه شایه وه .

دوای نه وه چووینه سوودان، پیش نه وه ی له ده رگای مالى پیره ژنه که بده یین، شیخ نه حمه د به شیخ موحیه دینی گوت: له گه ل ئیمه دا مه یه ژوره وه، هه والی پیده ده یین، نه وه کوو هیمه گرتی بیّت و شتیکی به سه رییت، دواتر بانگت ده که یین بۆ ژوره وه ..

له ده رگاماندا و کوپه گه وره که ی ده رگای کرده وه، نه وچاره پیچه وانه ی جاری پیشوو به گه رم و گه شی به خیره اتنی کردین، هه موومان چووینه ژوره و شیخ موحیه دین له ده ره وه چاوه پروانی ده کرد.

پیره ژنه که له ژوره که ی خوی بوو، کاتی ئیمه ی بیینی له ژوره که ی ها ته ده ره وه و به هاتنمان هیدمه گرتی بوو، گوتی: کیینه ؟ نه و غه ریبانه ن که ماوه یه ک پیش ئیستا لامانبوون، بزائم چیتان لایه، هه والی خوشه و خوشی ده ربیرم یان پرسه دابنیم؟ ده ترسم بمرم هیچ هه والیکی "مه هدی" م پی نه گات، ته مه نم هه لکشاه و نه جه لم نزیکه بوته وه، گه ران به دوای نزیکانم بی سوود بووه ..

پیره نه که نه وه ی گوت و چاوه کانی پۆندکیان تی قه تیس بوو بوو.

نه وکات شیخ نه حمه د گوتی: دلنارام به دایه ی پاک و باشم، هاتووین هه والی دلخۆشکهرت پی بده یین و فرمیسکی چه ندین سالت بسریت، گه ر براکه شت مردبیّت نه وه کچه که یه ت و به شیکه له ووا له به رده مت وه ستاوه، نه وه ش کوپه که یه تی "مه هدی" نه وه ی براکه ته.

پیره ژنه که خوی پی زهفت نه ده کرا، له خوشی و گریانی ناوخته یه کتر بوو بوون،
گۆچانه که یه هلگرت و به ره و کچ و نه وه یه براهه یه پیی هلگرت و باوه شسی بو
کردنه وه و له نامیزی گرتن، نه یده توانی فرمیسه که کانی پابگریت، ماله که تزی بوو
له خوشی و شادی.

کاتی شیخ نه حمده هه سستیکرد ئافره ته که ئارام بوته وه پییگوت: دایه نه مه
هه موو هه وال و موژده که نیه !.

نه ویش به سه رسوپمان و چاوه پونیه وه گوتی: چیتر هه یه له کاتیک خودا دلنه وای
کردم به کچه براهه م و نه وه که یه؟!.

- یه کی له براهه هه هیشتا زیندوه.

ئافره ته که به هیدمه وه گوتی: چیده لئیت؟ مه به ستت چیه له مه؟

- هه روهک بۆم باسکردی... ئیسا نه و له گه لمانه.

کوانی؟ نه و له کوئییه؟

هه موومان هه ستاینه سه ری و شیخ موحیه دین ده رگای کرده وه و هاته
ژوره وه و خوشه که که یه له باوه شکرد و به یه که وه فرمیسه کی خوشی و
دوربان باراند و ئافره ته که له هوش خۆیچوو و دوا یه چهنه خوله کیک
واگاهاته وه.

هه موو ناماده بووان وانەيان وەرگرت و گريان به سهرياندا خوئى سه پاند،
 كاتئ شئخ ئەحمەد ئەو دۆخەى بېنى به هەندئ به سه رھات دۆخەكەى
 ناساىي كرده وه . دواتر شئخ ئەحمەد پئشنىارى ئەوہى بۆ ئافره ته كه كرد
 كه خوئى و مندالەكانى بئنه " ئەقسەر " و لەوئى گوزەرانىان لئره باشتر
 دەبئت، بەلام شئخ موحىە دىن سپاسى شئخ ئەحمەدى كرد و هەوالئ پئدا
 كه خوئى لەگەلئ دەگەرئته وه " ئەقسەر " و دواتر خوشك و مندالەكانى
 دەگەرئته وه " عەدەن " ئى زئدى پەسەنىان .

گەرئنه وه ئەقسەر و " گەرە پىاوانى مەغرىب " یش هەفتە يەك مانە وه و
 گەرئنه وه ولاتەكەيان .

ئەوہى دەربارەى " شئخ ئەحمەد " یشە، تەنئ دواى ئەو پووداوه سالتك
 زئا، بەشئكى ئەو سالەى بە گوشەگىرى و خەلۆت بەسەر برد و ئەو
 پەرتووكانى كه ئئستا خەلكئكى زۆر سودى لئوه دەبئنى بەرھەمى
 ئەوكاتەن، دواى ئەوہ پوحى پئروئى گەرئپاى وه لائ پەرورەدگارى و وهسپەتى
 كرد كه بەرمان و تەسبىحەكەى لەگەل بئئزئت و لەكن مامۆستاكەى " شئخ
 مەھدى " بئئزئت . بە زوبانى بە پۆژوو وه بە چەند خولەكئك پئش نوئزئ
 عەسرگىانى سپارد . ئا بەو شئوہىە وه لامى بانگەوازى پەرورەدگارى داىە وه
 و لە دونىاى خەلەتئنەرە وه بۆ جىھانى كامەرانى و هەمئشەى كۆچئكرە،
 خوئى و شادى بۆ ئەو .

لەگەل خودا پاستئكرە و خوداش بە پاستئ ناساند .
 خوداى هەلئبارد و خوداش ئەوئى هەلئبارد .

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکش بہ خوینہر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

ئەمە سرووت و ھۆنراھى كۆمەللىك لە پاكانە. كە جۆرىك لە ئارامى روھى بائى بەسەريانەو كىشاوہ. كە وەلامدەرەوھى داخواری ھەمووانە. ئاى چەندە جوانە روھ لە كەشكى پاك و بىگەرد لە شەقەى باال بدات و بۆ ماوہىەكى كەمىش لە جەستە جىابىتتەوہز بەم شىوہىە مورىدان دەورى شىخەكەيان دەدەن. رىك ھاوشىوہى ھەسارەكان: كاتى دەورى خۆر دەدەن. و لە رووناكى و رۆشنايىەكەى بەھرەمەند دەبن. كۆدەبنەوہ و دەورى دەگرنز يان لەو وەسفائە دەكەن كە لە نىوان خۇياندا بەكارىدەھىنن: (مەى، مەىگىر، مەستان)

مەىگىر: شىخە يان سەرور و قسەكەريانە.

مەى: گوفتارى شىرىنى شىخە. لەناكو بەسەرياندا تىدەپەرىت و بە ھۆيەوہ كەمەندكىش دەبن. دەكەونە حال تا لىواری بىھۆشبوون.

مەستان: ئەو كۆمەلە كەسەى دەورى شىخەن.

ئەمە دىمەنىك بوو لەو دىمەنە باوانەى ئىرە. كە ناوچەى سەعیدى مىسرە. لە دىنى "سەعید" سەر بەشارى ناودارى ئەقسەرە. بە تايبەت لە سالانى شەستەكانى سەدەى رابردوو. ئەو شارە لەو سۆفیانە تىرى بوو. لەگەل زۆرى ژمارەيان: جىاوازيان لە حال و پلەياندا ھەبوو. لەناوياندا ھەبوو مورىدىكى راستگو بوو. ھەبوو شىخىكى تەواو. خواپەرسى راستگو و خواناسى بەناوبانگ و دەرويشى ھەزار ھەبوون.

1234567890

ھەولتەر - داون تاون قاتى دووہم - ناوہراست

0750 406 66 74

Nawandi Raha / ناوہندى رەھا

ناوہندى رەھا